

การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล
Evaluation of Implementation of Basic Educational Core Curriculum
B.E.2551 Under Office of The Private Education Satun Province

ยามีละห์ ยาหมาย
Yameelah Yamai

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Education in Islamic Educational Administration and Management
Prince of Songkla University

2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งในความเมตตา ผู้ทรงยิ่งในความกรุณา”

การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล
Evaluation of Implementation of Basic Educational Core Curriculum
B.E.2551 Under Office of The Private Education Satun Province

ยามีละห์ ยายหมาย
Yameelah Yamai

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Education in Islamic Educational Administration and Management
Prince of Songkla University

2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์   การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัด
 สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

ผู้เขียน   นางสาวยามีละห์ ยาหมอย

สาขาวิชา   การบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาكيم เอ็งปียา)   (รองศาสตราจารย์ ดร.นิเลาะ แวอุเซ็ง)

.....กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาكيم เอ็งปียา)

.....กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ซัมซู สาอุ)

.....กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะห์หมัด ยี่สุนทรง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
 เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและ
 การจัดการการศึกษาอิสลาม

.....
 (ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟ้ารุ่งแสง)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาติม เอ็งปียา)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....
(นางสาวยามีละห์ ยาหมาย)
นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวยามีละห์ ยาหมาย)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
	สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล
ผู้เขียน	นางสาวยามีละห์ ยาหมาย
สาขาวิชา	การบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

ปัจจุบันสถานศึกษาต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตรขึ้นใช้เอง การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาจึงมีความจำเป็นเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ การวิจัยแบบผสมวิธีนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) เปรียบเทียบการใช้หลักสูตร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน และ 3) ประมวลแนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรดังกล่าว ใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP) ในการประเมินองค์ประกอบด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลจังหวัดสตูล จำนวน 287 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา จำนวน 10 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงโดยใช้ t-test และ One-Way ANOVA และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นต่อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลใน 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านบริบท พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านบริบท โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นพบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้นโดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

3) ด้านกระบวนการ พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(การบริหารและการจัดการหลักสูตร) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

4) ด้านผลผลิต พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

1) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลเพศชายและเพศหญิง มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน พบว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีประสบการณ์การสอนที่ต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านกระบวนการต่างต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์แนวทางในการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1) สถานศึกษาควรมีการศึกษาวิเคราะห์ตัวชี้วัดของหลักสูตรที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกันเพื่อลดเวลาการจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของโรงเรียน

2) ด้านบริบท สถานศึกษาควรส่งเสริมหลักสูตรตอบสนองต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

3) ด้านปัจจัยเบื้องต้นสถานศึกษาควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรนอกสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดสาระหลักสูตรเป็นไปตามแนวนโยบายและความต้องการของท้องถิ่น เพิ่มห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการค้นคว้า และให้ความสะดวกในการยืม-คืนสื่อการเรียนการสอนมีความสะดวก

4) ด้านกระบวนการสถานศึกษาควรส่งเสริมให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษากำหนดรูปแบบระเบียบประเมินผล วางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการนิเทศมาร่วมประชุมอภิปรายหลังการนิเทศ สำรวจความคิดเห็นเพื่อร่วมกันปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร

5) ด้านผลผลิต สถานศึกษาส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและยกระดับผลการเรียนของนักเรียน

Thesis Title: Evaluation of Implementation of Basic Educational Core Curriculum B.E.2551 Under the Office of the Private Education Satun Province

Author: Miss. Yameelah Yamai

Major Program: Islamic Education Administration and Management

Academic Year: 2021

ABSTRACT

There has been a requirement for private institutions to design and develop their educational curricula. The assessment of the implementation of the schools' basic education curriculum is, therefore, necessary to revise the curriculum and improve its effectiveness. Hence, this mixed research methodology aimed to 1) study the use of basic education curricula, B.E. 2551 2) compare the use of the basic education curricula, B.E. 2551 based on the gender, educational levels, and work experiences, and 3) develop guidelines for developing the curriculum implementation.

The CIPP model was used, which consists of four main dimensions, namely, context, input, process, and product (CIPP). The sample used in this study consists of 287 teachers of the private education institutions registered under the Office of the Private Education, Satun Province. And, 10 educational experts participated in this study. The main research instruments consisted of both questionnaires as well as a semi-structured interview. The collected data were analyzed by using a t-test, One-Way ANOVA, and content analysis. The results revealed as below;

1. the results of evaluation of implementation of basic educational core curriculum B.E. 2551 under the Office of the Private Education, Satun province by using the CIPP model, which includes context, input, process, and product, as below;

1) Context: The overall level and the level of each item regarding the implementation in an aspect of the context of basic educational core curriculum B.E.2551 under the Office of the Private Education, Satun province, as perceived by teachers was high.

2) Input: The overall level and the level of each item regarding the implementation in an aspect of the input of basic educational core curriculum B.E.2551 under the Office of the Private Education, Satun province, as perceived by teachers was high.

3) Process: The overall level and the level of each item regarding the implementation in an aspect of the curriculum administration and management of basic educational core curriculum B.E.2551 under the Office of the Private Education, Satun province, as perceived by teachers was high.

4) Product: The overall level and the level of each item regarding the implementation in an aspect of the product of basic educational core curriculum B.E.2551 under the Office of the Private Education, Satun province, as perceived by teachers was high.

1. The results of comparison of the implementation of basic educational core curriculum B.E.2551 under the Office of the Private Education, Satun province based on gender, work experiences, and educational levels as below;

1) The implementation of the basic core curriculum, B.E. 2551 as perceived by teachers based on their gender difference showed that there were no significant differences ($p\text{-value} > 0.05$) between males and females in the curricula implementation.

2) The implementation of the basic core curriculum, B.E. 2551 as perceived by teachers based on their difference in work experiences revealed that there were no significant differences ($p\text{-value} > 0.05$) between teachers who have different levels of work experiences. However, the result revealed that the curriculum implementation in an aspect of the process based on work experiences was found to be statistically significant.

3) The implementation of the basic core curriculum, B.E. 2551 as perceived by teachers based on their difference in educational levels revealed that there were no significant differences ($p\text{-value} > 0.05$) between teachers who have different levels of education.

3. Guidelines for developing the curriculum implementation revealed the following results;

1) Educational institutions should group similar key indicators to reduce the time spent during the process of conducting teaching and learning and also to develop an evaluation method, which is suitable to the school context.

2) Educational institutions should consider promoting the revision of the core curriculum to make it more responsive to the rapid change in the economy and society

3) Educational institutions should also disseminate and promote the core curriculum to the public. They also should ensure that the developed core curriculum

was driven by the local's policies and requirements. This research also suggested that the institution should ensure that there are sufficient computer laboratories to do research, and a flexible process of borrowing and returning the academic equipment.

4) Educational institutions should support the development of standard evaluation conducted by the core curriculum board committee and academics. Also, institutions should support curriculum planning and design, promote the integration of knowledge, and conduct classroom research. Other suggestions derived from this research findings were that institutions should also promote the sharing, discussing, and encouraging sharing of the opinion to improve the development of the core curriculum.

5) Educational institutions should continuously improve the quality and students' performance.

กิตติกรรมประกาศ

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นเอกสิทธิ์แห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก ผู้ทรงประทานความโปรดปราน ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอการประทานพร ความสันติจงประสบแด่ท่านศาสดามุฮัมมัด ผู้ซึ่งเป็นผู้ชี้แนะแนวทางที่เที่ยงตรงและเป็นแบบฉบับอันดีงามแก่มวลมนุษยชาติ

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาแกม เอ็งเปีย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้วิชาความรู้ คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งแจ่มแนวทางและเทคนิคต่างๆ ตลอดจนแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่มาตลอด ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.นิเลาะ แวอูเซ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ซัมซู สาอูและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อะห์มัด ยี่สุนทรง ที่ได้รับเกียรติเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กรุณาให้คำชี้แนะ ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ดร.อิสมาอีล ราโอบ นายอำมีน กะตะแซ และนายธินิตย์ กุลโรจนสิริ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ให้คำแนะนำและพิจารณาการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย ตลอดจนขอบคุณสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณบรรดาคณาจารย์ สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ และเสียสละอุทิศตนตลอดระยะเวลาของการศึกษาและขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจและขอขอบคุณผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ เพื่อนร่วมงานสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานีและสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ที่คอยส่งเสริม ช่วยเหลือและให้กำลังใจ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนายดนละ ยาหมายและนางรีหา ยาหมาย พี่น้อง ญาติ เหล่ามิตรสหาย ที่ให้กำลังใจกาย กำลังใจและการสนับสนุนอย่างดีตลอดมา จนสามารถผ่านอุปสรรคต่างๆ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้สำเร็จการศึกษา

ขอพรจากเอกองค์อัลลอฮ์ ทรงโปรดประทานความรัก ความเมตตา ความสำเร็จและความบารอกะฮ์แก่ทุกๆท่านที่มีส่วนร่วมทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี อามีน

ยามีละห์ ยาหมาย

สารบัญ

บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(7)
กิตติกรรมประกาศ	(10)
สารบัญ	(11)
รายการภาพ	(13)
รายการตาราง	(14)
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 คำถามการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	5
1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	8
2.2 บริบทการจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดสตูล	9
2.3 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	10
2.3.1 ความหมายของหลักสูตร	10
2.3.2 ความสำคัญของหลักสูตร	11
2.3.3 องค์ประกอบของหลักสูตร	12
2.3.4 การพัฒนาหลักสูตร	13
2.4 การประเมินหลักสูตร	14
2.4.1 ความหมายของการประเมินหลักสูตร	14
2.4.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตร	14
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
3. วิธีดำเนินการวิจัย	21
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้วิจัยเชิงสำรวจ	34
3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ	34

3.3	วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ	34
3.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
3.5	การวิเคราะห์ข้อมูล	36
3.6	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอ	39
4.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	39
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตร	40
4.4	ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตร	53
4.5	ผลการวิเคราะห์แนวทางในการประเมินการใช้หลักสูตร	55
5.	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	62
5.1	สรุปผลการวิจัย	62
5.2	อภิปรายผล	69
5.3	ข้อเสนอแนะ	74
	บรรณานุกรม	75
	ภาคผนวก	81
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	82
	ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	90
	ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิจัย	91
	ภาคผนวก ง แบบประเมินความเที่ยงตรงแบบสอบถาม	103
	ภาคผนวก จ ผลการหาค่าความเที่ยงตรงแบบสอบถาม	119
	ภาคผนวก ฉ ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	132
	ภาคผนวก ช สารสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	150
	ประวัติผู้เขียน	166

รายการแผนภาพ		
ภาพที่		หน้า
1	แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	6
2	แสดงรูปแบบการประเมินของไทเลอร์	15
3	แสดงความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจ ตามรูปแบบ CIPP Model ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam)	20

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม...	39
2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินการรายด้าน	40
3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านบริบท	41
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยเบื้องต้น	42
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยเบื้องต้น (ความพร้อมของสถานศึกษา)	42
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยเบื้องต้น (การจัดสาระหลักสูตรสถานศึกษา)	44
7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยเบื้องต้น (อาคารสถานที่และห้องเรียน)	45
8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สื่อการเรียนการสอน)	46
9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สภาพแวดล้อม)	46
10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกระบวนการ	47
11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกระบวนการ (การบริหารและการจัดการหลักสูตร)	48
12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกระบวนการ (กระบวนการเรียนการสอน)	49
13	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกระบวนการ (การวัดผล ประเมินผล)	50
14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกระบวนการ (การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร)	50
15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกระบวนการ (การสรุปผลการดำเนินงาน)	51
16	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกระบวนการ (การปรับปรุงพัฒนา)	51
17	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านผลผลิต	52
18	เปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ t-test	53

รายการตาราง(ต่อ)

19	เปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตร ระหว่างครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ F-test	54
20	เปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตร ระหว่างครูผู้สอนที่มีระดับ การศึกษาต่างกัน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ F-test	55

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษา กำหนดสิทธิและหน้าที่ทั้งของรัฐและประชาชนเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา 54 รัฐต้องจัดให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าาย ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 23 เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรมและกระบวนการเรียนรู้ได้ กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อมสังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่างๆ ของโลก มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก จึงมีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สพฐ 293/2551 เรื่องให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้ โรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนที่มีความพร้อม ปีการศึกษา 2552 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2553 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทุกชั้นเรียน โรงเรียนทั่วไป ปีการศึกษา 2553 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2554 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2554 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทุกชั้นเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและ เป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้

และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ได้ระบุมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ไว้ในหลักสูตร ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับเห็นสิ่งที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับหน่วยงานของรัฐ ท้องถิ่น สถานศึกษาเองร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ช่วยให้การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น หลักสูตรได้กำหนดเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การเทียบโอนการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ , 2551)

สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีนโยบายให้สถานศึกษาเอกชนในสังกัดดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นใช้เอง ตามแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อนำหลักสูตรแกนกลางไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีการสนับสนุนหน่วยงานระดับต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร การเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการ การกำกับดูแลคุณภาพระดับการศึกษา การประเมินคุณภาพผู้เรียน การวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดย การวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรเป็นกระบวนการค้นหาความรู้และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตร สามารถนำข้อมูลการค้นพบมาแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องใช้การวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการศึกษาและควรมีการดำเนินงานร่วมกับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา รวมทั้งสร้างเครือข่ายการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา,2551)

การทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา การศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรส่วนมากทำการศึกษาในสังกัดสำนักงานการศึกษาของรัฐ เช่น พิมพิพร ก้อนคำ (2555) ได้ศึกษา การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 5 ณภัทร จงใจรัก (2558) ได้ศึกษา การประเมินหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ระนอง สีพลี (2555) ได้ศึกษา การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอพนมไพร อำเภออาจสามารถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 เทียมใจ ศุภมาต (2555) ได้ศึกษา การประเมินหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของโรงเรียนเทศบาล 4 (เพาะชำ) : การใช้วิธีการประเมินแบบสร้างเสริมพลังอำนาจ อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนยังมีน้อยมาก

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

เนื่องจากสถานศึกษาต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตรขึ้นใช้เอง ซึ่งมีความสำคัญสำหรับบุคลากรในสถานศึกษาที่ต้องระดมความคิดในการจัดทำ โดยมุ่งศึกษาการประเมินหลักสูตรว่าการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ปี 2553 นั้น ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และศักยภาพของสถานศึกษา และเพื่อให้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผล ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้มีความเหมาะสมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

1.2.3 เพื่อประมวลแนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1.3 คำถามการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความเห็นของครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ซึ่งมีคำถามในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1.3.1 การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลอยู่ในระดับใด

1.3.2 การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

1.3.3 การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล มีแนวทางในการพัฒนาอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1.4.1 รูปแบบการประเมิน การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความเห็นของครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยใช้รูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เป็นแนวทางในการประเมิน

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,000 คน (ที่มา : สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ข้อมูลปีการศึกษา 2564)

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 278 คน โดยการสุ่มแบบอย่างง่าย

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน จำแนกตาม

- (1) เพศ
- (2) ประสบการณ์ทำงาน
- (3) ระดับการศึกษา

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การประเมินการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความเห็นของครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ใน 4 ด้าน

- (1) ด้านบริบท
- (2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น
- (3) ด้านกระบวนการ
- (4) ด้านผลผลิต

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การประเมินหลักสูตร หมายถึง การประเมินเป็นกระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ก่อให้เกิดสารสนเทศเพื่อช่วยในการตัดสินใจ ส่วนการประเมินหลักสูตรจะทำให้รู้คุณค่าของหลักสูตรว่าใช้ได้ดีเพียงใด และข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณค่ามากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินหลักสูตรควรประเมินทั้งระบบและทุกขั้นตอนของการบริหารหลักสูตร เพื่อให้ได้สารสนเทศเพื่อการวางแผนและพัฒนา โดยผู้วิจัยดำเนินการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

ประเมินบริบท หมายถึง การประเมินสภาพแวดล้อมของหลักสูตร เช่น ปรัชญา นโยบาย และแนวโน้มของการพัฒนาตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ค่านิยมของชุมชนโครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร

ประเมินปัจจัยเบื้องต้น หมายถึง การประเมินสิ่งที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการหลักสูตรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด โดยใช้ทรัพยากรต่างๆและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นำเข้าสู่กระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ความพร้อมของสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อาคารสถานที่และห้องเรียน สื่อการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อม

ประเมินกระบวนการ หมายถึง การประเมินด้านการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ รวมทั้ง ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ โดยครอบคลุมประเด็น การและการจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร การสรุปผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงพัฒนา

ประเมินผลผลิต หมายถึง เป็นการประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน โดยเน้นผลที่เกิดขึ้น ระหว่างและหลังใช้หลักสูตร รวมทั้งการดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะความสามารถในการปฏิบัติ

1.5.2 ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1.5.3 ประสบการณ์ทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1.5.4 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโทและอื่นๆ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

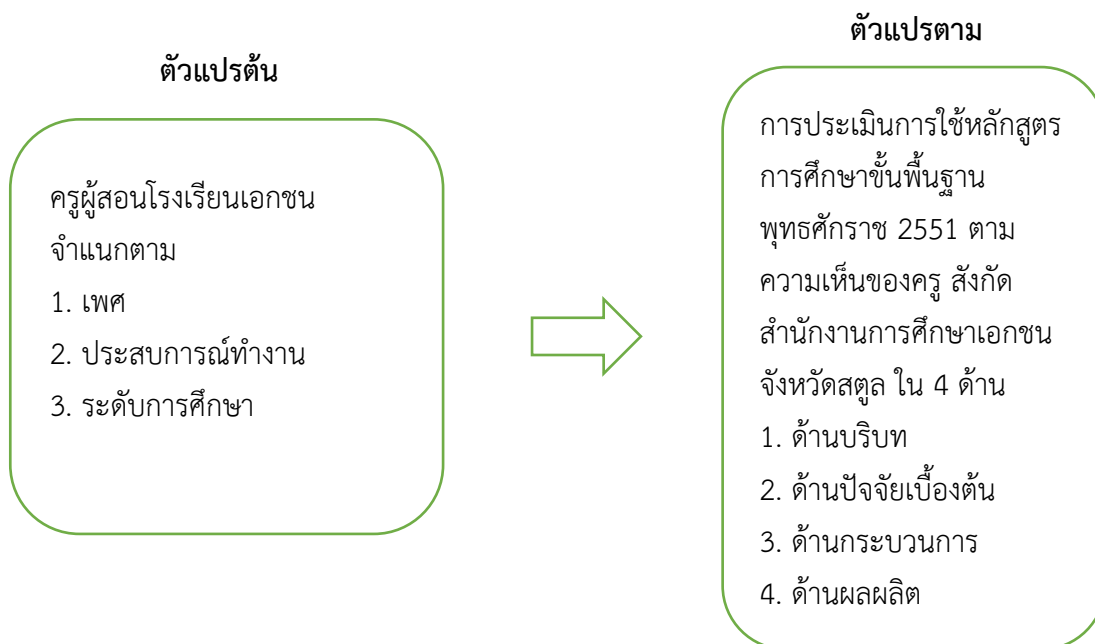
1.6.1 ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับระดับการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญสำหรับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

1.6.2 สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงอิทธิพลของเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและวิชาที่สอนที่มีต่อการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญใช้ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากุศลกรในด้านการใช้หลักสูตรต่อไป

1.6.3 ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นองค์ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนางานวิจัยต่อไปได้

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี การประเมินหลักสูตรและจากการที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านการประเมินหลักสูตร ส่วนมากนิยมใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ดาเนียล แอลสตัฟเฟิลบีม(Daniel.Stufflebeam) ซึ่งประกอบด้วย การประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ตามแผนภาพที่ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการศึกษารูปแบบของการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) และงานวิจัยของ สุปราณี จุฑามาตย์ (2554) พิมพ์พร ก้อนคำ (2555) และมนัญชยา ทาระชัย (2559) โดยผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้ ตัวแปรต้น ประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา และตัวแปรตาม คือ การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยการวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยศึกษาเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ใน 4 ด้าน ดังกล่าว จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษาของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ได้มีการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรนี้ แต่ทำการศึกษาในบริบทที่ต่างกัน เช่น งานวิจัยของ พิมพ์พร ก้อนคำ (2555) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 5 พบว่า ด้านสภาพ จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและด้านแนวทางการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านปัญหา จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สุวรรณ ชุยมูลละ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่ชนะของ

ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน(สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามทัศนะของผู้บริหารและครู จำแนกตามตำแหน่ง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และรายได้ต่อเดือนจากสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการประเมินการใช้หลักสูตรทั้ง 4 ด้าน ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหา ดังนี้ 1) ด้านบริบท เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมของหลักสูตร เช่น ปรัชญา นโยบาย และแนวโน้มของการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ค่านิยมของชุมชนโครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น เป็นการประเมินสิ่งที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการหลักสูตรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด โดยใช้ทรัพยากรต่างๆและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นำเข้าสู่กระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ความพร้อมของสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อาคารสถานที่และห้องเรียน สื่อการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อม 3) ด้านกระบวนการ เป็นการประเมินด้านการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ โดยครอบคลุมประเด็น การและการจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร การสรุปผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงพัฒนา และ 4) ด้านผลผลิต เป็นการประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน โดยเน้นผลที่เกิดขึ้นระหว่างและหลังใช้หลักสูตร รวมทั้งการดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะความสามารถในการปฏิบัติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลครั้งนี้ ผู้วิจัย อาศัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545 ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553 และฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2562 กับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ในสถานศึกษา

2.2 บริบทการจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดสตูล

2.3 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร

2.3.1 ความหมายของหลักสูตร

2.3.2 ความสำคัญของหลักสูตร

2.3.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

2.3.4 การพัฒนาหลักสูตร

2.4 การประเมินหลักสูตร

2.4.1 ความหมายของการประเมินหลักสูตร

2.4.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545 ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553 และฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2562 กับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ในสถานศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างประชากรที่มีคุณภาพ โดยกำหนดให้รัฐจัดการศึกษา จัดกระบวนการเรียนรู้ และจัดหลักสูตรในระดับต่างๆ โดยให้ความเสมอภาคแก่บุคคลให้ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดเป็นหมวดต่างๆ ไว้ 9 หมวด สำหรับมาตราที่เกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ในสถานศึกษา มีดังนี้

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 24 (1) ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีหน้าที่ทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

จากข้อกำหนดตามมาตราดังกล่าวข้างต้น มีความหมายเป็นข้อปฏิบัติที่สัมพันธ์กัน เป็นองค์ประกอบแสดงภาพรวมในด้านการดำเนินของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ที่จะนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสาระสำคัญ เหตุผลและเจตนารมณ์ที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

2.2 บริบทการจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดสตูล

เดิมเมืองสตูล เป็นเพียงตำบลหนึ่งของเมืองไทรบุรี ในรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สตูลได้ครอบครองดินแดนที่เป็นเกาะในทะเลอันดามันเกือบทั้งหมด รัชกาลที่ 3 จึงทรงโปรดให้เป็นเมืองเมื่อปีพ.ศ.2382 โดยให้อยู่ภายใต้การปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้จัดการปกครองใหม่เป็นรูปแบบมณฑลขึ้น เมื่อปี พ.ศ.2440 และให้รวมสตูลเข้าไว้ในมณฑลไทรบุรี เมื่อไทยต้องยอมเสียดินแดนแคว้นไทรบุรีให้แก่อังกฤษ ในปี พ.ศ.2452 ยังเหลือสตูลอยู่เพียงเมืองเดียว จึงต้องไปขึ้นกับมณฑลภูเก็ต และเมื่อเส้นทาง สายควนเนียง - สตูล ไปมาสะดวก ทางราชการก็โอนสตูลไปขึ้นกับมณฑลนครศรีธรรมราชเหมือนเดิม และเมื่อยกเลิกการปกครองแบบมณฑล ในปี พ.ศ.2475 สตูลก็ได้ยกฐานะเป็นจังหวัดหนึ่งในราชอาณาจักรไทยสืบต่อมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน (สำนักงานจังหวัดสตูล 2555 : 1)

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดใต้สุดของประเทศไทยด้านฝั่งอันดามัน ห่างจากกรุงเทพมหานคร 973 กิโลเมตร โดยมีเนื้อที่ประมาณ 2,807,522 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,754,701 ไร่ อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดตรัง สงขลา รัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย มีประชากรทั้งสิ้น 296,002 คน แยกเป็นชาย 147,729 คน หญิง 148,273 คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 74.10 ศาสนาพุทธร้อยละ 25.81 ศาสนาคริสต์และอื่น ๆ ร้อยละ 0.09 (สำนักงานจังหวัดสตูล 2555 : 2)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดสตูลนับถือศาสนาอิสลาม ทำให้การจัดการศึกษาของจังหวัดสตูลมีความสอดคล้องกับความเชื่อและวิถีชีวิตของชาวมุสลิม ซึ่งมีเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาเพื่อที่จะปกป้องตัวเอง สังคม และประเทศชาติให้รอดพ้นจากการกระทำที่ไม่ดีและปฏิบัติแต่ความดี นำมาซึ่งความเจริญงอกงามในสังคมและที่สำคัญที่สุด คือ ทำให้ชาวมุสลิมมีความศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง

อิสลามเป็นศาสนาที่ให้ความสำคัญกับความรู้เป็นอย่างมาก อิสลามไม่เพียงแต่จะสอนให้มนุษย์มีความรักในการศึกษาหาความรู้ แต่อิสลามยังเรียกร้องให้ทุกคนแสวงหาความรู้ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด จะอยู่ในยามที่ค้ำขันหรืออยู่ภาวะสงครามก็ตาม เพราะความรู้นั้นเป็นพื้นฐานของการพัฒนา มนุษย์ เป็นกุญแจความเจริญทางวัฒนธรรมและอารยธรรม ความรู้มีความสำคัญทุกขั้นตอนของการมี

อยู่ของมนุษย์ ความรู้เท่านั้นที่จะทำให้มนุษย์รู้จักตัวเอง รู้จักสรรพสิ่งที่อยู่รอบตัว และรู้จักผู้อภิบาลผู้ทรงสร้าง (อิบราฮีม ฌร่งครึษาเขต 2551 : 50)

สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล มีอำนาจหน้าที่ประสานการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการการศึกษาเอกชนในจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายการเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ เร่งรัด นิเทศและติดตามการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการศึกษาของโรงเรียนเอกชนทุกประเภท สถาบันศึกษา ปอเนาะ และศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด(ตาดีกา) จากข้อมูลของในปีการศึกษา 2564 พบว่ามีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. โรงเรียนในระบบ แบ่ง 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทสามัญศึกษา ประเภทอาชีวศึกษา และประเภทนานาชาติ
2. โรงเรียนนอกระบบ 7 ประเภท ได้แก่ ประเภทสอนศาสนา ประเภทศิลปะและกีฬา ประเภทวิชาชีพ ประเภททวดวิชา ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต ประเภทศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) และประเภทสถาบันศึกษาปอเนาะ

ทั้งนี้ ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ปรากฏว่า โรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีจำนวน 38 โรงเรียน โดยสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล มีนโยบายให้โรงเรียนเอกชนในสังกัดดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นใช้เอง ตามแนวทางการบริหารจัดการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ นำหลักสูตรแกนกลางไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร

2.3.1 ความหมายของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร (Curriculum) และการพัฒนาหลักสูตร (Developmental Curriculum) คำว่า “หลักสูตร” แผลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “curriculum” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “currere” หมายถึง “running course” หรือ เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง ต่อมาได้นำศัพท์นี้มาใช้ในทางการศึกษาว่า “running sequence of course or learning experience” (Armstrong, 1989 : 2) เป็นการเปรียบเทียบหลักสูตรเสมือนสนาม หรือบททดสอบให้ผู้เรียนจะต้องพยายามต่อความยากของวิชา หรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อความสำเร็จ มีนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า หลักสูตร ดังนี้ ไทเลอร์ (Tyler. 1949: 79) ได้สรุปว่า หลักสูตรได้เป็นตัวกำหนดในสิ่งที่เด็กจะต้องเรียนรู้ โดยมีโรงเรียนเป็นผู้วางแผนและกำกับเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายของการศึกษา กู๊ด (Good. 1973: 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชา เค้าโครงสร้างทั่วไปของเนื้อหาที่จัดไว้เป็นระบบ กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถานศึกษา เพื่อสำเร็จการศึกษาหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหนึ่ง และสามารถเข้าศึกษาต่อในทางอาชีพต่อไป

ฉันท ชาติทอง (2550: 7) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ความรู้ต่างๆ ที่จัดให้ ผู้เรียนทั้งในและนอกสถานที่ อาจจัดรูปแบบกิจกรรม โครงการ หรือแผน เพื่อเป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

รุจีร์ ภู่อาระ (2551: 9) กล่าวว่า หลักสูตร หมายความว่า กระบวนการจัดการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายหลัก ที่แสดงและการจัดเนื้อหา ซึ่งจะรวมถึงแผนการจัดการศึกษา ตาม จุดประสงค์และเป้าหมายจะต้องมีการประเมินผลลัพธ์ของการเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552 : 2) กล่าวว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหมดที่สถานศึกษาจัดให้แก่ ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษาและพัฒนาตนเองให้เป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนด หลักสูตรที่ดีควร จะต้องตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ ประมวลความรู้และประสบการณ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรจึงเป็น เสมือนแผนกำหนดทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเป้าหมาย และมีการ วัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียนในการพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่ กำหนด

2.3.2 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเปรียบเสมือนตัวแม่บทหรือหัวใจของการศึกษาที่ถือเป็นแก่นสำคัญในการวางแผน ทิศทางการจัดการศึกษา เป็นตัวกำหนดทิศทางของการศึกษาในการที่จะให้ความรู้ การเสริมสร้างเจตคติ ตลอดทั้งตั้งใจ พยายามในด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารอบด้าน

ฉันท ชาติทอง (2550:9) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษา 3 ระดับ คือ ระดับประเทศ ระดับสถานศึกษา ระดับห้องเรียน เป็นการชี้ให้เห็นถึงแนวทางการจัดการศึกษาโดยทั้ง ระบบและเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นแนวโน้มสังคมกับการจัดการศึกษาในอนาคต เป็นหัวใจและจุดเด่นของ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาสู่การปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียนโดยตรง

ทรายทอง วรรณพิศิษฐ์ (2551:13) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเสมือนเครื่องกำหนดทิศทางของ การศึกษา เพื่อให้การศึกษามุ่งสู่จุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ เป็นมวลประสบการณ์ ที่จัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทั้งนี้หลักสูตรยังบ่งชี้ถึงความเจริญของคนใน ประเทศ การมีศักยภาพมีความทันสมัย มีความรู้มีความสามารถ ประเทศนั้นก็ย่อมแสดงให้เห็นถึง ประสิทธิภาพของการจัดหลักสูตรและการศึกษาที่ดี

สุทนต์ ศรีไสย (2551: 58-59) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนในสังคมให้ มีคุณลักษณะที่คาดหวัง ให้บรรลุตามผลตามเป้าหมายและส่งเสริมความเจริญของงามของบุคคลใน ทุกด้าน

สรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางของการศึกษา ทั้งระดับประเทศ ระดับ สถานศึกษา ระดับห้องเรียน เปรียบได้กับแผนกระบวนการหรือแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาที่ จะต้องทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ ที่มุ่งเน้นให้เยาวชนเป็นคนเก่ง ดี มีสุข อยู่ใน สังคมได้อย่างสงบสุข

2.3.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์เพราะองค์ประกอบเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ในด้านการจัดการเรียนรู้การบริหารหลักสูตรการวัดและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรดังต่อไปนี้

โบแชมป์ (Beauchamp, 1975:107) ได้กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 4 ประการ คือ เนื้อหา จุดมุ่งหมาย การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินผล

ไทเลอร์ (Tyler, 1950) ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ 4 ประการในการจัดทำหลักสูตรดังนี้

1. ความมุ่งหมายทางการศึกษาที่สถาบันต้องการให้บรรลุมีอะไรบ้าง
2. เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมาย จะต้องจัดประสบการณ์อะไรบ้าง
3. ประสบการณ์ที่กำหนดไว้สามารถจัดให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร
4. ทราบได้อย่างไรว่าบรรลุความประสงค์แล้ว

ทาบ (Taba, 1962 : 422. อ้างถึงในชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ , 2551 : 48) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของหลักสูตรไว้ว่า ต้องประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ
2. เนื้อหาสาระและประสบการณ์เรียนรู้
3. การประเมินผล

สรุปได้ว่า องค์ประกอบตามหลักสูตร มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่จะผ่านหลักสูตร และมีความสำคัญเพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางและขอบเขตในการศึกษาแก่เด็ก ช่วยในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนใช้เป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการประเมินผล จุดมุ่งหมายของการศึกษามีหลายระดับ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จะสร้างคุณลักษณะที่แตกต่างกันให้กับผู้เรียนตั้งนั้นแต่ละกลุ่มวิชาจึงมีจุดมุ่งหมายไว้ต่างกัน จุดมุ่งหมายรายวิชาเป็นจุดหมายที่ละเอียดจำเพาะเจาะจงกว่าจุดมุ่งหมายกลุ่มวิชา ผู้สอนกลุ่มรายวิชาจะกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนเนื้อหาแต่ละบทแต่ละตอนขึ้นใน รูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แม้ว่าจุดมุ่งหมายทางการศึกษาจะมีระดับดังกล่าวแล้วจุดมุ่งหมายหลายระดับ ย่อมสอดคล้องกันและนำไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน

2. เนื้อหา (Content) เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว กิจกรรมขั้นต่อไปนี้ การเลือกเนื้อหาประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่คาดหวังว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์ การเรียงลำดับเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งการกำหนดเวลาเรียนให้เป็นไปตามความเหมาะสมของหลักสูตร

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation) เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่นการจัดทำสื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการสอน และเอกสารประกอบการเรียนรู้ เป็นต้น การจัดเตรียมความพร้อมของครู นักเรียน บุคลากรและสิ่งแวดล้อม เช่น โต๊ะ เก้าอี้มีเพียงพอต่อผู้เรียน ห้องเรียนมีสภาพที่เหมาะสม วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครู

และสิ่งแวดลอมอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การดำเนินการสอน เป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุดในขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะหลักสูตรจะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการการสอนของครู ครูผู้สอนจะต้องมีองค์ความรู้ในด้านการสื่อสารเนื้อหาความรู้ วิธีการวัดและประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดทั้งปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้การเรียนของผู้เรียนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

4. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) การประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดในความมุ่งหมายหรือไม่ อยู่ในระดับใด และอะไรเป็นปัญหา การประเมินผลหลักสูตรเป็นงานสำคัญและมีขอบเขตกว้างขวาง ผู้ประเมินจำเป็นต้องวางรูปแบบประเมินผลไว้ล่วงหน้า

2.3.4 การพัฒนาหลักสูตร

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552, หน้า 41) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการขั้นตอนของการร่วมกันตัดสินใจหาทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะกับผู้เรียน และสถานศึกษา โดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2564:266) การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการที่มีระบบเป็นเหตุเป็นผลให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะเกิดความต้องการของบุคคล และสภาพสังคม ทั้งนี้ ควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมดำเนินการ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561: 75) การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งการที่จะพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพนั้นต้องคำนึงถึงหลักการพัฒนาหลักสูตร

1. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีผู้นำที่มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรได้เป็นอย่างดี

2. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

3. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีกระบวนการอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการวางแผนในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบในการพัฒนาหลักสูตร และการประเมินผล การพัฒนาหลักสูตร

4. การพัฒนาหลักสูตรจะต้องพิจารณาองค์ประกอบในด้าน เช่น เอกสารหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร การใช้หลักสูตร หรือรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน

5. การพัฒนาหลักสูตรจะมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการพัฒนาบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและนำหลักสูตรใหม่มาใช้ได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร เป็นการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่เพื่อให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์และเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

2.4 การประเมินหลักสูตร

2.4.1 ความหมายของการประเมินหลักสูตร

บุญชม ศรีสะอาด (2555:95) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า การพิจารณาเปรียบเทียบและตัดสินรายละเอียดในหลักสูตรว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ มีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน จุดมุ่งหมายและการนำไปปฏิบัติ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

มารุต พัฒผล (2556:195) ได้นิยามการประเมินหลักสูตรว่า การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรในรูปแบบการตัดสิน คุณค่าประเด็นต่างๆ ว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561:278) กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรว่า เป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรว่าหลักสูตรสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ และเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร เป็นการตัดสินคุณภาพ ประสิทธิภาพหรือคุณค่าของหลักสูตร ความทันสมัยของหลักสูตร คุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดมาตรฐานสำหรับการตัดสินคุณภาพ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งข้อมูลการประเมินหลักสูตรจะนำไปสู่การตัดสินใจที่จะปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีคุณภาพสูงขึ้น

2.4.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

รูปแบบของการประเมินหลักสูตร มีนักวิชาการที่เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการประเมินผลเสนอแนวคิดหลายรูปแบบด้วยกัน ดังนี้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561:296)

1) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสเตค (The Stake's Congruence Contingency Model) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสเตคเป็นรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก สเตคได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร เป็นการบรรยายและการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ที่เน้นเรื่อง การบรรยายสิ่งที่จะถูกประเมิน โดยอาศัยผู้มีความถนัดหรือผู้ทรงคุณวุฒิในการตัดสินคุณค่า เพื่อให้การตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นไปอย่างถูกต้อง สเตคเชื่อว่าผลสำเร็จของหลักสูตรไม่ได้ ขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียนจะสามารถบรรลุถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ อย่าง สเตค จึงเสนอว่า ควรมีการพิจารณาข้อมูลประกอบการประเมินผลหลักสูตร 3 ด้าน คือ อารัง บัวศรี (2542:332-339)

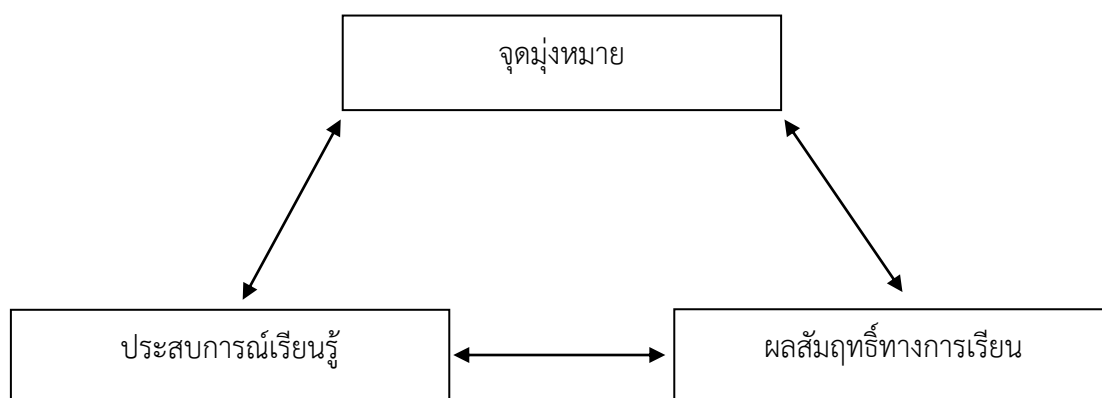
ด้านที่ 1 ตัวป้อนหรือปัจจัยก่อนดำเนินการ (Antecedent) คือ สิ่งต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดผลจากหลักสูตรและสิ่งทีผลก่อนการใช้หลักสูตรอยู่ ได้แก่ ลักษณะของผู้เรียนหรือผู้สอน สื่อการเรียนการสอน เนื้อหาในหลักสูตร เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ โครงสร้างการบริหารงาน และบริบทท้องถิ่น ชุมชน

ด้านที่ 2 กระบวนการหรือการกระทำระหว่างดำเนินการ(Transaction) หมายถึง ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์กันระหว่าง นักเรียนกับครู ครูกับผู้ปกครอง นักเรียนกับนักเรียน ผู้ปกครองกับนักเรียน

ด้านที่ 3 ด้านผลผลิต หรือผลที่ได้รับ (Outcomes) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร เช่น ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน กระบวนการคิดของนักเรียน พฤติกรรมของนักเรียน ผลที่เกิดขึ้นกับครู และผลที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน

สรุป ได้ว่า รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสเตรค เป็นรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ให้ความสำคัญของปัจจัยก่อนดำเนินการ (Antecedent) เป็นสิ่งที่เอื้อให้เกิดหลักสูตรและเป็นสิ่งที่อยู่ก่อนการใช้หลักสูตร กระบวนการหรือการกระทำระหว่างดำเนินการ(Transaction) เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ และผลที่ได้รับ (Outcomes) เป็นสิ่งที่เกิดจากการใช้หลักสูตร โดยทำการเก็บข้อมูลจากแผนงานที่กำหนดไว้ให้เกิดขึ้น สภาพที่เกิดขึ้นจริง มาตรฐานที่กำหนด และการตัดสินใจ ขั้นตอนการประเมิน เริ่มจากการกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์หลักสูตร ขั้นการหาข้อมูลมาประกอบเป็นข้อมูลเชิงบรรยายหรือข้อมูลเชิงตัดสิน

2) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler) ซึ่งเป็นผู้ที่วางรากฐานการประเมินหลักสูตร ที่มีรูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก(Goal Attainment Model) โดยเสนอแนะแนวคิดว่าการประเมินหลักสูตรเป็นการเปรียบเทียบว่าการแสดงออกของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ โดยการทบทวนขององค์ประกอบกระบวนการจัดการศึกษา 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการประเมินของไทเลอร์ ที่มา : สุนีย์ ภูพันธ์ (2546)

ไทเลอร์ มีความคิดเห็นว่าเป็นเป้าหมายของการประเมินหลักสูตรนั้น เป็นไปเพื่อตัดสินว่าเป้าหมายของการศึกษาที่วางไว้ในรูปของเป้าประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ส่วนใดที่บรรลุวัตถุประสงค์ก็อาจเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป แต่ส่วนใดที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ควรจะปรับปรุงแก้ไขและเพื่อการประเมินผลค่าพัฒนาการทางการเรียนของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ ข้อเท็จจริงเรื่องราวปัญหาความต้องการของการศึกษา และเพื่อใช้ข้อมูลนั้นเป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบายทางการศึกษาต่อไป การประเมินหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการของการศึกษาและ

การประเมินคุณค่าของหลักสูตร ไทเลอร์ได้จัดลำดับการเรียนการสอนและการประเมินผลดังนี้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561:299)

1. กำหนดจุดมุ่งหมายอย่างกว้างๆ โดยการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบต่างๆ ในการกำหนด เป้าหมาย (Goal Sources) คือ นักเรียน สังคม และเนื้อหาสาระส่วนปัจจัยที่กำหนดขอบเขตของ เป้าหมาย คือ จิตวิทยาการเรียนรู้และปรัชญาการศึกษา

2. กำหนดเป้าประสงค์เฉพาะหรือเป้าประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจน ซึ่งจะเป็น พฤติกรรมที่ต้องการประเมินหลังจากจัดการศึกษา

3. ระบุเนื้อหาหรือกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เป้าหมายที่กำหนดไว้

4. เลือกวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่จะทำให้เนื้อหาหรือประสบการณ์ที่วางไว้ประสบความสำเร็จ

5. ประเมินผลโดยการตัดสินใจด้วยการวัดผลทางการศึกษา

6. จะต้องมีการพิจารณาที่จะยกเลิกหรือปรับปรุงหลักสูตรนั้น หากหลักสูตรไม่บรรลุตาม เป้าหมายที่วางไว้ ก็ แต่ถ้าบรรลุตามเป้าหมายก็อาจจะใช้เป็นข้อมูล เนื้อหาเพื่อปรับปรุงการกำหนด เป้าหมายให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง หรือใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร การประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของไทเลอร์ โดยอาศัยการวัดการแสดงผลก่อนและหลังเรียน (Pre-Post Measurement) เป็นการยึดความสำเร็จของผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ในการ ตัดสิน และมีการกำหนดเกณฑ์อย่างชัดเจน การประเมินผลในลักษณะนี้จึงเป็นการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) มากกว่าการประเมินผลความก้าวหน้า (Formative Evaluation)

3) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์ (Hammond) มีแนวคิดในการประเมิน การหลักสูตรโดยยึดเป้าประสงค์เป็นหลักคล้ายไทเลอร์ แต่แฮมมอนด์ได้เสนอแนวคิดที่ต่างจาก ไทเลอร์ โดยที่แฮมมอนด์มีการประเมินประสิทธิภาพของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมาย ที่หลักสูตรกำหนดไว้ โครงสร้างสำหรับการประเมินนั้นประกอบด้วยมิติ 3 มิติ คือ มิติด้านการเรียน การสอน มิติด้านสถาบัน และมิติด้านพฤติกรรม (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561:301-303)

1. มิติด้านการเรียนการสอน ได้แก่ เป็นการจัดชั้นเรียนและตารางสอน โดยการจัด เวลาในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างครูและนักเรียน ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเวลาและ สถานที่ เนื้อหาวิชา เป็นการจัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ พร้อมทั้งระบุ รายละเอียดวิชาที่จะนำมาจัดการเรียนการสอน วิธีการ รูปแบบกิจกรรมหรือหลักการเรียนรู้ รวมทั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ ห้องปฏิบัติการ วัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ งบประมาณ ที่ใช้เอื้ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียน การสอน การซ่อมแซม ค่าจ้างบุคลากรที่จะทำงาน

2. มิติด้านสถาบัน ประกอบด้วยตัวแปรที่ควรคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร 5 ตัว แปร คือ นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครอบครัวและชุมชน มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงในการ ประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ ระดับชั้นเรียน ความสนใจ พื้นฐานครอบครัว สุขภาพกายและ สุขภาพจิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วุฒิการศึกษา วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ความพึงพอใจในการ

ปฏิบัติงาน เงินเดือนประสบการณ์สอน งานอดิเรก การพัฒนาการใช้หลักสูตรในช่วงระยะเวลา 1-3 ประสบการณ์ทางการศึกษา เงินเดือน ลักษณะทางบุคลิกภาพ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ลักษณะของการให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือ ลักษณะทางบุคลิกภาพและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การเป็นสมาชิกของสมาคม จำนวนบุตรที่อยู่ในโรงเรียน สถานภาพสมรส ขนาดครอบครัว รายได้ สถานที่อยู่ การศึกษา การโยกย้าย และจำนวนญาติที่อยู่ร่วมโรงเรียน และชุมชน มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ บริบทชุมชน ประชากร ช่วงอายุของประชากร ความ ลักษณะทางเศรษฐกิจ สภาพการให้บริการด้านสุขภาพ และการรับเทคโนโลยี

3. มิติด้านพฤติกรรม มีองค์ประกอบของพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมด้านทักษะ (Psychomotor Domain) พฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective Domain) และพฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain)

แนวคิดการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ โดยการนำเหตุการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นแล้วมากำหนดทิศทางและกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ควรจะเริ่มต้นที่วิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร มีการกำหนดตัวแปรในมิติการสอนและมิติสถาบันให้ชัดเจน กำหนดเป้าประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงว่าประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนด และเกณฑ์ของพฤติกรรมที่บอกให้รู้ว่ามีนักเรียนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์มากน้อยเท่าใด ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นตัวกำหนดพิจารณาหลักสูตรที่ดำเนินใช้อยู่เพื่อตัดสิน รวมทั้งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

แนวคิดของแฮมมอนด์ในการประเมินหลักสูตรใช้แนวคิดของไทเลอร์เป็นพื้นฐานในการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และการใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการปรับปรุงเป้าประสงค์ของหลักสูตรนั้น แต่แฮมมอนด์ในแนวคิดที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ตัวแปรของมิติการสอน และมิติด้านสถาบันซึ่งอาจมีผลต่อความสำเร็จของหลักสูตรนั้นด้วย

4) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโพรวัส (Provus, Discrepancy Evaluation Model)

โพรวัส ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินหลักสูตรซึ่งเรียกว่า “การประเมินผลความแตกต่างหรือการประเมินความไม่สอดคล้อง” (Discrepancy Evaluation) ซึ่งจะประเมินหลักสูตรทั้งหมด 5 ส่วน คือ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561:313-314)

1. การออกแบบ (Design)
2. กระบวนการ (Process)
3. ผลผลิตของหลักสูตร (Products)
4. ทรัพยากรหรือสิ่งที่เริ่มตั้งไว้เมื่อใช้หลักสูตร (Installation)
5. ค่าใช้จ่ายหรือผลตอบแทน (Cost) ในแต่ละส่วนจะมีขั้นตอนการประเมินผลโดยจะดำเนินการเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน (Standards – S) ของสิ่งที่ต้องการวัดก่อน เช่น มาตรฐานด้านเนื้อหา เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ต้องจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการกระบวนกรหรือการปฏิบัติจริงของสิ่งที่ต้องการวัด (Performance – P)

ขั้นที่ 3 นำข้อมูลที่รวบรวมได้ขั้นที่ 2 มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ในขั้นที่ 1 (Compare – C)

ขั้นที่ 4 ศึกษาความแตกต่าง หรือความไม่เหมือนระหว่างผลการปฏิบัติจริงกับเกณฑ์มาตรฐาน (Discrepancy – D)

ขั้นที่ 5 ส่งผลการประเมิน มาใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรต่อไป หรือปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติ หรือเกณฑ์มาตรฐานให้คุณภาพดีขึ้น (Decision Making) โดยผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

แบบการประเมินผลหลักสูตรของโพรวิสันนี้ นับว่าสะดวกแก่การประเมินหลายประเภท และเป็นกระบวนการที่ให้เห็นถึงผู้บริหารจะตัดสินใจจะใช้หรือไม่ หรือจะปรับปรุงเพิ่มเติม หรือจะหยิบยกข้อมูลใดข้อมูลหนึ่งมาพิจารณาโดยเริ่มต้นจากการตั้งมาตรฐานที่ต้องการวัดไว้ก่อน แล้วดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยหาข้อมูลให้ครอบคลุมในทุกด้านอย่างละเอียดและรอบคอบ แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ แล้วนำผลการประเมินไปให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจพิจารณาต่อไป

การประเมินในลักษณะนี้ ช่วยในการตัดสินใจว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่มีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด โดยมีการเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในหลักสูตรกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ หากพบความไม่สอดคล้องก็จะเป็นข้อมูลในการพิจารณาว่าจะดำเนินการต่อไปอย่างไร

5) รูปแบบของการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ได้กล่าวว่า การประเมินผลทางการศึกษาเอาไว้ว่าเป็นกระบวนการการบรรยายการหาข้อมูล และการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจทางเลือก ฉะนั้น รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรตามแนวคิดนี้ จึงเป็นรูปแบบเหมาะสมแก่การช่วยตัดสินใจเพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุด การตัดสินใจทุกๆ เรื่องจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลเชิงประเมินประกอบการพิจารณา และสตัฟเฟิลบีม ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตรนั้นมีสิ่งที่ต้องประเมินอยู่ 4 ด้าน ได้แก่ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561:315-318)

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้หลักการและเหตุผลมากำหนดจุดมุ่งหมาย การประเมินสภาพแวดล้อมจะช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรรู้ว่า สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเรื่องการจัดการศึกษามีอะไรบ้าง สภาพการณ์ที่คาดหวังและสภาพที่แท้จริงในสภาพแวดล้อมดังกล่าวเป็นอย่างไร มีความต้องการ หรือปัญหาอะไรบ้างที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองหรือแก้ไข มีโอกาสและสรรพกำลังที่จำเป็นอะไรบ้างที่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการจัดการศึกษา และสืบเนื่อง มาจากปัญหาอะไรบ้าง ฯลฯ ในการประเมินสภาพแวดล้อมนี้ ผู้ประเมินอาจใช้การทำวิจัยด้วยการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์จริงๆ (Empirical Studies) หรือวิธีการวิเคราะห์ความคิดรวบยอด (Conceptual Analysis) หรือการอาศัยทฤษฎีและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

การประเมินสภาพแวดล้อมเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจด้านการวางแผนหรือกำหนดจุดมุ่งหมาย (Planning Decision)

2. ประเมินตัวป้อน (Inputs Evaluation) เป็นการพิจารณาข้อมูลว่า มีความจำเป็นต้องให้องค์ประกอบใดบ้าง ที่จะเป็นตัวช่วยในการประสพผลสำเร็จตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ หรือจำเป็นต้องใช้องค์ประกอบหรือทรัพยากรทั้งภายในและภายนอก หรือกระบวนการมีความจำเป็นต้องใช้กระบวนการที่หลากหลายหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญหรืองานวิจัยมาประกอบประกอบด้วยหรือไม่อย่าง ทั้งนี้ตัวป้อนแต่ละหน่วยงานอาจจะแตกต่างกันได้

การประเมินตัวป้อนนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจด้านโครงสร้างหรือการวางรูปแบบในการดำเนินงาน (Structuring Decision) หากเราจะจัดการศึกษาตามหลักสูตรมีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากแหล่งภายนอกหรือวิธีการที่หลากหลาย การดำเนินงานในโรงเรียนจึงจะช่วยให้การนำหลักสูตรไปใช้ประสบความสำเร็จ

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสืบค้นจุดที่ต้องพัฒนาของรูปแบบการดำเนินงานที่กำหนดไว้ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกวิธีการต่อไป จึงต้องมีการจัดบันทึกผลการประเมินกระบวนการนั้นจำเป็นต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกตแบบมีส่วนร่วมปฏิบัติ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า การเขียนรายงานประเภทปลายเปิด

4. การประเมินผลผลิต (Products Evaluation) เป็นการตรวจสอบถึงผลการการนำหลักสูตรไปใช้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นหรือไม่ เพียงใด อาจนำผลไปเปรียบเทียบกับหลักสูตรอื่นก็ได้

สรุปการประเมินหลักสูตร ตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม นั้น มีกระบวนการประเมินที่ต่อเนื่อง มีจุดเน้นที่สำคัญ คือ ใช้ควบคู่กับการบริหารหลักสูตร เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ อย่างต่อเนื่อง สิ่งที่จะต้องประเมินอยู่ 4 อย่าง โดยมีกระบวนการขั้นตอนที่ชัดเจน คือ สภาพแวดล้อม (Context), ปัจจัยตัวป้อน(Input), กระบวนการ(Process) และผลผลิต (Products) รูปแบบการประเมินผลของเขาจึงเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าเป็น CIPP Model

ความสัมพันธ์ของการประเภทการประเมินกับการตัดสินใจ จะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อม (Context) เป็นการประเมินเพื่อวางแผน ซึ่งในส่วนนี้เป็นการประเมินก่อนเริ่มดำเนินการ ให้ได้ข้อมูลที่สำคัญ ความต้องการจำเป็นของการประเมิน โอกาสที่จะเกิดขึ้น วัตถุประสงค์ หรือความพร้อมทรัพยากร ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เพื่อที่ได้ทราบลักษณะทางชีวภาพ ก่อนที่จะดำเนินการ ปัจจัยตัวป้อน(Input) เป็นการตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้าง กระบวนการ(Process) เป็นการตัดสินใจเพื่อนำไปปฏิบัติ และผลผลิต(Products) เป็นการตัดสินใจเพื่อทบทวน

นอกจากนี้ Stufflebeam ยังได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจบนพื้นฐาน ของข้อมูลที่เกิดจากการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ดังนี้

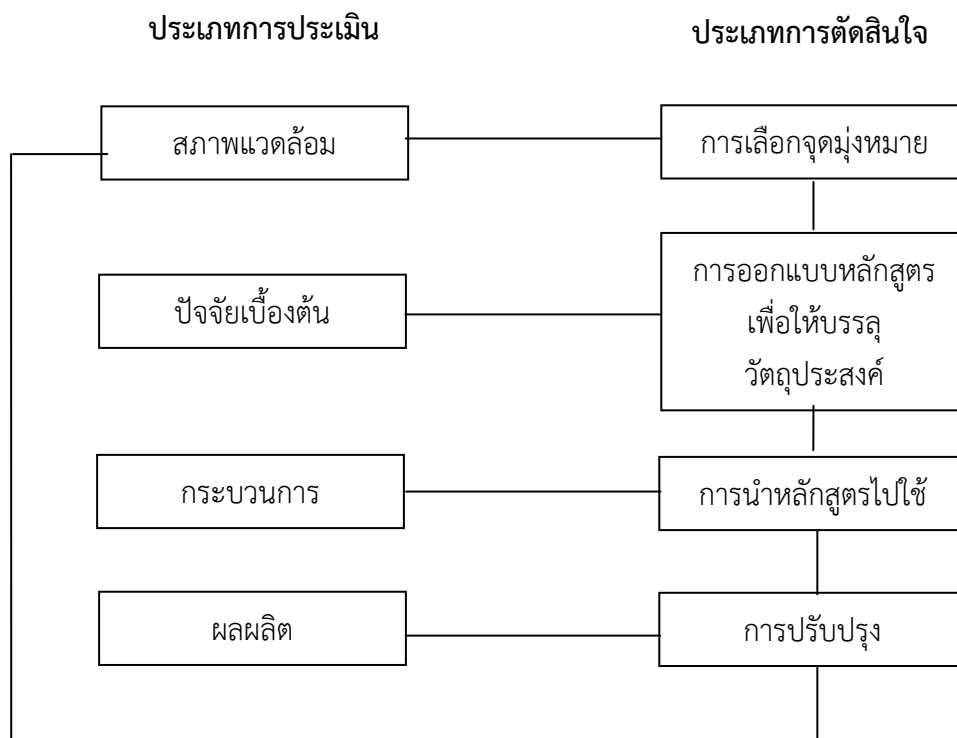
1. การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนดำเนินการ (planning decisions) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นการ ตัดสินใจโดยใช้ผลการประเมินบริบทเป็นข้อมูลสารสนเทศ เช่น การกำหนดเป้าประสงค์ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นต้น

2. การตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้าง (structuring decisions) เป็นการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลจากการประเมินปัจจัยนำเข้า มากำหนด โครงสร้างของหลักสูตร หรือการออกแบบหลักสูตร เช่น โครงสร้างเนื้อหาสาระของ หลักสูตร เวลาเรียน เป็นต้น

3. การตัดสินใจเพื่อนำหลักสูตรไปปฏิบัติ (implementation decisions) เป็นการตัดสินใจโดยใช้ผลการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณา ดำเนินการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามโครงสร้างที่กำหนด การตัดสินใจในขั้นนี้ให้ความสำคัญการปรับปรุงและพัฒนา มากกว่าการตัดสินใจ

4. การตัดสินใจเพื่อทบทวนหลักสูตร (recycling decisions) เป็นการตัดสินใจโดยใช้ผลการประเมินผลผลิต ที่เกิดจากการใช้หลักสูตรเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขขยายโครงการหรือหลักสูตรต่อไป หรือยกเลิกการใช้ หลักสูตร

แนวคิดการประเมินหลักสูตรของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) มีความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจตามรูปแบบ CIPP Model ตามแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจตามรูปแบบ CIPP Model ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ที่มา : วารินทร์ แก้วอุไร(2549 : 209-229)

จากรูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบซิป CIPP Model นี้เป็นการประเมินสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมมากที่สุด การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จึงได้นำมาใช้

เป็นรูปแบบการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบของการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จงฤดี ไสยस्थ्य (2550) ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 เป็นการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2546 ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร 114 คน ครูผู้สอน 263 คน กรรมการสถานศึกษา 342 คน และนักเรียน 263 คน โดยใช้ รูปแบบซีป (CIPP Model) สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านบริบท ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยด้านปัจจัยเบื้องต้น ครูผู้สอนที่มีความรู้ตรงกับสาระที่สอนนั้นมีจำนวนไม่เพียงพอ แต่ครูมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ส่วนความพร้อมของครูผู้สอนด้านครูมีจำนวน เพียงพออยู่ในระดับปานกลางและความพร้อมของ เอกสารหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรนั้น พบว่า เอกสารหลักสูตรที่จัดทำแล้วมีครบอยู่ในระดับมาก แต่เอกสารประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนรู้มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบริบท พบว่า การจัดทำสาระการเรียนรู้ กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน การออกแบบการเรียนรู้ การจัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล และการบริหาร จัดทำหลักสูตร มีการกำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมาย สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก การประเมินด้านกระบวนการ พบว่า หลักสูตรสถานศึกษาได้จัดทำจากการมีส่วนร่วม ร่วมของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอน โดยมีการดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำ สาระการเรียนรู้ตาม ขั้นตอน จัดแนวกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จัดทำแนวการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการเรียนรู้ มีการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนที่ทำไว้ การวางแผนจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการจัดทำแผนการวัดและประเมินผล พบว่า มีการจัดทำระเบียบการวัดและ ประเมินผลที่เหมาะสม มีเอกสารการวัดและประเมินผล เพียงพอ มีความเข้าใจในการใช้ระเบียบ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง การประเมินด้านผลผลิต พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการได้เรียนรู้จากหลักสูตรสถานศึกษา ทุกกิจกรรม ผู้บริหารสถานศึกษามีความพึงพอใจต่อพฤติกรรม ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหลาย ๆ ด้านตาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่แต่ละโรงเรียน กำหนด เป็นคนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ส่วน คณะกรรมการสถานศึกษามีความพึงพอใจต่อ การที่ได้โอกาสให้ความเห็นชอบ การส่งเสริมสนับสนุน การนำวิทยากรภายนอกมาร่วมจัดการ เรียนรู้ การสืบสานประเพณี แต่ด้านพฤติกรรมของนักเรียนมีความพึง พื่อใจอยู่ในระดับปานกลาง

สุดารัตน์ ชนะมาร (2550 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาสภาพปัญหาและผลสำเร็จ ในการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 2 พบว่าการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา มีสภาพ โดยรวมอยู่ในระดับ มาก สูงกว่าค่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาโดยภาพ รวมอยู่ในระดับปาน กลาง สูงกว่าค่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีผลสำเร็จ โดยภาพรวม อยู่ในระดับ

ปานกลาง ต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การบริหาร จัดการหลักสูตรสถานศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามสถานภาพ ปัญหา และผลสำเร็จ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษาจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน มีสภาพและผลสำเร็จโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วน ปัญหา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริหารโรงเรียนและ ครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10-15 ปีและ มีปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษามากกว่าผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี และมีปัญหาน้อยกว่าผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปีการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจำแนกตามสภาพ ขนาดโรงเรียน มีสภาพและปัญหา โดย ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนผลสำเร็จ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่รายด้านพบว่า ด้าน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาด ใหญ่ ประสบผลสำเร็จด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียน ขนาดเล็กในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้เสนอแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษา เพื่อเป็น แนวทางในการนำไปใช้ต่อไป

สุรียนต์ โคตรมิตร (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 87 คน ครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 87 คน ครูผู้สอน จำนวน 87 คน และ ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 87 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 348 คน จาก 87 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และ เนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความเหมาะสมมาก ด้านปัจจัย เบื้องต้น แผนการดำเนินงาน ด้านกรรมการ สถานศึกษา และด้านความพร้อมของโรงเรียน มีความ เหมาะสมปานกลาง จึงควรจัดเตรียมความพร้อมในทุกด้านโดยเฉพาะทางด้านบุคลากรและ สื่อการ เรียนรู้โดยการส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรและเทคนิควิธีการสอน แบบต่าง ๆ การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและแบบ บูรณาการ มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนให้เกิด ประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากที่สุด ด้านกระบวนการ ได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัด และการประเมินผล มีความเหมาะสมมาก แต่ควรจัดให้มีการ นิเทศติดตาม กำกับดูแลและประเมินผลจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ประสานสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน / ผู้ปกครองมีความตระหนักในการจัดการศึกษา และเข้าร่วมในกิจกรรม การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ครูผู้สอนควรมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใน การจัดการเรียนการ สอน โดยมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักการวางแผนระหว่างเพื่อนครูและ ผู้บริหารในการ เตรียมความพร้อม และการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง ด้าน ผลผลิต ได้แก่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน มีความเหมาะสมมาก

เกศรินทร์ แก้วประสิทธิ์(2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้าน ปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต กลุ่ม ตัวอย่างประกอบด้วย ผู้อำนวยการ สถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปีการศึกษา 2554 จำนวน 216 คน จำแนกสัดส่วนตำแหน่ง เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา 87 คน และครูผู้รับผิดชอบใน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ 129 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม(ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.985) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1.ด้านบริบท ผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบในการสอนกลุ่มสาระ คณิตศาสตร์ มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ คณิตศาสตร์ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก 2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ผู้อำนวยการ สถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบในการสอนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ มีความคิดเห็นว่าหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ในภาพรวมมีความเหมาะสม ในระดับมาก 3. ด้านกระบวนการ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบในการสอนกลุ่มสาระ คณิตศาสตร์ มีความคิดเห็นว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ คณิตศาสตร์ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก 4. ด้านผลผลิต ผู้อำนวยการสถานศึกษา และ ครูผู้รับผิดชอบในการสอนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ มีความคิดเห็นว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

สุปราณี จุฑามาศย์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษานอกระบบ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตร การศึกษานอกระบบระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ ในด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 8 คน เจ้าหน้าที่สายสามัญ จำนวน 8 คน และครูการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 60 คน ศึกษาจากประชากรและนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 338 คน ได้มาโดยการ สุ่มแบบแบ่งชั้น รวมทั้งสิ้น 414 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตร ประมาณค่า 5 ระดับ คำถามปลายเปิด และแบบบันทึกข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรในภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วน ใหญ่ผ่านเกณฑ์ ยกเว้นในเรื่องครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ ความ สะอาดของแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการเรียน การตอบสนองต่อความต้องการผู้เรียนของรายวิชา เลือก มีความพร้อมในระดับปานกลาง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน (2) กระบวนการใช้หลักสูตร ใน ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์ทุกรายการ ยกเว้นในเรื่อง ครูควรมีรูปแบบการ จัดกิจกรรมหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา ครูมีการนำผลจากการวัดผลมาใช้เป็นข้อมูลในการ ปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ และ (3) ผลผลิตของหลักสูตร

พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในเรื่องผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะในการแสวงหาความรู้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ไม่ผ่านเกณฑ์ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.50 เพียงร้อยละ 55.82 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน และผลการประเมินคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาผ่านเกณฑ์ประเมินระดับดีขึ้นไป ร้อยละ 57.30 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สมเกียรติ อินทสิงห์(2554) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบท (Context) 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) 3) ด้านกระบวนการ (Process) และ 4) ด้านผลผลิต (Product) โดยเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ที่กำหนด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน ผู้บริหาร จำนวน 1 คน ครูผู้สอน จำนวน 6 คน ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 293 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านบริบท พบว่า ความสอดคล้องของหลักสูตรคณิตศาสตร์กับสภาพแวดล้อมทางสังคม ความสอดคล้องของหลักสูตรคณิตศาสตร์กับเป้าหมายการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า โครงสร้างรายวิชา คำอธิบายรายวิชา คุณสมบัติครูผู้สอน สื่อ/อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. ด้านกระบวนการ พบว่า การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ผ่านเกณฑ์การประเมิน
4. ด้านผลผลิต พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลคะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับเขตพื้นที่การศึกษา (Local assessment system; LAS) วิชาคณิตศาสตร์ และเจตคติของนักเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

พิมพ์พร ก้อนคำ (2555) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการศึกษาพบว่า 1. สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ด้านที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ แนวทางการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก 2. ปัญหาการบริหารดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ แนวทางการพัฒนา การวัด การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ยังอยู่ในระดับน้อยและแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง 3. ผลการเปรียบเทียบความ

คิดเห็นด้านสภาพและ ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 3.1 ด้านสภาพ. 1) จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) จำแนกตามประเภทการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05. 3) จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและ ด้านแนวทางการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05. 3.2 ด้านปัญหา. 1) จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน. 2) จำแนกตามประเภทการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แนวทาง การจัดการเรียนรู้ ส่วนด้านแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่แตกต่างกัน.3) จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เทียมใจ ศุภมาต (2555) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของโรงเรียนเทศบาล 4 (เพาะชา): การใช้วิธีการประเมินแบบสร้างเสริมพลังอำนาจ ข้อมูลการวิจัยรวบรวมจากการใช้แบบสอบถาม การประชุมกลุ่มย่อย การระดมสมอง และเทคนิคกระบวนการสร้างเสริมพลังอำนาจ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยได้ข้อสรุป ดังนี้ (1) การพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา ครูผู้สอน การวัดและการประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก (2) โรงเรียนได้กำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมไว้ว่า “พัฒนาตนเองเข้าสู่อาเซียน” โดยมีกิจกรรมที่สำคัญที่ต้องดำเนินการพัฒนา 6 กิจกรรม ประกอบด้วย (ก) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ข) การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่ม (ค) การจัดอบรมชี้แจงสร้างความตระหนัก (ง) การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครู (จ) การปรับปรุงเพิ่มเนื้อหาในหลักสูตรเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียน และ (ฉ) การส่งเสริมพัฒนาการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้นำไปสู่กลยุทธ์ในการพัฒนาหลักสูตรในอนาคตและ (3) ความก้าวหน้าของการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาพบว่า กิจกรรมการจัดนิทรรศการแสดงผลงานทางวิชาการ รวมถึงสร้างสรรค์สู่อาเซียนได้ดำเนินการไปแล้ว ผู้เข้าร่วมในกิจกรรมมีความพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนกลยุทธ์อื่นๆ โรงเรียนได้นำไปกำหนดไว้ในแผนแล้ว

พินนภัส ตลอดพงษ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ในด้านความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้น ด้านความเหมาะสมของกระบวนการ และ ด้านประสิทธิผลของหลักสูตร โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบบวัดทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ใน

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า ความเหมาะสมด้านกระบวนการของหลักสูตร ได้แก่ การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมิน ด้านประสิทธิผลของหลักสูตร ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (NT) ต่ำกว่าระดับสังกัดและระดับประเทศ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (O-NET) สูงกว่าระดับสังกัดและระดับประเทศ ผ่านเกณฑ์การประเมิน เจตคติของผู้เรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดีขึ้นไป ร้อยละ 79.18 ผ่านเกณฑ์การประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนจากการเรียนคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับดีขึ้นไป ร้อยละ 93.42 ผ่านเกณฑ์การประเมิน และความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อสมรรถนะของผู้เรียน อยู่ในระดับดี ผ่านเกณฑ์การประเมิน ส่วนทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นไป ร้อยละ 29.37 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ความพร้อมด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ได้แก่ ครูผู้สอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมิน ส่วนงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สถิตย์ พักพุ่ม (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านบุงคล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ การวิจัยนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านบุงคล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ (2) ประเมินความเหมาะสมของกระบวนการใช้หลักสูตร สถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านบุงคล้า และ (3) ประเมินผลผลิตของหลักสูตรสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านบุงคล้า กลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 16 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 87 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม 2 ฉบับ และแบบบันทึกข้อมูล 1 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรสถานศึกษาในภาพรวม มีความพร้อมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ครูผู้สอน สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และงบประมาณทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน (2) กระบวนการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน และ (3) ผลผลิตของหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ส่วนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

ศิริกาญจน์ เชื้อเมืองพาน (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 18 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมจำนวน 36 คน นักเรียน จำนวน 72 คน โดยใช้ แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ แบบสัมภาษณ์ จำนวน 2 ฉบับ และแบบบันทึกข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบท ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ เป้าหมาย โครงสร้าง และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความชัดเจนสามารถและ สอดคล้องกับสภาพในสังคมความต้องการของท้องถิ่น ด้านปัจจัยเบื้องต้น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา คุณลักษณะของครูผู้สอน ด้านงบประมาณ ด้านแหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านคุณลักษณะของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านกระบวนการ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและนักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและด้านการใช้สื่อ/อุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านผลผลิต ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรมของนักเรียนหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และความพึงพอใจของครูผู้สอน และนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ธิดารัตน พรหมเชียรรัตน์ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินความสอดคล้องมาตรฐานสถานศึกษา ความเหมาะสมของกระบวนการ ประเมินความพึงพอใจและเพื่อประเมินผลการปฏิบัติจริงของหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอัสฮานามูลนิธิ มี 6 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.52 รองลงมา เป็นเพศชายร้อยละ 45.48 มีอายุน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 46.00 รองลงมาอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 26.87 วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 80.10 รองลงคือปริญญาตรี ร้อยละ 17.57 ส่วน ตำแหน่งของผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่คือนักเรียน ร้อยละ 45.99 รองลงมาคือ ผู้ปกครอง ร้อยละ 44.44 2) การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี พบดังนี้ (1) การประเมินด้านมาตรฐานสถานศึกษาของหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี มีความสอดคล้องร้อยละ 95.12 (2) การประเมินด้านกระบวนการของหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี มีระดับความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 4.25) (3) การประเมินด้านผลผลิตของหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี มีระดับความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 4.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามาตรฐานด้านสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก (= 4.11) และมาตรฐานด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก (= 4.41) และ 3) ผลการปฏิบัติจริงของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอัสฮานามูลนิธิ มีระดับการปฏิบัติจริงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 4.38)

กาญจนา กล้าหาญ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาเรื่องการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP ประชากรที่ใช้คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั้งภายในและภายนอก รวมประชากรทั้งสิ้น 303 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง แบบสอบถามด้านกระบวนการ ด้านปัจจัย แบบรวบรวมข้อมูล แบบวิเคราะห์ข้อมูลและ แบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้ ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม พบว่า วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ เอกลักษณ์และอัตลักษณ์ในหลักสูตรสถานศึกษา มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ทรัพยากรที่ใช้มีความพร้อมและเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านระยะเวลา 2) ด้านทรัพยากร 3) ด้านบุคลากร และ 4) ด้านงบประมาณมีความพร้อมน้อย ตามลำดับ ด้านกระบวนการ พบว่า กระบวนการใช้หลักสูตรสถานศึกษา มีการปฏิบัติและเป็นจริงอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์การตัดสินถือว่าผ่านเกณฑ์ และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้ 5) ด้านการออกแบบ การจัดการเรียนรู้ของครู และ 6) ด้านการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ด้านผลผลิต พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์การตัดสินถือว่าผ่านเกณฑ์ และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านพฤติกรรม และ 2) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 93.94 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 74.67 ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 97.48 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 97.63 ขึ้นไปมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ระดับดีเยี่ยมและระดับดีรวมกัน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 100 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับดีเยี่ยม และระดับดีรวมกัน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 57.68 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 66.63 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์การตัดสินระดับ 3 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 57.56 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 55.73 มีผลการทดสอบระดับ (O-NET) อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงยังไม่ผ่านเกณฑ์ ที่กำหนด สรุปได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

โชมพัสเตอร์ สีนสา (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Mode โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านบริบทของหลักสูตรสถานศึกษา

เพื่อประเมินความสอดคล้องด้านบริบทของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการของหลักสูตรสถานศึกษาและเพื่อประเมินคุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรสถานศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน กลุ่มนักเรียน กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำนวน 7,012 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาแบบประเมินมาตราวัดประมาณค่า มี 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการ โดยหาค่าเฉลี่ย (X) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำผลของการคำนวณมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทของหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หลักสูตรสถานศึกษาเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้ให้ทันต่อความเจริญของโลกปัจจุบันสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสามารถนำไปวางแผนปฏิบัติต่อได้โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นเรียนวิสัยทัศน์ของหลักสูตรมีเป้าหมายที่ชัดเจนรองรับมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2. ผลการประเมินความสอดคล้องด้านบริบท พบว่า โครงสร้างของหลักสูตรจัดเวลาเรียนแต่ละรายวิชาสอดคล้องกับวัยและระดับชั้นเรียน มีความครบถ้วนตามโครงสร้างหลักสูตรและนโยบายของการจัดการศึกษาชาติคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน วิสัยทัศน์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนชุมชนและสังคมปัจจุบันมีความสอดคล้องในระดับมาก 3. ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ มาตรฐาน/ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพียงพอและเหมาะสมกับวัยของนักเรียนมีสื่อเทคโนโลยี และอุปกรณ์ที่ทันสมัยเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ มีงบประมาณในการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างเพียงพอ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 4. ผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่า สถานศึกษาเตรียมความพร้อมให้ครูจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสื่อและเครื่องมือต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 5. ผลการประเมินด้านผลผลิต พบว่า นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดมีคุณภาพในระดับมากผู้เรียนตั้งใจปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเพียรพยายาม มีความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน/เข้าร่วมกิจกรรมแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ มีความภูมิใจ เห็นคุณค่า มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ปฏิบัติตนตามข้อตกลงกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคมอยู่เสมอ มีความสามารถในการเลือกใช้ทักษะการดำเนินชีวิต

สุวรรณา ชูมูลละ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญตาที่ศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน(สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ตามที่ศนะของผู้บริหารและครู

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) จังหวัดเพชรบูรณ์ 2)เปรียบเทียบสภาพ และปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหาร และครู จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน รายได้ ต่อเดือนจากสถานศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครู สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 318 คน คำนวณโดยสูตรของยามาเน่ และสุ่มตามชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญ ศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัด เพชรบูรณ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.894 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพและปัญหา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช) จังหวัดเพชรบูรณ์ 1.1 ผู้บริหารและครูเห็นว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในภาพรวมและทุกรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากด้านมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการวัดผลและประเมินผล 2) ด้านการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน และ 4) ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การสื่อสารและการเรียนรู้ 1.2 ผู้บริหารและครูเห็นว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชนในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเรียงลำดับด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้านอยู่ในระดับ น้อย 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากด้านมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการวัดผล และประเมินผล 2) ด้าน การจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และ 4) ด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ 2. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชนตามทัศนะของผู้บริหารและครู จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 2.1 สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามทัศนะของผู้บริหารและครูเมื่อจำแนกตาม ตำแหน่ง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และรายได้ต่อเดือนจาก สถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อจำแนกตามเพศ และเขตพื้นที่ การศึกษา ไม่พบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญดังกล่าว 2.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชนตามทัศนะของผู้บริหารและครู เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน และรายได้ ต่อเดือนจากสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อจำแนกตามเพศ ตำแหน่ง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษา ไม่พบความแตกต่างที่ระดับ นัยสำคัญดังกล่าว

มัญญา หาระชัย (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 การวิจัยนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร (2) ประเมินกระบวนการดำเนินงานของ หลักสูตร และ (3) ประเมินผลผลิตของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 67 คน ครูผู้สอน จำนวน 223 คน นักเรียน จำนวน 380 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 670 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบบันทึกข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ด้านปัจจัยเบื้องต้นโดยภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ได้แก่ ด้าน ครูผู้สอน ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านงบประมาณ (2) ด้านกระบวนการดำเนินงานโดยภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และ (3) ด้านผลผลิต โดยภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไป คุณลักษณะเฉพาะ และคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน ซึ่งผลการประเมินเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

อิรฟาน หะยีมะ(2560) ได้ทำศึกษา สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา (แบบเข้ม) จังหวัดนราธิวาส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพปัญหา เปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา(แบบเข้ม) จังหวัดนราธิวาส โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ ตำแหน่งการปฏิบัติหน้าที่ และวุฒิการศึกษาทางศาสนาและสามัญ และรวบรวมข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา โดยการสำรวจความคิดเห็นของครูอิสลามศึกษาตามแบบสอบถาม จำนวน 224 คน ในโรงเรียนของรัฐที่ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา(แบบเข้ม) จังหวัดนราธิวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 1,2 และ 3 รวมทั้งหมด 3 เขต ได้มาด้วยการสุ่ม และใช้การสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวนทั้งหมด 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูสอนอิสลามศึกษาในสภาพการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา(แบบเข้ม) จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเพศ ตำแหน่งการปฏิบัติหน้าที่ วุฒิการศึกษา(ศาสนา) วุฒิการศึกษา(สามัญ) โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ครูผู้สอนอิสลามศึกษาทั้งชายและ หญิงมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในจังหวัดนราธิวาส ไม่แตกต่าง เพราะว่าครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวางแผนการสอน การใช้สื่อและออกแบบหรือเทคนิคการวัด และประเมินผล สภาพการจัดการเรียนการสอน อิสลามศึกษาตามความเห็นของครูสอนอิสลามศึกษาใน ภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนอิสลามศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน ดังนี้ ครูผู้สอนอิสลามศึกษาลูกจ้างราย ชั่วโมง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ครูผู้สอนอิสลามศึกษาที่เป็นลูกจ้างรายเดือน พนักงานราชการ และอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาด้านการวางแผนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนอิสลามศึกษาลูกจ้างรายชั่วโมง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ครูผู้สอนอิสลามศึกษาที่เป็น ลูกจ้างรายเดือน พนักงานราชการ และอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน ส่วนด้านกิจกรรมการ เรียนการสอน ทุกตำแหน่งการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก และปัญหาการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา จากการสำรวจตามความคิดเห็น ของครูสอนอิสลามศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียน ของรัฐที่ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา (แบบเข้ม) จังหวัดนราธิวาส ที่ต้องการพัฒนามากที่สุด ด้านสื่อการเรียนการสอน คือ ผลิตสื่อให้มากขึ้น มีความหลากหลายและทันสมัย

อัครชัย ทองเขียว (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมิน หลักสูตรสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปาง การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินหลักสูตรสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2559 ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้าน ผลผลิต ประชากรประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญทางการ สอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 4 คน ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 1 คน หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ โรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปางจำนวน 1 คน ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปางจำนวน 1 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปาง ในปีการศึกษา 2556-2558 จำนวน 30 คน และครูผู้สอนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามา จำนวน 10 คน ผู้ศึกษาดำเนินการประเมินหลักสูตรสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน ทุ่งฮั้ววิทยา จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2559 โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ของ Stufflebeam เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบประเมิน แบบสอบถามแบบ สัมภาษณ์ และแบบบันทึกข้อมูล ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การนับความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการบรรยายตามสภาพจริง ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้ 1) ด้านบริบท ประเมิน เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตร เป้าหมายของหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และโครงสร้าง หลักสูตร พบว่าผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิทยาศาสตร์ ผู้บริหาร สถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และครูผู้สอนวิชา วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ผ่าน เกณฑ์การประเมิน 2) ด้านปัจจัยนำเข้า ประเมินเกี่ยวกับ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิทยาศาสตร์ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้า งานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน ส่วนการ ประเมินสื่ออุปกรณ์แหล่งการเรียนรู้ อาคารสถานที่ ครูผู้สอน และนักเรียน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ผ่านเกณฑ์การ ประเมินเช่นกัน 3) ด้านกระบวนการ ประเมินเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียน การสอนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ หัวหน้า กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนมี ความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ผ่านเกณฑ์การประเมิน 4) ด้านผลผลิต ประเมิน เกี่ยวกับผลการเรียนสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET (Ordinary National Educational Test) สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และคุณภาพนักเรียนที่สำเร็จ การศึกษา พบว่าผลการเรียนสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่ผลการทดสอบ

ระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET (Ordinary National Educational Test) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ส่วนการประเมินคุณภาพนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาด้านการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น การนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและการเรียน ความรู้เกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์เพียงพอต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง ผ่านเกณฑ์การประเมิน ในระดับเห็นด้วยมาก โดยภาพรวมด้านผลผลิตผ่าน เกณฑ์การประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ประเมินองค์ประกอบด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำนวน 38 โรงเรียน จำนวน 1,000 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgam ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 278 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้วิจัยเชิงสำรวจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมา กำหนดขอบเขตเนื้อหาและสร้างแบบสอบถาม เพื่อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี เป็นแบบสอบถามปลายปิด ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structure Interview Protocol) เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเน้นการเก็บข้อมูลเชิงลึก จากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ดังนี้

3.3.1 การสร้างแบบสอบถาม

- 1) ศึกษาตำรา บทความ เอกสารประกอบหลักสูตร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
- 2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร และตำรา
- 3) กำหนดกรอบแนวคิด และขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตามนิยามศัพท์
- 4) ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ โดยแบบสอบถามดัดแปลงคำถามมาจากวิทยานิพนธ์ของ มนูญชยา หาระชัย (2559 : 109 - 122) และ เกศรินทร์ แก้วประสิทธิ์ (2554 : 153 - 159) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.60 – 1.00 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
- 5) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข
- 6) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ตามนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) คัดเลือกไว้เฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.66 – 1.00
- 7) ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้เพิ่มข้อความในรายการประเมินบางข้อ และตัดข้อความที่มีลักษณะการใช้คำซ้อน ผู้วิจัยได้ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง
- 8) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ทดลอง(Try Out) กับครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1970 อ้างในภัทรพร เกษสังข์, 2549 : 138 – 139) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด เท่ากับ .968 ซึ่งแสดงว่าใช้ได้
- 9) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์

- 1) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์จากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วนำแนวคิดที่ได้มาสร้างแบบสัมภาษณ์
- 2) สร้างแบบสัมภาษณ์เสนอแบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 3) นำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาให้ปรับแก้ข้อคำถามให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง เพื่อพิจารณาตรวจสอบก่อนนำเสนอส่งต่อผู้ทรงคุณวุฒิ

4) นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับแก้แบบสัมภาษณ์ในส่วนที่ 1 ให้กำหนดเป็นรหัสของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะ

5) นำไปทดลองสัมภาษณ์บุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ครั้ง

6) นำแบบสัมภาษณ์ที่ทดลองมาแล้ว มาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล เพื่ออำนวยความสะดวกในการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง

2) ขอนหนังสือนำส่งแบบสอบถามจากผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ถึงผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์ ในการแจกแบบสอบถามให้กับครู จำนวน ทั้งสิ้น 278 ฉบับ หลังจากส่งแบบสอบถามแล้ว จะรวบรวมแบบสอบถามให้ครบถ้วนภายใน 15 วัน โดยไปรับจากสถานศึกษาด้วยตนเอง

3) แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงาน นัดวัน เวลาการสัมภาษณ์และออกสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี ด้านการจัดการศึกษาเอกชน และการประเมินการใช้หลักสูตร บันทึกผลการสัมภาษณ์ลงในแบบบันทึกการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง รายละเอียดกำหนดการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 ท่าน

4) นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านบริบทของหลักสูตร ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร กระบวนการของหลักสูตร และผลผลิตของหลักสูตร ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไปพิจารณาตามแนวทางของ ลิเคิร์ต โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับความคิดเห็น ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 หมายถึง เห็นด้วย

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยของน้ำหลักคะแนนความคิดเห็น ผู้วิจัยใช้คุณสมบัติของความต่อเนื่องของคะแนนเป็นแนวทางเทียบผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัด โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) เปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรทดสอบ t-test และการทดสอบ f-test

3) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) แล้วนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังต่อไปนี้

1) สถิติสำหรับทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2) สถิติพื้นฐานเพื่อแสดงคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

- ค่าคะแนนร้อยละ (Frequency)
- ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
- ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

3) สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

- สถิติทดสอบ t-test วิเคราะห์เปรียบเทียบ การประเมินการใช้หลักสูตรจำแนกตามเพศ โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

- สถิติทดสอบ f-test วิเคราะห์เปรียบเทียบ การประเมินการใช้หลักสูตรจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะนำไปทดสอบรายคู่โดยวิธีการ LSD. เพื่อหาความแตกต่างของตัวแปรแต่ละคู่

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของครูผู้สอน จำนวน 278 คน และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในจังหวัดสตูล จำนวน 8 ท่าน ดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

4.3.1 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลภาพรวม 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

4.3.2 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านบริบท

4.3.3 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลภาพรวม ด้านปัจจัยเบื้องต้น

4.3.3.1 ผลการประเมินด้านความพร้อมของสถานศึกษา รายข้อ

4.3.3.2 ผลการประเมินด้านการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา รายข้อ

4.3.3.3 ผลการประเมินด้านอาคารสถานที่และห้องเรียน รายข้อ

4.3.3.4 ผลการประเมินด้านสื่อการเรียนการสอน รายข้อ

4.3.3.5) ผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม รายข้อ

4.3.4 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ

4.3.4.1 ผลการประเมินด้านการบริหารและการจัดการหลักสูตร รายข้อ

4.3.4.2 ผลการประเมินด้านกระบวนการเรียนการสอน รายข้อ

4.3.4.3 ผลการประเมินด้านการวัดและประเมินผล รายข้อ

4.3.4.4 ผลการประเมินด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตร รายข้อ

4.3.4.5 ผลการประเมินด้านการสรุปผลการดำเนินงาน รายข้อ

4.3.4.6 ผลการประเมินด้านการปรับปรุงพัฒนา รายข้อ

4.3.5 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต

4.4 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

4.4.1 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

4.4.2 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน

4.4.3 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน

4.5 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอ

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-test)
F	แทน	สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (F-test)
F-Prob	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำนวน 278 คน ผู้วิจัยได้สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ ประสบการณ์ทำงานและระดับการศึกษา ซึ่งปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

	รายการ	จำนวน(n=278)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	106	38.13
	หญิง	172	61.87
ประสบการณ์ทำงาน	1 – 5 ปี	87	31.29
	6 – 10 ปี	71	25.54
	11 – 15 ปี	59	21.22
	มากกว่า 15 ปี	61	21.94

ตารางที่ 1(ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

	รายการ	จำนวน(n=278)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.80
	ปริญญาตรี	261	93.88
	ปริญญาโท	12	4.32

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.87 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.13 ประสบการณ์ทำงานส่วนใหญ่ 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.29 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 93.88

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

4.3.1 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลภาพรวม 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ผู้วิจัยได้สอบถามระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ภาพรวมรายด้าน

การประเมินการใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านบริบท	3.94	0.66	มาก
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	4.08	0.68	มาก
ด้านกระบวนการ	4.12	0.64	มาก
ด้านผลผลิต	4.09	0.64	มาก
รวม	4.06	0.66	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล แต่ละด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านปัจจัยเบื้องต้นและด้านบริบท

4.3.2 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านบริบท

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านบริบท

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ	4.05	0.64	มาก
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา	4.03	0.62	มาก
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.97	0.70	มาก
4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	3.92	0.69	มาก
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่	3.89	0.64	มาก
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน	3.87	0.66	มาก
7. หลักสูตรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	4.01	0.69	มาก
8. การจัดหมวดวิชาต่างๆ ในโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสม	4.04	0.64	มาก
9. หลักสูตรตอบสนองต่อสถานะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว	3.79	0.74	มาก
10. หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับความคาดหวังของคุณสมบัติที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน	3.94	0.65	มาก
11. รายวิชาที่เลือกกำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อการที่จะศึกษา	3.98	0.66	มาก
12. กำหนดรายวิชาเหมาะสมกับความจำเป็นในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ	3.90	0.69	มาก
13. ระยะเวลาในการใช้หลักสูตรเหมาะสม	3.90	0.60	มาก
14. ความเหมาะสมของจุดประสงค์โดยภาพรวมกับการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	3.91	0.64	มาก
รวม	3.94	0.66	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านบริบท โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ รองลงมาคือการจัดหมวดวิชาต่างๆ ในโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสมและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา ลำดับสุดท้ายคือหลักสูตรตอบสนองต่อสถานะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

4.3.3 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความพร้อมของสถานศึกษา	4.07	0.64	มาก
การจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา	4.11	0.65	มาก
อาคารสถานที่และห้องเรียน	4.12	1.74	มาก
สื่อการเรียนการสอน	4.02	0.77	มาก
สภาพแวดล้อม	4.09	0.71	มาก
รวม	4.08	0.90	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อาคารสถานที่และห้องเรียน รองลงมาคือการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา ลำดับสุดท้ายคือ สื่อการเรียนการสอน

4.3.3.1 ผลการประเมินด้านความพร้อมของสถานศึกษา รายข้อ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น(ความพร้อมของสถานศึกษา)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	4.04	0.60	มาก
2. สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้ากลุ่มสาระ ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	4.09	0.59	มาก
3. สร้างความตระหนักให้แก่ครูผู้สอน ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	4.10	0.59	มาก
4. สร้างความตระหนักให้แก่นักเรียน ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.99	0.68	มาก

ตารางที่ 5(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น(ความพร้อมของสถานศึกษา)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
5. บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	4.02	0.62	มาก
6. คณะกรรมการสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.98	0.65	มาก
7. คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กลุ่มบริหารงานวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	4.05	0.60	มาก
8. ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	4.03	0.66	มาก
9. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรนอกสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.92	0.69	มาก
10. จัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจงให้ครู อาจารย์ทราบเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.18	0.68	มาก
11. จัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจงให้คณะกรรมการสถานศึกษาทราบเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.13	0.65	มาก
12. พัฒนาบุคลากร อบรม สัมมนา โดยเชิญวิทยากรให้ความรู้และฝึกปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.23	0.64	มาก
13. ส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษา ศึกษาเอกสาร/ชุดฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.16	0.62	มาก
14. คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา	4.09	0.67	มาก
รวม	4.07	0.64	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น(ความพร้อมของสถานศึกษา) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ พัฒนาบุคลากร อบรม สัมมนา โดยเชิญวิทยากรให้ความรู้และฝึกปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน รองลงมาคือจัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจงให้ครู อาจารย์ทราบเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐานและจัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจงให้คณะกรรมการสถานศึกษาทราบเกี่ยวกับหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ลำดับสุดท้ายคือ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรนอกสถานศึกษา รับทราบ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

4.3.3.2 ผลการประเมินด้านการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา รายข้อ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้าน ปัจจัยเบื้องต้น (การจัดสาระหลักสูตรสถานศึกษา)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้าง กลุ่มสาระ มาตรฐานของหลักสูตรแม่บท	4.10	0.66	มาก
2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ความพร้อมของ โรงเรียนด้านบุคลากร อุปกรณ์ สื่อการเรียน การสอนและแหล่งเรียนรู้	4.15	0.67	มาก
3. บุคลากรในโรงเรียนและชุมชนมีส่วนร่วมระดม ความคิดเห็นและให้ข้อมูลประกอบการเขียน สาระหลักสูตร	4.02	0.71	มาก
4. จัดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาหรือ คณะกรรมการด้านวิชาการกำกับดูแลเรื่อง หลักสูตร	4.06	0.68	มาก
5. กำหนดมาตรฐานคุณภาพระดับชั้น เวลาเรียน ตามความจำเป็นของเนื้อหาสาระ	4.16	0.63	มาก
6. จัดทำสาระของหลักสูตรสอดคล้องกับสาระ โครงสร้างของแม่บทและความต้องการของ ท้องถิ่น	4.11	0.64	มาก
7. กำหนดมาตรฐานกลุ่มสาระ จัดแบ่งตาม จุดประสงค์รายปี/รายภาค	4.17	0.61	มาก
8. สาระหลักสูตรมีความเหมาะสมด้านเวลา วิทย ะดับความต้องการของผู้เรียน	4.11	0.64	มาก
9. สาระหลักสูตรเป็นไปตามแนวนโยบายและ ความต้องการของท้องถิ่น	3.99	0.61	มาก
10. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นหน้าที่ ของครูผู้สอนต้องทำตามหลักวิชาการและ สามารถนำไปปฏิบัติได้	4.15	0.63	มาก
11. ศึกษาจุดประสงค์ คำอธิบายรายวิชา ยึดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาใช้ใน	4.18	0.64	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น(การจัดสาระหลักสูตรสถานศึกษา)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้			
รวม	4.11	0.65	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น(การจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ศึกษาค้นคว้า ค้นคว้า วิจัย การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือกำหนดมาตรฐานกลุ่มสาระ จัดแบ่งตามจุดประสงค์รายปี/รายภาคและกำหนดมาตรฐานคุณภาพระดับชั้น เวลาเรียน ตามความจำเป็นของเนื้อหาสาระ ลำดับสุดท้ายคือ สาระหลักสูตรเป็นไปตามนโยบายและความต้องการของท้องถิ่น

4.3.3.3 ผลการประเมินด้านอาคารสถานที่และห้องเรียน รายข้อ

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น (อาคารสถานที่และห้องเรียน)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. อาคาร ห้องเรียนมีความเพียงพอ	4.12	0.68	มาก
2. อาคารสถานที่และบริเวณที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.12	0.74	มาก
3. ห้องเรียนมีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน	4.13	0.71	มาก
4. ห้องเรียนมีพื้นที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.08	0.76	มาก
5. มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการค้นคว้า	4.01	0.84	มาก
6. สภาพของห้องเรียนมีความเหมาะสม	4.13	0.74	มาก
7. โต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่ในห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน	4.23	0.73	มาก
รวม	4.12	0.74	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้นอาคารสถานที่และห้องเรียน) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่ในห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน รองลงมาคือห้องเรียนมีความ

เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน สภาพของห้องเรียนมีความเหมาะสมและอาคาร ห้องเรียนมีความเพียงพออาคารสถานที่และบริเวณที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ลำดับสุดท้ายคือ มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการค้นคว้า

4.3.3.4 ผลการประเมินด้านสื่อการเรียนการสอน รายข้อ

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สื่อการเรียนการสอน)

สื่อการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย	4.04	0.78	มาก
2. สื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพ	4.09	0.73	มาก
3. การยืม-คืนสื่อการเรียนการสอนมีความสะดวก	3.95	0.82	มาก
4. จำนวนสื่อการเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชามีความเหมาะสม	4.02	0.74	มาก
5. จำนวนสื่อการเรียนการสอนกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม	4.00	0.76	มาก
6. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.01	0.77	มาก
รวม	4.02	0.77	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น(สื่อการเรียนการสอน) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพ รองลงมาคือสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยและจำนวนสื่อการเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสม ลำดับสุดท้ายคือ การยืม-คืนสื่อการเรียนการสอนมีความสะดวก

4.3.3.5 ผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม รายข้อ

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สภาพแวดล้อม)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. จัดสภาพของโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ระดมทรัพยากรเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.06	0.72	มาก
2. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.13	0.71	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สภาพแวดล้อม)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
รวม	4.09	0.71	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น(สภาพแวดล้อม) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน รองลงมาคือจัดสภาพของโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ระดมทรัพยากรเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.3.4 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การบริหารและการจัดการหลักสูตร	4.11	0.64	มาก
กระบวนการเรียนการสอน	4.15	0.64	มาก
การวัดและประเมินผล	4.13	0.63	มาก
การนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตร	4.10	0.67	มาก
การสรุปผลการดำเนินงาน	4.09	0.64	มาก
การปรับปรุงพัฒนา	4.12	0.64	มาก
รวม	4.12	0.64	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน รองลงมาคือ การวัดและประเมินผล ลำดับสุดท้ายคือ การสรุปผลการดำเนินงาน

4.3.4.1 ผลการประเมินด้านการบริหารและการจัดการหลักสูตร รายข้อ

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การบริหารและการจัดการหลักสูตร)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. จัดทำเอกสาร/หลักฐานเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.12	0.67	มาก
2. จัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระและรายวิชาที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน	4.13	0.65	มาก
3. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.15	0.62	มาก
4. จัดระบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.20	0.63	มาก
5. ปฏิบัติตามระเบียบการเทียบโอนผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ	4.13	0.61	มาก
6. จัดกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถทำหน้าที่แนะแนวให้กับผู้เรียน	4.14	0.62	มาก
7. จัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมและตอบสนองจุดเน้นของสถานศึกษา	4.10	0.64	มาก
8. ระดมทรัพยากรเพื่อใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	4.04	0.61	มาก
9. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	4.12	0.66	มาก
10. จัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้หลากหลายเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและชุมชน	4.13	0.67	มาก
11. ส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน	4.02	0.67	มาก
12. จัดให้มีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	4.07	0.65	มาก
รวม	4.11	0.64	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(การบริหารและการจัดการหลักสูตร) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดระบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง รองลงมาคือ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและจัดกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำหน้าที่แนะแนวให้กับ ลำดับสุดท้ายคือ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน

4.3.4.2 ผลการประเมินด้านกระบวนการเรียนการสอน รายข้อ

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (กระบวนการเรียนการสอน)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. วางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ	4.11	0.63	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิด และสรุปเป็นความรู้และแนวคิดด้วยตนเอง	4.15	0.62	มาก
3. จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและฝึกปฏิบัติจริง	4.19	0.63	มาก
4. ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา ผู้เรียน	4.16	0.66	มาก
5. จัดให้มีสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพียงพอตามความเหมาะสมของผู้เรียน	4.13	0.68	มาก
รวม	4.15	0.64	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(กระบวนการเรียนการสอน) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและฝึกปฏิบัติจริง รองลงมาใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา ผู้เรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิด และสรุปเป็นความรู้และแนวคิดด้วยตนเอง ลำดับสุดท้ายคือ วางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ

4.3.4.3 ผลการประเมินด้านการวัดและประเมินผล รายข้อ

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การวัดผล ประเมินผล)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษากำหนดรูปแบบระเบียบประเมินผล	4.08	0.61	มาก
2. ผู้สอนจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนและประเมินตามสภาพจริง	4.13	0.63	มาก
3. จัดให้มีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและตัดสินใจผลการเรียน	4.17	0.63	มาก
4. ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุมัติผลการเรียนรู้และรายงานผลการประเมิน	4.14	0.66	มาก
รวม	4.13	0.63	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(การวัดผล ประเมินผล) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดให้มีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและตัดสินใจผลการเรียน รองลงมาคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุมัติผลการเรียนรู้และรายงานผลการประเมิน และผู้สอนจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนและประเมินตามสภาพจริง ลำดับสุดท้ายคือ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษากำหนดรูปแบบระเบียบประเมินผล

4.3.4.4 ผลการประเมินด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตร รายข้อ

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารจัดทีมนิเทศภายใน จัดทำแผนนิเทศได้ชัดเจนให้ครูทราบล่วงหน้าอย่างมีระบบ	4.10	0.67	มาก
2. นำผลการนิเทศมาร่วมประชุม อภิปรายหลังการนิเทศ	4.07	0.67	มาก
3. นิเทศเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน	4.13	0.66	มาก
4. จัดให้มีการประเมินการใช้หลักสูตร	4.09	0.67	มาก
รวม	4.10	0.67	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นิเทศเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน รองลงมา คือ ผู้บริหารจัดการที่นิเทศภายใน จัดทำแผนนิเทศได้ชัดเจนให้ครูทราบล่วงหน้าอย่างมีระบบ และจัดให้มีการประเมินการใช้หลักสูตร ลำดับสุดท้ายคือ นำผลการนิเทศมาร่วมประชุม อภิปรายหลังการนิเทศ

4.3.4.5 ผลการประเมินด้านการสรุปผลการดำเนินงาน รายข้อ

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การสรุปผลการดำเนินงาน)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานศึกษาต้องจัดทำระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผล	4.10	0.64	มาก
2. จัดตั้งคณะกรรมการสรุปผลการดำเนินงาน การบริหารหลักสูตร	4.07	0.62	มาก
3. รายงานคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	4.10	0.64	มาก
รวม	4.09	0.64	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(การสรุปผลการดำเนินงาน) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สถานศึกษาต้องจัดทำระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผล รายงานคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และจัดตั้งคณะกรรมการสรุปผลการดำเนินงานการบริหารหลักสูตร

4.3.4.6 ผลการประเมินด้านการปรับปรุงพัฒนา รายข้อ

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การปรับปรุงพัฒนา)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สสำรวจความคิดเห็นเพื่อร่วมกันปรับปรุง พัฒนาการบริหารหลักสูตร	4.08	0.64	มาก
2. สรุปปัญหา อุปสรรค จากการให้หลักสูตรโดย พิจารณาจากกระบวนการใช้หลักสูตรและ คุณภาพของผู้เรียน	4.11	0.64	มาก
3. ประเมินตนเองของสถานศึกษาและนำ	4.15	0.61	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(การปรับปรุงพัฒนา)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ข้อบกพร่องมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร			
4. ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการแล้วนำมาปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.12	0.65	มาก
รวม	4.12	0.64	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(การปรับปรุงพัฒนา) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ประเมินตนเองของสถานศึกษาและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร รองลงมา คือ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการแล้วนำมาปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ และสรุปปัญหา อุปสรรค จากการให้หลักสูตรโดยพิจารณาจากกระบวนการใช้หลักสูตรและคุณภาพของผู้เรียน ลำดับสุดท้ายคือ สำรวจความคิดเห็นเพื่อร่วมกันปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร

4.3.5 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีการประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนทำการสอน	4.13	0.69	มาก
2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นที่น่าพอใจ	4.01	0.68	มาก
3. นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น	4.10	0.62	มาก
4. นักเรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.06	0.68	มาก
5. มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนการสอน	4.08	0.62	มาก
6. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรกำหนด	4.07	0.61	มาก
7. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน	4.08	0.61	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายข้อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
8. นักเรียนสามารถทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามแก่ประเทศชาติและท้องถิ่น	4.10	0.62	มาก
9. นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน	4.14	0.61	มาก
10. นักเรียนมีวินัยในตนเองและเห็นคุณค่าของตนเอง	4.11	0.64	มาก
11. นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนางานอาชีพ	4.14	0.67	มาก
รวม	4.09	0.64	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และนักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนางานอาชีพ รองลงมาคือมีการประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนทำการสอน และนักเรียนมีวินัยในตนเองและเห็นคุณค่าของตนเอง ลำดับสุดท้ายคือผลการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นที่น่าพอใจ

4.4 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ t-test และ F-test เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ t-test และ F-test

4.4.1 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ t-test

รายการประเมิน	ชาย		หญิง		t-Value	t-Prob
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านบริบท	3.93	.504	3.94	.496	-.136	.892

ตารางที่ 18 (ต่อ) เปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ t-test

รายการประเมิน	ชาย		หญิง		t-Value	t-Prob
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	4.06	.489	4.09	.505	-.498	.619
ด้านกระบวนการ	4.10	.525	4.12	.514	-.322	.748
ด้านผลผลิต	4.07	.543	4.10	.525	-.495	.621
รวม	4.04	.515	4.06	.510	-.362	.720

จากตารางที่ 18 พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลเพศชายและเพศหญิง มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มากกว่าครูผู้สอนเพศชายในทุกด้าน

4.4.2 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ F-test

การประเมินการใช้หลักสูตร	1 – 5 ปี		6 – 10 ปี		11 – 15 ปี		มากกว่า 15 ปี		F-Value	F-Prob	คู่ที่ต่างกัน
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ด้านบริบท	3.90	.561	4.07	.468	3.88	.469	3.90	.446	2.159	.093	
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	3.97	.569	4.17	.457	4.09	.442	4.11	.469	2.355	.072	
ด้านกระบวนการ	3.98	.567	4.14	.524	4.20	.453	4.17	.470	2.809	.040	(1,3), (1,4)
ด้านผลผลิต	4.01	.583	4.16	.514	4.11	.513	4.10	.489	1.054	.369	
รวม	3.96	0.57	4.13	.490	4.07	.469	4.07	.468	2.094	.143	

จากตารางที่ 19 พบว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีประสบการณ์การสอนที่ต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 1 – 5 ปี , 11 – 15 ปี และมากกว่า 15 ปี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านผลผลิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านกระบวนการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ระดับการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงาน 1 – 5 ปี แตกต่างกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงาน 6 - 10 ปี แตกต่างกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี

4.4.3 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน
ตารางที่ 20 เปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ F-test

การประเมินการใช้หลักสูตร	ต่ำกว่า		ปริญญาตรี		ปริญญาโท		F-Value	F-Prob
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านบริบท	4.05	.645	3.93	.489	4.05	.645	.486	.616
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	4.02	.584	4.07	.500	4.36	.340	2.096	.125
ด้านกระบวนการ	3.91	.705	4.10	.516	4.39	.405	2.197	.113
ด้านผลผลิต	4.07	.690	4.08	.529	4.34	.490	1.451	.236
รวม	4.012	.656	4.04	.508	4.28	.470	1.557	.272

จากตารางที่ 20 พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ นำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในจังหวัดสตูล เกี่ยวกับแนวทางในการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ในประเด็นด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปรากฏผลดังนี้

4.5.1 ด้านบริบท ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดบุคคลที่จะต้องมีส่วนร่วมโดยเฉพาะกรรมการบริหาร โรงเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครองและตัวแทนชุมชน โดยการเตรียมข้อมูลต่างๆในการประกอบการจัดทำหลักสูตร ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นโยบายการจัดการศึกษาระดับประเทศที่กระทรวงกำหนด นโยบายระดับจังหวัด ท้องถิ่น มาวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละด้านที่โรงเรียนวางเป้าหมายไว้และสอดคล้องกับชุมชนในจังหวัดสตูล กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยจัดทำหลักสูตรตามมาตรฐานตัวชี้วัดและจุดเน้น แต่ยังคงร่องรอย หลักฐาน ที่แสดงถึงกระบวนการจัดทำหลักสูตรที่ชัดเจน เช่น หลักฐานการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน หรือผู้นำชุมชน สำหรับโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนสองหลักสูตรควบคู่กัน คือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อให้มีความสอดคล้อง ตรงกับความต้องการของชุมชน ในส่วนเนื้อหาของสาระบางกลุ่มสาระมีเนื้อหาที่ไม่สามารถนำมาบูรณาการกันได้ จึงมีเนื้อหาที่ต้องจัดการเรียนการสอนค่อนข้างมาก จึงควรนำโครงสร้างวิชาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาบูรณาการกับหลักสูตรอิสลามศึกษาในส่วนของวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้เนื้อหาสาระที่ครบถ้วนทั้ง 2 หลักสูตรภายใต้ชั่วโมงที่มีข้อจำกัด ส่วนในการวัดผลประเมินผลทางสถานศึกษาก็ได้ดำเนินการตามระเบียบวัดและประเมินผลอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ควรมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับได้ตามสภาพแวดล้อมตามความต้องการของสถานศึกษาและชุมชนโดยเฉพาะในส่วนของวิชาพื้นฐาน เพราะในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงช่วงระหว่างชั้นปีทำให้สถานศึกษาต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยทำให้เพิ่มภาระกับสถานศึกษาเพราะความไม่แน่นอนของนโยบายทางภาครัฐ ดังนั้นจึงอยากให้นโยบายทางภาครัฐมีความแน่นอนและชัดเจนกว่านี้หากมีการเพิ่มหรือลดวิชาหรือการกำหนดจำนวนหน่วยกิตใหม่ควรมีความชัดเจนและง่ายในการปฏิบัติ ที่สำคัญอย่าให้มีผลกระทบต่อผู้เรียนในการนำความรู้ไปศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น หลักสูตรสถานศึกษามีกำหนดโครงสร้าง เวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติมและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำหลักสูตรแกนกลางมาปรับเป็นหลักสูตรของสถานศึกษา นำเนื้อหาสาระรายวิชา กำหนดชั่วโมงเวลาเรียนในปีการศึกษา หรือภาคการศึกษา พร้อมทั้งเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ กำหนดบทบาทของผู้สอน ผู้เรียน การวัดและประเมินผลระดับชั้นและระดับสถานศึกษา เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนในการเลื่อนชั้นต่อไป มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้กล่าวไว้ว่า

“หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในส่วนรายวิชาสามัญ ส่วนของวิชาศาสนาจัดทำตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ.2546 การนำ 2 หลักสูตรนี้มาสอนควบคู่กัน เพื่อให้มีความสอดคล้อง ตรงกับความต้องการของชุมชน แต่ในส่วนของเนื้อหาบางกลุ่มสาระมีเนื้อหาที่ยังไม่สอดคล้องกันและมากเกินไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ ในการส่งเสริมความรู้ควบคู่คุณธรรม ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“หลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกบ้างบางส่วนซึ่งสามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของสถานศึกษาและชุมชนโดยเฉพาะในส่วนของวิชาเพิ่มเติม แต่ในส่วนของวิชาพื้นฐานควรจัดให้มีความยืดหยุ่นได้อีกเล็กน้อย เพราะในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงช่วงระหว่างชั้นปีทำให้สถานศึกษาต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยทำให้เพิ่มภาระกับสถานศึกษาเพราะความไม่แน่นอนของนโยบายทางภาครัฐ ดังนั้นจึงอยากให้นโยบายทางภาครัฐมีความแน่นอนและนึ่งกว่านี้หากมีการเพิ่มหรือลดวิชาหรือการเปลี่ยนหน่วยกิจใหม่ควรมีความชัดเจนและง่ายในการปฏิบัติ ที่สำคัญอย่าให้มีผลกระทบต่อผู้เรียนในการนำความรู้ไปศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น เช่น การเพิ่มวิชาหน้าที่พลเมือง ซึ่งบางหน่วยงานบอกว่าไม่ต้องเพิ่มเป็นอีก 1 วิชา แต่สถานศึกษาได้ดำเนินการเพิ่มไปแล้วตามคำสั่งซึ่งเป็นความไม่แน่นอนไม่เป็นทิศทางเดียวกัน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“ส่วนใหญ่สถานศึกษามีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับกับหลักสูตรแกนกลาง สอดคล้องกับนโยบายของทางรัฐบาล และการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนนั้น โรงเรียนจะให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนเป็นอันดับแรก แต่ที่ผ่านมานั้นจะไม่ค่อยเห็นร่องรอย หลักฐาน ที่แสดงถึงกระบวนการจัดทำหลักสูตรที่ชัดเจน เช่น หลักฐานการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน หรือผู้นำชุมชน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

4.5.2 ด้านปัจจัยเบื้องต้น ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า สถานศึกษาของได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หรือติดตามการใช้หลักสูตร จะรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร มีการทำงานผ่านกระบวนการกลุ่มสาระ มีการประชุมปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการแต่งตั้งคำสั่ง ครูและบุคลากรที่เน้นหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระและกรรมการบริหารโรงเรียน มีการประชุมเพื่อชี้แจงการจัดทำหลักสูตรแก่ผู้เกี่ยวข้องโดยการเชิญวิทยากรให้ความรู้ และมีการส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมตามหัวข้อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานหลักสูตร แล้วนำมาใช้ในการจัดทำหลักสูตร โดยแบ่งงานตามกลุ่มสาระวิชา ในทุกสาระได้ศึกษารายละเอียดเนื้อหาสาระแกนกลางเพื่อมาบูรณาการในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอน โดยจะต้องติดตามและประเมินในการใช้หลักสูตร ทั้งนี้โรงเรียนได้มีการประชุมวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรในปีที่ผ่านมาและนำมาปรับปรุงเพื่อใช้ในปัดต่อไป สถานศึกษาได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา ประชุมวางแผนการดำเนินงานวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆ เช่น วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอก และความต้องการของชุมชน

ศักยภาพของโรงเรียน วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางเพื่อนำมามาตรฐาน ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน วิเคราะห์มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้ สํารวจ รับฟังความคิดเห็นจากผู้ปกครองนักเรียน คณะครู ชุมชน จากนั้นนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์โดยผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดทำคำอธิบายรายวิชา/โครงสร้างเวลาเรียน/การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล และเกณฑ์การจบหลักสูตร จัดทำเครื่องมือตรวจสอบและประเมินหลักสูตรเพื่อใช้ในการประเมิน จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา นำหลักสูตรไปใช้เพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในเขตติดตามการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบและประเมินหลักสูตรนำผลการสรุปด้านปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาเตรียมดำเนินการในปีการศึกษาถัดไป สถานศึกษาได้มีการจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอ มีความแข็งแรงและปลอดภัยและมีพื้นที่ใช้สอยสะดวกกว้างขวาง จัดบรรยากาศ ตกแต่งห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อากาศถ่ายเทสะดวก มีห้องปฏิบัติการ ตามบริบทของแต่ละสถานศึกษา มีการแต่งตั้งครู บุคลากรรับผิดชอบดูแลด้านอาคารสถานที่ที่ชัดเจน สถานศึกษาบางแห่งมีข้อจำกัดทางงบประมาณ ดังนั้นเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษารัฐควรสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และห้องปฏิบัติการต่างๆที่จำเป็นตามหลักสูตรที่กำหนดให้เพียงพอเพื่อให้นักเรียนทุกคนทุกสังกัดมีโอกาสได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานที่กำหนดอย่างเท่าเทียมกัน โรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนสองหลักสูตรมีการแยกห้องเรียนชายและหญิง(ระดับชั้นมัธยมศึกษา) แต่ละห้องเรียนคละกัน(นักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน) และแยกอาคารเรียน นักเรียนชายและหญิงเช่นเดียวกัน สถานศึกษามีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนโดยกำหนดให้ครูประจำวิชาเป็นผู้ออกแบบและผลิตสื่อด้วยตนเอง มีการซื้อสื่อสำเร็จรูปบ้างเล็กน้อยตามที่จำเป็นต้องใช้ให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่ทำการสอน มีการเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน เพื่อให้มีศักยภาพในการนำสื่อไปใช้ โดยการศึกษารายละเอียดเนื้อหาในแต่ละสาระวิชาและกำหนดสื่อแต่ละเนื้อหา มีการติดตามการใช้สื่อการสอนของครูและแบบบันทึกการผลิตสื่อ ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้กล่าวไว้ว่า

“สถานศึกษาได้แต่งตั้งคำสั่ง ครูและบุคลากรที่เน้นหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระ และกรรมการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการได้มีการประชุมเพื่อชี้แจงการจัดทำหลักสูตรแก่ผู้เกี่ยวข้อง โดยการเชิญวิทยากรให้ความรู้ หลังจากนั้นจึงได้ปฏิบัติโดยแบ่งงานตามกลุ่มสาระวิชา ในทุกสาระได้ศึกษารายละเอียดเนื้อหาสาระแกนกลางเพื่อบูรณาการในการจัดทำหลักสูตรแกนกลางเป็นแนวในการเขียนหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้วัดการเรียนการสอนต่อไป โดยหัวหน้าฝ่ายจะต้องติดตามและประเมินในการใช้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาของได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หรือติดตามการใช้หลักสูตร จะรับฟังความคิดเห็นมาจากทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร มีการทำงานผ่านกระบวนการกลุ่มสาระ มีการประชุมปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาเป็นระยะๆ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้สร้างความตระหนักให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยการประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางเพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระ และหลักสูตรบูรณาการ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“ส่วนใหญ่สถานศึกษามีการจัดอบรม และส่งครูเข้าอบรม เพื่อเสริมความรู้เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“การจัดการเรียนการสอน แยกห้องเรียนชายและหญิง(ระดับชั้นมัธยมศึกษา) แต่ละห้องเรียนคละกัน(นักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน) และแยกอาคารเรียน นักเรียนชายและหญิงเช่นเดียวกัน ในปีการศึกษา 2565 จะเปิดห้องเรียนพิเศษเพิ่มโดยจัดตามความสนใจ ความถนัดจุดเน้นเฉพาะด้าน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้มีการจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอและมีพื้นที่ใช้สอยสะดวกกว้างขวาง จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อาคารถ่ายเทสะดวก มีห้องประกอบการเรียนรู้บ้างเล็กน้อยตามความสามารถ แม้ไม่ครบตามที่ต้องการเพราะมีข้อจำกัดทางงบประมาณแต่ครูผู้สอนสามารถหาแนวทางการสอนรูปแบบอื่นๆมาทดแทนผ่านสื่อต่างๆอย่างเหมาะสม ดังนั้นเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษารัฐควรสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และห้องปฏิบัติการต่างๆที่จำเป็นตามหลักสูตรที่กำหนดให้เพียงพอเพื่อให้นักเรียนทุกคนทุกสังกัดมีโอกาสได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานที่กำหนดอย่างเท่าเทียมกัน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดอาคารสถานที่ที่เพียงพอและมีความสวยงาม และมีการจัดห้องเรียนที่เพียงพอ มีการตกแต่งห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ห้องเรียนสามารถรองรับนักเรียนได้ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

4.5.3 ด้านกระบวนการ ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า สถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารหลักสูตรด้านการเรียนการสอน มีการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยยึดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกันตามบริบทของสถานศึกษา วิเคราะห์หลักสูตร จากนั้นให้นำหลักสูตรไปใช้โดยเขียนออกมาเป็นแผนการจัดการเรียนการสอนสู่การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน ควบคุมกำกับดูแล วัดผลและประเมินผล ติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตร หากจุดเด่นจุดด้อย โดยนำผลการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้ ในการดำเนินการกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารควรสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดการวัดและประเมินผลของผู้เรียนบน

พื้นฐานสองประการ คือ การวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนโดยเน้นผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาตามตัวชี้วัดและมาตรฐานของหลักสูตรและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้น การประเมินผลของโรงเรียน ได้ทำการประเมินผลระดับชั้นเรียน การประเมินผลระดับสถานศึกษา การประเมินระดับต้นสังกัดและประเมินระดับชาติ แต่ระดับหลักสูตรได้กำหนดการตัดสินผลการเรียนและเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ ซึ่งในหลักสูตรได้กำหนดรูปแบบต่างๆของการวัดประเมินรวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประเมินโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ สถานศึกษามีกระบวนการบริหารและการจัดการหลักสูตรด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร จัดประชุมวางแผนการดำเนินงานนิเทศ จัดทำตารางนิเทศ ดำเนินการนิเทศ แจกรายงานผลการนิเทศ สรุปผลการนิเทศให้ผู้รับการนิเทศทราบ ร่วมกันวิเคราะห์และสรุปผลเพื่อปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ การนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรยังมีรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เนื่องจากบุคลากรของโรงเรียนไม่ได้รับการแนะนำแนวทางการดำเนินงานจากหน่วยงานต้นสังกัด เพราะหน่วยงานต้นสังกัดไม่มีศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง สถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านสรุปผลการดำเนินงานโดยสรุปและติดตามประเมินผลจากทุกฝ่ายงาน มีการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ สรุปผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อรายงานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้กล่าวไว้ว่า

“สถานศึกษาได้กำหนดการบริหารหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา โดยให้งานวิชาการ สรุปผลการพัฒนาหลักสูตร การนำไปใช้ด้วยวิธีการติดตาม นิเทศกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูทุกระดับชั้น ได้มีการวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้จากการติดตามนำมาสรุป เพื่อเสนอต่อฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เมื่อสิ้นปีการศึกษาได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานในการเก็บข้อมูลต่างๆ โครงการกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา รวบรวมจัดระบบเพื่อรายงานผลการดำเนินงานในลักษณะรายงานประเมินตนเองต่อต้นสังกัดเพื่อรับทราบและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“มีการประชุมและการแจ้งให้ครูรับทราบถึงงานที่ได้ปฏิบัติ ปัญหาและอุปสรรค ที่ได้ประสบแต่ยังขาดการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“สรุปและติดตามประเมินผล จาก 6 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายครูผู้สอน และฝ่ายคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน และชุมชน เช่น ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและเข้าใจนโยบายการจัดการศึกษามากน้อยเพียงใด และส่งเสริมสนับสนุนให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ได้มากน้อยเพียงใด ครูผู้สอน ควรตระหนักและให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด และเกิดความสุขและประโยชน์กับผู้เรียน ชุมชน มีส่วนร่วม และ

ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาอย่างไรบ้าง นักเรียน ได้รับการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับ มาตรฐานตัวชี้วัดหรือไม่ บรรลุตามคุณลักษณะและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

4.5.4 ด้านผลผลิต ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและ คุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึง ประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ยึดหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย มี ความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตาม ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงาม ในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขโดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์เมื่อจบปีการศึกษา ตามที่ ผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวไว้ว่า

“ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะตามคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา และ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและท้องถิ่น ที่เน้นหลักสูตรฐาน สมรรถนะและทักษะชีวิตที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรแต่ก็มีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ได้ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนน้อย”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์เมื่อจบปีการศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื่องจากสถานศึกษาได้กำหนดจุดมุ่งหมายและมีการประกันคุณภาพผู้เรียนเป็นกลุ่มสาระวิชา ตาม ระดับชั้น ก่อนจะนำไปใช้จริงจึงทำให้ผู้สอนได้กำหนดเป้าหมายหรือผลที่คาดว่าจะได้รับให้กับผู้เรียน ไว้อย่างชัดเจนและผู้สอนดำเนินการตามรายละเอียดที่กำหนดทุกกระบวนการในหลักสูตร โครงสร้าง รายวิชา แผนการจัดการเรียนรู้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การประเมินการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล เป็นการวิจัยแบบสำรวจ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน 3) เพื่อประมวลแนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

การวิจัยการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลมีขั้นตอนของการดำเนินการดังนี้ 1) ได้ศึกษาตำรา บทความ เอกสาร ประกอบหลักสูตร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร 2) กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย 3) กำหนดกลุ่มเป้าหมาย คือ ครูโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 278 คน สำหรับการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 8 คน เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ 4) สร้างเครื่องมือ สำหรับเก็บข้อมูลได้แก่แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ 5) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ 6) นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) 7) ปรับปรุงแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ นำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง 8) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ทดลอง(Try Out) กับครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 9) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง 10) ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล 11) วิเคราะห์และสรุปผล

ผลการวิจัยพบว่า

5.1.1 ระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แต่ละด้านพบว่า

1) ด้านบริบท โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ รองลงมาคือการจัดหมวดวิชาต่างๆ ในโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสมและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา ลำดับสุดท้ายคือหลักสูตรตอบสนองต่อสถานะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ใน

ระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อาคารสถานที่และห้องเรียน รองลงมาคือการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา ลำดับสุดท้ายคือ สื่อการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านปัจจัยเบื้องต้น (ความพร้อมของสถานศึกษา) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น (ความพร้อมของสถานศึกษา) โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ พัฒนาบุคลากร อบรม สัมมนา โดยเชิญวิทยากรให้ความรู้และฝึกปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน รองลงมาคือจัดให้มีการอบรมสัมมนา ชี้แจงให้ครู อาจารย์ทราบเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและจัดให้มีการอบรมสัมมนา ชี้แจงให้คณะกรรมการสถานศึกษาทราบเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลำดับสุดท้ายคือ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรนอกสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านปัจจัยเบื้องต้น (การจัดสาระหลักสูตรสถานศึกษา) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น (การจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา) โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ศึกษาจุดประสงค์ คำอธิบายรายวิชา ยึดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือกำหนดมาตรฐานกลุ่มสาระ จัดแบ่งตามจุดประสงค์รายปี/รายภาคและกำหนดมาตรฐานคุณภาพระดับชั้น เวลาเรียน ตามความจำเป็นของเนื้อหาสาระ ลำดับสุดท้ายคือ สาระหลักสูตรเป็นไปตามแนวนโยบายและความต้องการของท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านปัจจัยเบื้องต้น (อาคารสถานที่และห้องเรียน) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้นอาคารสถานที่และห้องเรียน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่ในห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน รองลงมาคือห้องเรียนมีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน สภาพของห้องเรียนมีความเหมาะสมและอาคาร ห้องเรียนมีความเพียงพออาคารสถานที่และบริเวณที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ลำดับสุดท้ายคือ มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สื่อการเรียนการสอน) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สื่อการเรียนการสอน) โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพรองลงมาคือสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยและจำนวนสื่อการเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชามีความเหมาะสม ลำดับสุดท้ายคือ การยืม-คืนสื่อการเรียนการสอนมีความสะดวก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สภาพแวดล้อม) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น (สภาพแวดล้อม) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน รองลงมาคือจัดสภาพของโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน

3) ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน รองลงมาคือการวัดและประเมินผล ลำดับสุดท้ายคือ การสรุปผลการดำเนินงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านกระบวนการ (การบริหารและการจัดการหลักสูตร) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การบริหารและการจัดการหลักสูตร) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดระบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง รองลงมาคือ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและจัดกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถทำหน้าที่แนะแนวให้กับลำดับสุดท้ายคือ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านกระบวนการ (กระบวนการเรียนการสอน) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (กระบวนการเรียนการสอน) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและฝึกปฏิบัติจริง รองลงมาใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา ผู้เรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิด และสรุปเป็นความรู้และแนวคิดด้วยตนเอง ลำดับสุดท้ายคือ วางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านกระบวนการ (การวัดผล ประเมินผล) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การวัดผล ประเมินผล) โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดให้มีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและตัดสินใจผลการเรียน รองลงมา คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุมัติผลการเรียนรู้และรายงานผลการประเมิน และผู้สอนจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนและประเมินตามสภาพจริง ลำดับสุดท้ายคือ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษากำหนดรูปแบบระเบียบประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านกระบวนการ (การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้าน

กระบวนการ (การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร) โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นิเทศเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน รองลงมา คือ ผู้บริหารจัดการทีมนิเทศภายใน จัดทำแผนนิเทศได้ชัดเจนให้ครูทราบล่วงหน้าอย่างมีระบบ และจัดให้มีการประเมินการใช้หลักสูตร ลำดับสุดท้ายคือ นำผลการนิเทศมาร่วมประชุม อภิปรายหลังการนิเทศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านกระบวนการ (การสรุปผลการดำเนินงาน) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การสรุปผลการดำเนินงาน) โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สถานศึกษาต้องจัดทำระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผล รายงาน คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และจัดตั้งคณะกรรมการสรุปผลการดำเนินงาน การบริหารหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านกระบวนการ (การปรับปรุงพัฒนา) พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ (การปรับปรุงพัฒนา) โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ประเมินตนเองของสถานศึกษาและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร รองลงมา คือ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการแล้วนำมาปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ และสรุป ปัญหา อุปสรรค จากการให้หลักสูตรโดยพิจารณาจากกระบวนการใช้หลักสูตรและคุณภาพของผู้เรียน ลำดับสุดท้ายคือ สำรวจความคิดเห็นเพื่อร่วมกันปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร

4) ด้านผลผลิต พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และนักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนางานอาชีพ รองลงมาคือมีการประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนทำการสอน และนักเรียนมีวินัยในตนเองและเห็นคุณค่าของตนเอง ลำดับสุดท้ายคือผลการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นที่น่าพอใจ

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

1) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลเพศชายและเพศหญิง มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน พบว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีประสบการณ์การสอนที่ต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านผลผลิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านกระบวนการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ระดับการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงาน 1 – 5 ปี แตกต่างกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงาน 6 - 10 ปี แตกต่างกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี

3) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1) ด้านบริบท พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดบุคคลที่จะต้องมีส่วนร่วมโดยเฉพาะกรรมการบริหารโรงเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครองและตัวแทนชุมชน โดยการเตรียมข้อมูลต่างๆในการประกอบการจัดทำหลักสูตร ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่นโยบายการจัดการศึกษาระดับประเทศที่กระทรวงกำหนดนโยบายระดับจังหวัด ท้องถิ่น มาวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละด้านที่โรงเรียนวางเป้าหมายไว้และสอดคล้องกับชุมชนในจังหวัดสตูล กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยจัดทำหลักสูตรตามมาตรฐานตัวชี้วัดและจุดเน้น แต่ยังคงร่องรอย หลักฐาน ที่แสดงถึงกระบวนการจัดทำหลักสูตรที่ชัดเจน เช่น หลักฐานการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน หรือผู้นำชุมชน สำหรับโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนสองหลักสูตรควบคู่กัน คือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อให้มีความสอดคล้อง ตรงกับความต้องการของชุมชน ในส่วนเนื้อหาของสาระบางกลุ่มสาระมีเนื้อหาที่ไม่สามารถนำมาบูรณาการกันได้ จึงมีเนื้อหาที่ต้องจัดการเรียนการสอนค่อนข้างมาก จึงควรนำโครงสร้างวิชาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาบูรณาการกับหลักสูตรอิสลามศึกษาในส่วนของวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้เนื้อหาสาระที่ครบถ้วนทั้ง 2 หลักสูตรภายใต้ชั่วโมงที่มีข้อจำกัด ส่วนในการวัดผลประเมินผลทางสถานศึกษาก็ได้ดำเนินการตามระเบียบวัดและประเมินผลอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ หลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ควรมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับได้ตามสภาพแวดล้อมตามความต้องการของสถานศึกษาและชุมชนโดยเฉพาะในส่วนของวิชาพื้นฐาน เพราะในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงช่วงระหว่างชั้นปีทำให้สถานศึกษาต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยทำให้เพิ่มภาระกับสถานศึกษาเพราะความไม่แน่นอนของนโยบายทางภาครัฐ ดังนั้นจึงอยากให้นโยบายทางภาครัฐมีความแน่นอนและชัดเจนกว่านี้หากมีการเพิ่มหรือลดวิชาหรือการกำหนดจำนวนหน่วยกิตใหม่ควรมีความชัดเจนและง่ายในการปฏิบัติ ที่สำคัญอย่าให้มีผลกระทบต่อผู้เรียนในการนำความรู้ไปศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น หลักสูตรสถานศึกษามีกำหนดโครงสร้าง เวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติมและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำหลักสูตรแกนกลางมาปรับเป็นหลักสูตรของสถานศึกษา นำเนื้อหาสาระรายวิชา กำหนดชั่วโมงเวลาเรียนในปีการศึกษา หรือภาคการศึกษา พร้อมทั้งเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ กำหนดบทบาทของผู้สอน ผู้เรียน การวัดและประเมินผลระดับชั้นและระดับสถานศึกษา เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนในการเลื่อนชั้นต่อไป มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า สถานศึกษาของได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หรือติดตามการใช้หลักสูตร จะรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร มีการทำงานผ่านกระบวนการกลุ่มสาระ มีการประชุมปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการแต่งตั้งคำสั่งครูและบุคลากรที่เน้นหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระและกรรมการบริหารโรงเรียน มีการประชุมเพื่อชี้แจงการจัดทำหลักสูตรแก่ผู้เกี่ยวข้องโดยการเชิญวิทยากรให้ความรู้ และมีการส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมตามหัวข้อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานหลักสูตร แล้วนำมาใช้ในการจัดทำหลักสูตร โดยแบ่งงานตามกลุ่มสาระวิชา ในทุกสาระได้ศึกษารายละเอียดเนื้อหาสาระแกนกลางเพื่อมาบูรณาการในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอน โดยจะต้องติดตามและประเมินในการใช้หลักสูตร ทั้งนี้โรงเรียนได้มีการประชุมวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรในปีที่ผ่านมาและนำมาปรับปรุงเพื่อใช้ในปีถัดไป สถานศึกษาได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา ประชุมวางแผนการดำเนินงานวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆ เช่น วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอก และความต้องการของชุมชน ศักยภาพของโรงเรียน วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางเพื่อนำมามาตรฐาน ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน วิเคราะห์มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้ สํารวจ รับฟังความคิดเห็นจากผู้ปกครอง นักเรียน คณะครู ชุมชน จากนั้นนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์โดยผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดทำคำอธิบายรายวิชา/โครงสร้างเวลาเรียน/การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล และเกณฑ์การจบหลักสูตร จัดทำเครื่องมือตรวจสอบและประเมินหลักสูตรเพื่อใช้ในการประเมิน จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา นำหลักสูตรไปใช้เพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้นี้เทศติดตามการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบและประเมินหลักสูตรนำผลการสรุปด้านปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาเตรียมดำเนินการในปีการศึกษาถัดไป สถานศึกษาได้มีการจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอ มีความแข็งแรงและปลอดภัยและมีพื้นที่ใช้สอยสะดวกกว้างขวาง จัดบรรยากาศ ตกแต่งห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อาคารถ่ายเทสะดวก มีห้องปฏิบัติการ ตามบริบทของแต่ละ

สถานศึกษา มีการแต่งตั้งครู บุคลากรรับผิดชอบดูแลด้านอาคารสถานที่ที่ชัดเจน สถานศึกษาบางแห่ง มีข้อจำกัดทางงบประมาณ ดังนั้นเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษารัฐควรสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และห้องปฏิบัติการต่างๆที่จำเป็นตามหลักสูตรที่กำหนดให้เพียงพอเพื่อให้นักเรียนทุกคนทุกสังกัดมีโอกาสได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานที่กำหนดอย่างเท่าเทียมกัน โรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนสองหลักสูตรมีการแยกห้องเรียนชายและหญิง (ระดับชั้นมัธยมศึกษา) แต่ละห้องเรียนคละกัน (นักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน) และแยกอาคารเรียน นักเรียนชายและหญิงเช่นเดียวกัน สถานศึกษามีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนโดยกำหนดให้ครูประจำวิชาเป็นผู้ออกแบบและผลิตสื่อด้วยตนเอง มีการซื้อสื่อสำเร็จรูปบ้างเล็กน้อยตามที่จำเป็นต้องใช้ให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่ทำการสอน มีการเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน เพื่อให้มีศักยภาพในการนำเสนอไปใช้ โดยการศึกษารายละเอียดเนื้อหาในแต่ละสาระวิชาและกำหนดสื่อแต่ละเนื้อหา มีการติดตามการใช้สื่อการสอนของครูและแบบบันทึกการผลิตสื่อ

3) ด้านกระบวนการ พบว่า สถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารหลักสูตรด้านการเรียนการสอน มีการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยยึดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกันตามบริบทของสถานศึกษา วิเคราะห์หลักสูตร จากนั้นให้นำหลักสูตรไปใช้โดยเขียนออกมาเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน สู่การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน ควบคุมกำกับดูแล วัตถุประสงค์และประเมินผล ติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตร หากจุดเด่น จุดด้อย โดยนำผลการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้ ในการดำเนินการกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารควรสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดการวัดและประเมินผลของผู้เรียนบนพื้นฐานสองประการ คือ การวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนโดยเน้นผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาตามตัวชี้วัดและมาตรฐานของหลักสูตรและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้น การประเมินผลของโรงเรียน ได้ทำการประเมินผลระดับชั้นเรียน การประเมินผลระดับสถานศึกษา การประเมินระดับต้นสังกัดและประเมินระดับชาติ แต่ละระดับหลักสูตรได้กำหนดการตัดสินผลการเรียนและเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ ซึ่งในหลักสูตรได้กำหนดรูปแบบต่างๆของการวัดประเมินรวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประเมินโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ สถานศึกษามีกระบวนการบริหารและการจัดการหลักสูตรด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร จัดประชุมวางแผนการดำเนินงานนิเทศ จัดทำตารางนิเทศ ดำเนินการนิเทศ แจ้งรายงานผลการนิเทศ สรุปผลการนิเทศให้ผู้รับการนิเทศทราบ ร่วมกันวิเคราะห์และสรุปผลเพื่อปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ การนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรยังมีรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เนื่องจากบุคลากรของโรงเรียนไม่ได้รับการแนะนำแนวทางการดำเนินงานจากหน่วยงานต้นสังกัด เพราะหน่วยงานต้นสังกัดไม่มีศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง สถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านสรุปผลการดำเนินงานโดยสรุปและติดตามประเมินผลจากทุกฝ่ายงาน

มีการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ สรุปผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อรายงานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

4) ด้านผลผลิต พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์ และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขโดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์เมื่อจบปีการศึกษา

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล มีข้อค้นพบประการสำคัญดังที่ได้กล่าวในตอนสรุปผลการวิจัยและมีประเด็นอภิปรายดังนี้

5.2.1 ระดับความคิดเห็นต่อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต เมื่อพิจารณาแต่ละด้านอภิปรายได้ดังนี้

1) ด้านบริบท พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านบริบท โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จงฤดี ไสยस्थ्य (2550) ทำการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 พบว่า ความสอดคล้องของหลักสูตรสถานศึกษา มีการกำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมาย สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรียนต์ โคตรมิตร (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา นครพนม เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) พบว่า ด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และ เนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความเหมาะสมมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โขมพิสตร์ สินสา (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมด้าน บริบทของหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หลักสูตรสถานศึกษาเปิด โอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียน สามารถพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้ให้ทันต่อความเจริญของ โลกปัจจุบันสมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียนสามารถนำไปวางแผนปฏิบัติต่อได้โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้น เรียนวิสัยทัศน์ของหลักสูตรมีเป้าหมายที่ชัดเจนรองรับมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย

เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านบริบท สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรตามหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษา ของประเทศ ความต้องการของสถานศึกษา ความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของชุมชน โดยมี การกำหนดรายวิชาเหมาะสมกับความจำเป็นในการนำไปใช้ในชีวิติประจำวันและการศึกษาต่อ และ สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า สถานศึกษามีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก มีการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสมตามหลักสูตร

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นพบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้นโดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนูญญา หาระชัย (2559) ได้ทำการประเมินหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 พบว่า ด้านปัจจัยเบื้องต้นโดยภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศรินทร์ แก้วประสิทธิ์(2554) ได้ทำการประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 พบว่า ด้านปัจจัยเบื้องต้น ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สลิตย์ พิภพพุม (2556) ได้ทำการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านบุงคล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรสถานศึกษาในภาพรวม มี ความพร้อมในระดับมาก มาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โขมพัสตร์ ลินสา (2557) ได้ทำการ ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น มี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา กล้าหาญ (2557) ได้ทำการ ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ทรัพยากรที่ใช้มีความพร้อม และเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจาก การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านปัจจัยเบื้องต้น สถานศึกษา ได้มีการสร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่มสาระ ครูผู้สอน นักเรียนให้ เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดให้ความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำ ความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พร้อมทั้งให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม สถานศึกษาได้จัดอาคาร สถานที่ ห้องเรียน สื่อการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ ผู้เรียนและสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า สถานศึกษาสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรได้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดอบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาและนำมาปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีการจัดอาคารสถานที่ ห้องเรียนได้เพียงพอเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

3) ด้านกระบวนการ พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ(การบริหารและการจัดการหลักสูตร)

โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศรินทร์ แก้วประสิทธิ์(2554) ได้ทำการประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 ใน ด้าน กระบวนการ พบว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปราณี จุฑามาศย์ (2554) ได้ทำการประเมินหลักสูตรการศึกษานอกระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ พบว่า กระบวนการใช้หลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สติภัย พักพุ่ม (2556) ได้ทำการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านปุงคล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า กระบวนการใช้หลักสูตร สถานศึกษาในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดารัตน พรหม เชียงรัตน์ (2556) ได้ทำการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงาน การศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี พบว่า มีระดับความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจาก การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านกระบวนการ สถานศึกษาได้จัดทำเอกสาร หลักฐานเพื่อ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีระบบการ วัดและประเมินผลตามสภาพจริง ส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจ งานแนะแนว วิจัยในชั้น เรียน พร้อมทั้งจัดให้มีการนิเทศอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า สถานศึกษามีการบริหารและการจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีการจัดทำเอกสารหลักสูตร สาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ระบบการวัดและประเมินผล และจัดแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลายเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและชุมชน

4) ด้านผลผลิต พบว่า การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สุปราณี จุฑามาศย์ (2554) ได้ทำการประเมินหลักสูตรการศึกษานอกระบบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานส่งเสริม การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ ผลผลิตของหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมมีความพึง พอใจอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริกาญจน์ เชื้อเมืองพาน (2557) ได้ทำการ ประเมินหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับประถมศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 พบว่า ด้านผลผลิต โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดารัตน พรหม เชียงรัตน์ (2556) ได้ทำการ ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี พบว่า ด้านผลผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจาก การใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ด้านผลผลิต สถานศึกษามีการประเมินความพร้อมของผู้เรียน เพื่อวางแผนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ สูงขึ้น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีวินัยและเห็นคุณค่าในตนเองและสามารถทำประโยชน์และสร้าง สิ่งที่ดีงานแก่ท้องถิ่นและประเทศชาติได้ และสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

5.5.2 ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

1) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลเพศชายและเพศหญิง มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ ชูมุสละ (2557) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่ศสนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ สภาพการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรพิน หะยีมะ(2560) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา (แบบเข้ม) จังหวัดนราธิวาส พบว่า การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูสอนอิสลามศึกษาในสภาพการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา (แบบเข้ม) จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเพศ ตำแหน่งการปฏิบัติหน้าที่ วุฒิการศึกษา (ศาสนา) วุฒิการศึกษา(สามัญ) โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลเพศชายและเพศหญิงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากผู้บริหารเดียวกัน และปฏิบัติงานภายใต้กรอบนโยบาย พันธกิจและวิสัยทัศน์เดียวกัน ทำให้ครูทั้งเพศชายและเพศหญิง ได้รับการชี้แนะ การนิเทศติดตามการปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน จึงส่งผลให้การเปรียบเทียบตัวแปรที่ศึกษาระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

2) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน พบว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีประสบการณ์การสอนที่ต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดารัตน์ ชนะมาร (2550) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและผลสำเร็จในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน มีสภาพและผลสำเร็จโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจาก ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีประสบการณ์การสอนที่ต่างกัน แต่มีการปฏิบัติงานภายใต้กระบวนการเดียวกัน ลักษณะและ

สภาพแวดล้อม การส่งเสริมกิจกรรมและเข้ารับการอบรม พัฒนาในรูปแบบเดียวกัน จึงทำให้ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีประสบการณ์การสอนที่ต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกัน สำหรับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านกระบวนการ แตกต่างกัน เนื่องจากครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีประสบการณ์การในการแก้ปัญหาหรือแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มุมมอง วุฒิภาวะสูงในการทำงานมีความคิด ความรอบคอบ ค่าตอบแทนขวัญและกำลังใจที่ต่างกันส่งผลให้ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านกระบวนการ แตกต่างกัน

3) ผลการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ระหว่างครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ในด้านปัจจัยเบื้องต้น ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แตกต่างกับครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท โดยครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทจะมีค่าเฉลี่ยการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มากกว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน แต่มีการปฏิบัติงานภายใต้กระบวนการเดียวกัน ลักษณะและสภาพแวดล้อม การส่งเสริมกิจกรรมและเข้ารับการอบรม พัฒนาในรูปแบบเดียวกัน จึงทำให้ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกัน

5.5.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1. สถานศึกษาควรมีการศึกษาวิเคราะห์ตัวชี้วัดของหลักสูตรที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกันเพื่อลดเวลาการจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของโรงเรียน

2. ด้านบริบท สถานศึกษาควรส่งเสริมหลักสูตรตอบสนองต่อสถานะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

3. ด้านปัจจัยเบื้องต้นสถานศึกษาควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรนอกสถานศึกษารับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดสาระหลักสูตรเป็นไปตามแนวนโยบายและความต้องการของท้องถิ่น เพิ่มห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการค้นคว้า และสร้างความสะดวกในการยืม-คืนสื่อการเรียนการสอนมีความสะดวก

4. ด้านกระบวนการสถานศึกษาควรส่งเสริมให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษากำหนดรูปแบบระเบียบประเมินผล วางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการ

ระหว่างกลุ่มสาระ สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการนิเทศมาร่วมประชุม อภิปรายหลังการนิเทศ สำรวจความคิดเห็นเพื่อร่วมกันปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร

5. ด้านผลผลิต สถานศึกษาส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและยกระดับผลการเรียนของนักเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการไปใช้ประโยชน์

1. ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่หลักสูตรสถานศึกษาตอบสนองต่อสภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้น้อย และยังมี การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรนอกสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาน้อย ดังนั้น สถานศึกษาควรศึกษาสภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่สมบูรณ์และทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน พร้อมทั้งต้องมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ

2. เนื่องจากสถานศึกษาต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตรขึ้นใช้เองตามแนวทางการบริการและการจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนั้นการจัดอบรม สร้างความรู้ ความเข้าใจให้คณะกรรมการสถานศึกษา บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมจัดทำหลักสูตร ซึ่งมีความสำคัญมากเพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

3. การวิจัยนี้ ยังพบว่า สถานศึกษาควรเพิ่มห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และสื่อการเรียนรู้ที่เพียงพอ สร้างความสะดวกในการยืม-คืนสื่อการเรียนการสอน ควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และจัดให้มีการประเมินการใช้หลักสูตร ดังนั้น สถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำเป็นต้องให้ความสำคัญ วางแผนการบริหารงานที่ตอบสนองความต้องการดังกล่าวซึ่งมีผลต่อการใช้หลักสูตร เพื่อให้การใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. จากการเปรียบเทียบการประเมินการใช้หลักสูตรในด้านกระบวนการ ของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านกระบวนการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญ สร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน ได้ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ รวมทั้ง แก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการจัดการหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการ ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนเอกชนสามัญต่อการ ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

บรรณานุกรม

หนังสือ :

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ:ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- ฉันท ชาติทอง.(2550).การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 3.นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์.(2551).การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 5.ปัตตานี ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.
- ชวลิต ชูกำแหง.(2551).การพัฒนาหลักสูตร.กรุงเทพฯ : ทีคิวพี.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์.(2561).การพัฒนาหลักสูตรทฤษฎีการปฏิบัติ.พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพฯ:วีพรินท์
- ดำรง บัวศรี.(2542).ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ :
ธนัชการพิมพ์.
- นิเลาะ แวอุเซ็ง.(2548).อิสลามและการจัดการ.มิตรภาพปัตตานี.ภาควิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัย
อิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- นิเลาะ แวอุเซ็ง.(2551).การบริหารการศึกษาในอิสลาม.หาดใหญ่กราฟฟิก.ภาควิชาอิสลามศึกษา
วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- บุญชม ศรีสะอาด.(2546).การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร.กรุงเทพฯ :
สุวีรียาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2555).การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร.พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ:สุวีรียาสาส์น.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง.(2553).การพัฒนาหลักสูตร.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิสนุ พองศรี.(2549).การประเมินทางการศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ :
เทียมฝาการพิมพ์.

มารุต พัฒผล.(2556).การประเมินหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ : จรัส
สนิทวงศ์การพิมพ์.

รุ่งชัยดาพร เวหะชาติ.(2552).การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.สงขลา : ศิลป์โฆษณ.

รุจิรี ภูสาระ.(2551).การพัฒนาหลักสูตร : ตามแนวปฏิรูปการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 3 .กรุงเทพฯ :
บุ๊คพอยท์.

วิชัย วงษ์ใหญ่.(2552).กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน.กรุงเทพฯ : ธเนศวรการ
พิมพ์

วิชัย วงษ์ใหญ่.(2554).การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ : บริษัทอาร์
แอนด์ปรินท์จำกัด

วาริรัตน์ แก้วอุไร.(2564).การพัฒนาหลักสูตรจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.พิษณุโลกมหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุทรนุ ศรีไสย.(2551).การจัดการและการวางแผนพัฒนาหลักสูตร.พิมพ์ครั้งที่5.คณะครุศาสตร์ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทร โคตรบรรเทา.(2553).การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้.กรุงเทพฯ : บริษัท เอส.เอเชียเพรส
จำกัด

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546).แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ตีรกันันท์. (2543). การประเมินโครงการ:แนวทางสู่การปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร : คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เอกรินทร์ สีมหาศาล.(2546).กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา.แนวคิดสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์

อิบราเฮ็ม ณรงค์รักษาเขต.(2546).ประวัติการศึกษาอิสลาม.พิมพ์ครั้งที่ 2.ปัตตานี : ภาควิชาอิสลาม
ศึกษา วิทยาลัยอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

อิบราเฮ็ม ณรงค์รักษาเขต.(2551).ปรัชญาการศึกษาอิสลาม.สงขลา หาดใหญ่การพิมพ์.วิทยานิพนธ์.

วิทยานิพนธ์ :

กาญจนา กล้าหาญ.(2557).การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่.การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เกศรินทร์ แก้วประสิทธิ์.(2554).การประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

โหมพัสตร์ สีนสา.(2557).การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต(การวิจัยการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จงฤดี ไสยสัตย์.(2550).การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2.วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาลัยราชภัฏเลย.

ณภัทร จงใจรัก.(2558).การประเมินหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9.วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

ทรายทอง วรรณพิศิษฐ.(2551).การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต กลุ่มวิชาชีพแกนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เทียมใจ ศุภมาตร.(2555).การประเมินหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของโรงเรียนเทศบาล 4 (เพาะชา): การใช้วิธีการประเมินแบบสร้างเสริมพลังอำนาจ.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ธิดารัตน พรหมเชียรรัตน์.(2556).การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี.วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- พิณนภัส ตลอดพงษ์.(2556).การประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิมพ์พร ก้อนคำ.(2555).การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- มัญญา หาระชัย.(2559).การประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ระนอง สีพลี.(2555).การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอพนมไพร อำเภออาจสามารถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27.สารนิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ศิริกาญจน์ เชื้อเมืองพาน.(2557).การประเมินหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

- สุดารัตน์ ชนะมาร.(2550).สภาพปัญหาและผลสำเร็จ ในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 2.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุปราณี จุฑามาศ.(2554).การประเมินหลักสูตรการศึกษานอกระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานส่งเสริม
การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่.การศึกษาค้นคว้า
อิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุรียนต์ โคตรมิตร.(2551).การประเมินการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
ช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- สุวรรณ ชูมูลละ.(2557).สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนประเภท
สามัญดุษฎีบัณฑิตของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน(สช.) จังหวัดเพชรบูรณ์.วิทยานิพนธ์ครุศาสมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สมเกียรติ อินทสิงห์.(2554).การประเมินหลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนปิ่นเกล้าศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถิต พิภพม.(2556).การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
บ้านบึงคล้า จังหวัดเพชรบูรณ์.การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อักรชัย ทองเขียว.(2560).การประเมิน หลักสูตรสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนทุ่งหัววัว จังหวัดลำปาง.การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญาศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

อิรฟาน หะยีมะ.(2560).สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา (แบบเข้ม) จังหวัดนราธิวาส.วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อัสมาวาตี ดอเลาะ.(2554).กระบวนการนิเทศงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของหัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว 68205/ว 1849

คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
181 ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลสุระมิถ
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000

๑ ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
เรียน นายธนิศย์ กุลโรจนสิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่าเต๊ะ
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางสาวยามิลละห์ ยามหาย รหัสนักศึกษา 6320420108 นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา วิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การประเมินการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาติม เอ็งเปีย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะวิทยาการอิสลาม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มูหัมมัดรอห์ลี แวหะมะ)

คณบดีคณะวิทยาการอิสลาม

งานบัณฑิตศึกษา สำนักงานบริหารคณะ

โทรศัพท์ 0 7331 3984, 0 7333 1305 ต่อ 2259, มือถือ 084 3006105

โทรสาร 0 7334 8726

Email: y2m.pattani@gmail.com

สำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี
เลขที่รับ ๒๙๙๙/๒๙
วันที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๖๔
เวลา ๑๔.๐๐ น.

ที่ อว 68205/ว 1708

คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
181 ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลรูสะมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000

10 พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
เรียน นายอามีน กะตะแซ ผู้อำนวยการสำนักงานเอกชนจังหวัดปัตตานี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางสาวยามีละห์ ยาทมาย รหัสนักศึกษา 6320420108 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การประเมินการใช้หลักสูตร
การศึกษาชั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล" โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาكيم เอ็งเปีย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะวิทยาการอิสลาม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถใน
เรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้ง
ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มูหิมมัดรอฟี แวหะมะ)

คณบดีคณะวิทยาการอิสลาม

งานบัณฑิตศึกษา สำนักงานบริหารคณะ

โทรศัพท์ 0 7331 3984, 0 7333 1305 ต่อ 2259, มือถือ 084 3006105

โทรสาร 0 7334 8726

Email: y2m.pattani@gmail.com

ที่ อว 68205/ 1960

คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลสุทนต์
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000.

21 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตขอข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1) แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	จำนวน 1 ชุด
	2) หนังสือแจ้งโรงเรียน	จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวยามิลละห์ ยาทมา ย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษาอิสลาม คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิจัยเรื่อง "การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สตูล" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาซิม เอ็งเปีย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นักศึกษาจะต้องเก็บข้อมูลจากโรงเรียนในสังกัดของท่านโดยการสอบถามความ คิดเห็นและสัมภาษณ์ความเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดช่วย แจ้งโรงเรียนได้ให้ข้อมูลในครั้งนี้ เพื่อให้ประกอบเป็นข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้าง องค์ความรู้ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นูหัมมัดรอฟี แวหะมะ)

คณบดีคณะวิทยาการอิสลาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการอิสลาม

โทรศัพท์ 073 313 930, 073 331 305 ต่อ 2259, 084 3006105

E-mail: la_y2m@hotmail.com

ที่ อว 68205/ 1961

คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ถนนเจริญประติษฐ์ ตำบลสุระมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000.

21 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตขอข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวยามิลละห์ ยาทมัย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษาอิสลาม คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิจัยเรื่อง "การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สตูล" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาكيم เอ็งเปีย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกาครั้งนี้ นักศึกษาจะต้องเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียนของท่านโดยการตอบแบบสอบถาม ความเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ในเรื่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดแจ้งครูตอบ แบบสอบถามเพื่อให้ข้อมูลในครั้งนี้ เพื่อให้ประกอบเป็นข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการเสริมสร้าง องค์ความรู้ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มูหัมมัดรอฟลี แวหะมะ)

คณบดีคณะวิทยาการอิสลาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการอิสลาม

โทรศัพท์ 073 313 930, 073 331 305 ต่อ 2259, 084 3006105

E-mail: la_y2m@hotmail.com

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ที่ อว 68205/อ 1๕๕๑

คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลสุขุมวิท
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000.

๒ ธันวาคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน .....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวยามีละห์ ยาทมาย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษาอิสลาม คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิจัยเรื่อง "การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สตูล" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮาติม เอ็งปียา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ นักศึกษาจะต้องเก็บข้อมูลจากท่านโดยการสัมภาษณ์ความเห็นเกี่ยวกับการประเมิน หลักสูตร ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ข้อมูลในครั้งนี้ เพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มุหัมมัดอิบรอฮีมี แวหะมะ)

คณบดีคณะวิทยาการอิสลาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการอิสลาม

โทรศัพท์ 073 313 930, 073 331 305 ต่อ 2259, 084 3006105

E-mail: la_y2m@hotmail.com

ข้อความเดียวกันเรียน

1	นายเสดอหมาด ศรียาน	สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล	หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
2	นายโกเดช หลงสมัน	ร.ร.มุสลิมศึกษา	ผู้อำนวยการ
3	นางสาวอนิตา มบุญดาหวิ	ร.ร.พัฒนาการศึกษามูลนิธิ	ผู้อำนวยการ
4	นายยะโกบ ปะคุกา	ร.ร.อรุณศาสนวิทยา	ผู้อำนวยการ
5	นางสาวอามินะห์ ปิงหลี่เสิน	ร.ร.สามัคคีอิสลามวิทยา	ผู้อำนวยการ
6	นางสาวมีณา โบรมะหาด	ร.ร.คารุณาอาเรฟ	หัวหน้าวิชาการ
7	นางสิริโฉม ลือแฉะ	ร.ร.ภูริภรณ์ชัยศึกษา	หัวหน้าวิชาการ
8	นางซัลวา มณีหยัน	ร.ร.ธรรมศาสนวิทยา	ครูผู้สอน

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.อิสมาอีล ราวโอบ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
2. นายอามีน กะตะแซ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี
สถานที่ทำงาน สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี
3. นายธนิตย์ กุลโรจนสิริ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปาเต๊ะ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านปาเต๊ะ

ภาคผนวก ค
เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงาน
การศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล การวิจัยในครั้งนี้ไม่มีเจตนาที่จะประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรหรือหน่วยงานใด ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลงานวิจัยในภาพรวมซึ่งมิได้แบ่งแยกเป็นรายบุคคลหรือสถานศึกษาแต่อย่างใด จึงใคร่ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามสภาพจริงและครบทุกข้อ

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นและค่าน้ำหนักมาตราส่วนข้อคำถามดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย

3 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และขอขอบคุณในความร่วมมืออันดียิ่งมา ณ โอกาสนี้

นางสาวยามีละห์ ยาทมาย

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ประสบการณ์ทำงาน

1 – 5 ปี 6 – 10 ปี
 11 – 15 ปี มากกว่า 15 ปี

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และ
ด้านผลผลิต ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของคุณ ตามความเป็นจริงในสถานศึกษา

รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านบริบท					
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ					
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา					
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา					
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่					

รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน					
7. หลักสูตรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน					
8. การจัดหมวดวิชาต่างๆ ในโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสม					
9. หลักสูตรตอบสนองต่อสถานะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว					
10. หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับความคาดหวังของคุณสมบัติที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน					
11. รายวิชาที่เลือกกำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อการที่จะศึกษา					
12. กำหนดรายวิชาเหมาะสมกับความจำเป็นในการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ					
13. ระยะเวลาในการใช้หลักสูตรเหมาะสม					
14. ความเหมาะสมของจุดประสงค์โดยภาพรวมกับการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน					
ด้านปัจจัยเบื้องต้น ความพร้อมของสถานศึกษา					
1. สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
2. สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้ากลุ่มสาระ ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
3. สร้างความตระหนักให้แก่ครูผู้สอน ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
4. สร้างความตระหนักให้แก่นักเรียน ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
5. บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					

รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6. คณะกรรมการสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
7. คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กลุ่มบริหารงานวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
8. ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
9. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรนอกสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
10. จัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจงให้ครู อาจารย์ทราบเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
11. จัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจงให้คณะกรรมการสถานศึกษา ทราบเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
12. พัฒนาบุคลากร อบรม สัมมนา โดยเชิญวิทยากรให้ความรู้และฝึกปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
13. ส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษา ศึกษาเอกสาร/ชุดฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
14. คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา					
<u>การจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา</u>					
15. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างกลุ่มสาระ มาตรฐานของหลักสูตรแม่บท					
16. วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ความพร้อมของโรงเรียนด้านบุคลากร อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
17. บุคลากรในโรงเรียนและชุมชนมีส่วนร่วมระดมความคิดเห็นและให้ข้อมูลประกอบการเขียนสาระหลักสูตร					
18. จัดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการด้านวิชาการ กำกับดูแลเรื่องหลักสูตร					

รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
19. กำหนดมาตรฐานคุณภาพระดับชั้น เวลาเรียน ตามความจำเป็นของเนื้อหาสาระ					
20. จัดทำสาระของหลักสูตรสอดคล้องกับสาระโครงสร้างของแม่บทและความต้องการของท้องถิ่น					
21. กำหนดมาตรฐานกลุ่มสาระ จัดแบ่งตามจุดประสงค์รายปี/รายภาค					
22. สาระหลักสูตรมีความเหมาะสมด้านเวลา วิทยุ ระดับความต้องการของผู้เรียน					
23. สาระหลักสูตรเป็นไปตามแนวนโยบายและความต้องการของท้องถิ่น					
24. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนต้องทำตามหลักวิชาการและสามารถนำไปปฏิบัติได้					
25. ศึกษาจุดประสงค์ คำอธิบายรายวิชา ยึดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้					
<u>อาคารสถานที่และห้องเรียน</u>					
26. อาคาร ห้องเรียนมีความเพียงพอ					
27. อาคารสถานที่และบริเวณที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
28. ห้องเรียนมีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน					
29. ห้องเรียนมีพื้นที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
30. มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการค้นคว้า					
31. สภาพของห้องเรียนมีความเหมาะสม					
32. โต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่ในห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน					
<u>สื่อการเรียนการสอน</u>					
33. สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย					
34. สื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพ					
35. การยืม-คืนสื่อการเรียนการสอนมีความสะดวก					
36. จำนวนสื่อการเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชามีความเหมาะสม					

รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
37. จำนวนสื่อการเรียนการสอนกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม					
38. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน					
<u>สภาพแวดล้อม</u>					
39. จัดสภาพของโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน					
40. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
ด้านกระบวนการ					
<u>การบริหารและการจัดการหลักสูตร</u>					
1. จัดทำเอกสาร/หลักฐานเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
2. จัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระและรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน					
3. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
4. จัดระบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง					
5. ปฏิบัติตามระเบียบการเทียบโอนผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ					
6. จัดกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำหน้าที่แนะแนวให้กับผู้เรียน					
7. จัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมและตอบสนองจุดเน้นของสถานศึกษา					
8. ระดับมัธยมศึกษาเพื่อใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา					
9. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา					
10. จัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้หลากหลายเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและชุมชน					
11. ส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน					

รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
12. จัดให้มีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง					
<u>กระบวนการเรียนการสอน</u>					
13. วางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ					
14. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิด และสรุปเป็นความรู้และแนวคิดด้วยตนเอง					
15. จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและฝึกปฏิบัติจริง					
16. ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหา ผู้เรียน					
17. จัดให้มีสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพียงพอตามความเหมาะสมของผู้เรียน					
<u>การวัดผลประเมินผล</u>					
18. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษา กำหนดรูปแบบระเบียบประเมินผล					
19. ผู้สอนจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนและประเมินตามสภาพจริง					
20. จัดให้มีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและตัดสินใจผลการเรียน					
21. ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุมัติผลการเรียนรู้และรายงานผลการประเมิน					
<u>การนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตร</u>					
22. ผู้บริหารจัดทีมนิเทศภายใน จัดทำแผนนิเทศได้ชัดเจนให้ครูทราบล่วงหน้าอย่างมีระบบ					
23. นำผลการนิเทศมาร่วมประชุม อภิปรายหลังการนิเทศ					
24. นิเทศเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน					
25. จัดให้มีการประเมินการใช้หลักสูตร					

รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>การสรุปผลการดำเนินงาน</u>					
26. สถานศึกษาต้องจัดทำระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและ รายงานผล					
27. จัดตั้งคณะกรรมการสรุปผลการดำเนินงานการบริหารหลักสูตร					
28. รายงานคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ					
<u>การปรับปรุงพัฒนา</u>					
29. สสำรวจความคิดเห็นเพื่อร่วมกันปรับปรุงพัฒนาการบริหาร หลักสูตร					
30. สรุปปัญหา อุปสรรค จากการให้หลักสูตรโดยพิจารณาจาก กระบวนการใช้หลักสูตรและคุณภาพของผู้เรียน					
31. ประเมินตนเองของสถานศึกษาและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง พัฒนาการบริหารหลักสูตร					
32. ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการแล้วนำมาปรับปรุงให้ทันสมัย อยู่เสมอ					
ด้านผลผลิต					
1. มีการประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนทำการสอน					
2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นที่น่าพอใจ					
3. นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น					
4. นักเรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
5. มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนก่อนและหลัง การเรียนการสอน					
6. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรกำหนด					
7. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน					
8. นักเรียนสามารถทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามแก่ประเทศชาติ และท้องถิ่น					
9. นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน					
10. นักเรียนมีวินัยในตนเองและเห็นคุณค่าของตนเอง					
11. นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนางานอาชีพ					

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงาน
การศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล.....
2. ตำแหน่ง.....
3. อายุ.....ปี ประสบการณ์การทำงาน.....ปี
4. ระดับการศึกษา.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1. หลักสูตรสถานศึกษาของท่านมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น นโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ ความต้องการของสถานศึกษาและชุมชนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. หลักสูตรสถานศึกษาของท่านมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน เช่น โครงสร้าง เนื้อหาสาระ และเกณฑ์การวัดประเมินผลหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. สถานศึกษาของท่านได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4. สถานศึกษาของท่านมีการดำเนินการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษาอย่างไร

.....
.....
.....
.....

5. สถานศึกษาของท่านมีการจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนอย่างไร

.....
.....
.....
.....

6. สถานศึกษาของท่านมีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนอย่างไร

.....
.....
.....
.....

7. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการเรียนการสอนอย่างไร

.....
.....
.....
.....

8. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลอย่างไร

.....
.....
.....
.....

9. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการนิเทศ กำกับและติดตามการใช้หลักสูตรอย่างไร

.....
.....

10. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านสรุปผลการดำเนินงาน
อย่างไร

.....
.....
.....
.....

11. ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่
อย่างไร

.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ง
แบบประเมินความเที่ยงตรงแบบสอบถาม

การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ด้านความตรงตามเนื้อหา
(Index of Item-Objective Congruence : IOC)

เรื่อง
การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงาน
การศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล
Evaluation of Implementation of Basic Educational Core Curriculum B.E.2551
Under Office of The Private Education Satun Province

ผู้วิจัย
ยามีละห์ ยามาย

อาจารย์ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮากัม เอ็งปิยา

หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและการจัดการอิสลามศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ปีการศึกษา 2564

การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ด้านความตรงตามเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence : IOC)

เรื่อง : การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงาน
การศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามที่สร้างขึ้นสำหรับใช้
ประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน
จังหวัดสตูล โดยการพิจารณาความตรงตามเนื้อหา เพื่อนำเสนอเอาผลการตัดสินใจของผู้ทรงคุณวุฒิ
ไปวิเคราะห์และปรับปรุงพัฒนาเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

คำแนะนำในการตอบ

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา พิจารณถึงความสอดคล้อง
และเหมาะสมของข้อคำถามที่สร้างขึ้นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อคำถามใน
ตารางที่กำหนดให้โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- + 1   คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับนิยามของตัวแปรศึกษา
- 0   คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องนิยามของตัวแปรศึกษา
- 1   คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามของตัวแปรศึกษา

หมายเหตุ คำตอบของท่านในแบบสอบถามนี้มีคุณค่าอย่างยิ่ง ขอความกรุณาท่าน
ผู้เชี่ยวชาญ ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียน
ข้อเสนอแนะไว้ท้ายข้อความนั้นๆ พร้อมทั้งตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ หากท่าน
ประสงค์ทราบข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นางสาวยามีละห์ ยาหมาย โทรศัพท์ 084300105

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของคุณ ตามความเป็นจริงในสถานศึกษา

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ประเมินบริบท หมายถึง การประเมินสภาพแวดล้อมของหลักสูตร เช่น ปรัชญา นโยบาย และแนวโน้มของการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ค่านิยมของชุมชนโครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร	1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ				
	2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา				
	3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน				
	4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา				
	5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่				
	6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน				
	7. หลักสูตรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน				
	8. การจัดหมวดวิชาต่างๆ ในโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสม				
	9. หลักสูตรตอบสนองต่อสภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว				

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	10. หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับความคาดหวังของคุณสมบัติที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน				
	11. รายวิชาที่เลือกกำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อการที่จะศึกษา				
	12. กำหนดรายวิชาเหมาะสมกับความจำเป็นในการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ				
	13. ระยะเวลาในการใช้หลักสูตรเหมาะสม				
	14. ความเหมาะสมของจุดประสงค์โดยภาพรวมกับการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน				
ประเมินปัจจัยเบื้องต้น หมายถึง การประเมินสิ่งที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการหลักสูตรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด โดยใช้ทรัพยากรต่างๆและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นำเข้าสู่กระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ความพร้อมของสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา อาคารสถานที่ และห้องเรียน สื่อการเรียน การสอนและสภาพแวดล้อม	<u>ความพร้อมของสถานศึกษา</u>				
	1. สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา				
	2. สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้ากลุ่มสาระ ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา				
	3. สร้างความตระหนักให้แก่ครูผู้สอน ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา				
	4. สร้างความตระหนักให้แก่นักเรียน ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา				
	5. บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา				
	6. คณะกรรมการสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา				

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	7. คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กลุ่มบริหารงานวิชาการและหัวหน้า กลุ่มสาระมีความรู้ความเข้าใจและ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา				
	8. ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรใน สถานศึกษา รับทราบการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา				
	9. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากร นอกสถานศึกษา รับทราบการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา				
	10. จัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจง ให้ครู อาจารย์ทราบเกี่ยวกับหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	11. จัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจง ให้คณะกรรมการสถานศึกษาทราบ เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	12. พัฒนาบุคลากร อบรม สัมมนา โดยเชิญวิทยากรให้ความรู้และฝึก ปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน				
	13. ส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษา ศึกษาเอกสาร/ชุดฝึกอบรมหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	14. คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วน ร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของ สถานศึกษา				
	<u>การจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา</u> 15. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ โครงสร้างกลุ่มสาระ มาตรฐานของหลักสูตรแม่บท				
	16. วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ความ พร้อมของโรงเรียนด้านบุคลากร				

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนและ แหล่งเรียนรู้				
	17. บุคลากรในโรงเรียนและชุมชนมี ส่วนร่วมระดมความคิดเห็นและให้ ข้อมูลประกอบการเขียนสาระ หลักสูตร				
	18. จัดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษา หรือคณะกรรมการด้านวิชาการกำกับ ดูแลเรื่องหลักสูตร				
	19. กำหนดมาตรฐานคุณภาพ ระดับชั้น เวลาเรียน ตามความจำเป็น ของเนื้อหาสาระ				
	20. จัดทำสาระของหลักสูตรสอดคล้อง กับสาระโครงสร้างของแม่บทและ ความต้องการของท้องถิ่น				
	21. กำหนดมาตรฐานกลุ่มสาระ จัดแบ่งตามจุดประสงค์รายปี/รายภาค				
	22. สาระหลักสูตรมีความเหมาะสม ด้านเวลา วย ระดับความต้องการของ ผู้เรียน				
	23. สาระหลักสูตรเป็นไปตาม แนวนโยบายและความต้องการของ ท้องถิ่น				
	24. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนต้องทำตาม หลักวิชาการและสามารถนำไปปฏิบัติ ได้				
	25. ศึกษาจุดประสงค์ คำอธิบาย รายวิชา ยึดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ มาใช้ในการ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้				
	<u>อาคารสถานที่และห้องเรียน</u>				
	26. อาคาร ห้องเรียนมีความเพียงพอ				
	27. อาคารสถานที่และบริเวณที่เอื้อ				

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ต่อการเรียนรู้				
	28. ห้องเรียนมีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน				
	29. ห้องเรียนมีพื้นที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
	30. มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการค้นคว้า				
	31. สภาพของห้องเรียนมีความเหมาะสม				
	32. โต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่ในห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน				
	<u>สื่อการเรียนการสอน</u>				
	33. สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย				
	34. สื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพ				
	35. การยืม-คืนสื่อการเรียนการสอนมีความสะดวก				
	36. จำนวนสื่อการเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชามีความเหมาะสม				
	37. จำนวนสื่อการเรียนการสอนกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม				
	38. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน				
	<u>สภาพแวดล้อม</u>				
	39. จัดสภาพของโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ระดับทรัพยากรเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน				
	40. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน				
ประเมินกระบวนการ หมายถึง การประเมินด้านการปฏิบัติงานตามแผนที่วาง	<u>การบริหารและการจัดการหลักสูตร</u> 1. จัดทำเอกสาร/หลักฐานเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม				

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ไว้ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ โดยครอบคลุมประเด็น การจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร การสรุปผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงพัฒนา	การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	2. จัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระ และรายวิชาที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน				
	3. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและ กิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	4. จัดระบบการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง				
	5. ปฏิบัติตามระเบียบการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ				
	6. จัดกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรใน สถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำหน้าที่แนะแนวให้กับ ผู้เรียน				
	7. จัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม พัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมและตอบสนอง จุดเน้นของสถานศึกษา				
	8. ระดมทรัพยากรเพื่อใช้ในการ บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา				
	9. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งในและ นอกสถานศึกษา				
	10. จัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษาให้หลากหลาย เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา และชุมชน				
	11. ส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูทำ วิจัยในชั้นเรียน				
	12. จัดให้มีการนิเทศภายในอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง				
	<u>กระบวนการเรียนการสอน</u> 13. วางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้				

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ				
	14. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิด และสรุปเป็นความรู้ และแนวคิดด้วยตนเอง				
	15. จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและฝึกปฏิบัติจริง				
	16. ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา ผู้เรียน				
	17. จัดให้มีสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพียงพอตามความเหมาะสมของผู้เรียน				
	<u>การวัดผลประเมินผล</u> 18. คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และวิชาการของสถานศึกษากำหนดรูปแบบระเบียบประเมินผล				
	19. ผู้สอนจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนและประเมินตามสภาพจริง				
	20. จัดให้มีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและตัดสินใจผลการเรียน				
	21. ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุมัติผลการเรียนรู้และรายงานผลการประเมิน				
	<u>การนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตร</u> 22. ผู้บริหารจัดทีมนิเทศภายในจัดทำแผนนิเทศได้ชัดเจนให้ครูทราบล่วงหน้าอย่างมีระบบ				
	23. นำผลการนิเทศมาร่วมประชุมอภิปรายหลังการนิเทศ				
	24. นิเทศเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน				

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	25. จัดให้มีการประเมินการใช้หลักสูตร				
	<u>การสรุปผลการดำเนินงาน</u> 26. สถานศึกษาต้องจัดทำระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผล				
	27. จัดตั้งคณะกรรมการสรุปผลการดำเนินงานการบริหารหลักสูตร				
	28. รายงานคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ				
	<u>การปรับปรุงพัฒนา</u> 29. สำรวจความคิดเห็นเพื่อร่วมกันปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร				
	30. สรุปปัญหา อุปสรรค จากการให้หลักสูตรโดยพิจารณาจากกระบวนการใช้หลักสูตรและคุณภาพของผู้เรียน				
	31. ประเมินตนเองของสถานศึกษาและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร				
	32. ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการแล้วนำมาปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ				
ประเมินผลผลิต หมายถึง เป็นการประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน โดยเน้นผลที่เกิดขึ้นระหว่างและหลังใช้หลักสูตร รวมทั้งการดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะความสามารถใน	1. มีการประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนทำการสอน				
	2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นที่น่าพอใจ				
	3. นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น				
	4. นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
	5. มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนการสอน				

นิยาม	รายการประเมิน	IOC			หมายเหตุ/ ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การปฏิบัติ	6. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรกำหนด				
	7. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน				
	8. นักเรียนสามารถทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามแก่ประเทศชาติและท้องถิ่น				
	9. นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน				
	10. นักเรียนมีวินัยในตนเองและเห็นคุณค่าของตนเอง				
	11. นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนางานอาชีพ				

ขอขอบคุณในความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงาน
การศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล.....
2. ตำแหน่ง.....
3. อายุ.....ปี ประสบการณ์การทำงาน.....ปี
4. ระดับการศึกษา.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1. หลักสูตรสถานศึกษาของท่านมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น นโยบายการจัด
การศึกษาของประเทศ ความต้องการของสถานศึกษาและชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
.....		
.....		
.....		

2. หลักสูตรสถานศึกษาของท่านมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน เช่น โครงสร้าง เนื้อหา
สาระ และเกณฑ์การวัดประเมินผลหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
.....		
.....		
.....		

3. สถานศึกษาของท่านได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
.....		
.....		
.....		

4. สถานศึกษาของท่านมีการดำเนินการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษาอย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
.....		
.....		
.....		

5. สถานศึกษาของท่านมีการจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนอย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
.....		
.....		
.....		

6. สถานศึกษาของท่านมีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนอย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		

7. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการเรียนการสอน
อย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		

8. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการวัดและประเมินผล
อย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		

9. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการนิเทศ กำกับและ
ติดตามการใช้หลักสูตรอย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		

10. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านสรุปผลการดำเนินงานอย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		

11. ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่อย่างไร

ประเด็นการตรวจสอบ	ผ่าน	ควรปรับปรุง
ความตรง (Validity)		
ความเป็นปรนัย (Objectivity)		
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก จ
ผลการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ผลการหาค่าความเที่ยงตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อ วัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์การวิจัย

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ประเมินบริบท หมายถึง การประเมินสภาพแวดล้อมของหลักสูตร เช่น ปรัชญา นโยบาย และแนวโน้มของการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ค่านิยมของชุมชนโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร	1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชนที่ ~~สถานศึกษาตั้งอยู่~~	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	7. หลักสูตรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	8. การจัดหมวดวิชาต่างๆ ในโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	9. หลักสูตรตอบสนองต่อสภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	10. หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับความคาดหวังของคุณสมบัติที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	11. รายวิชาที่เลือกกำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อการที่จะศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	12. กำหนดรายวิชาเหมาะสมกับความจำเป็นในการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันและการศึกษาต่อ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	13. ระยะเวลาในการใช้หลักสูตรเหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	14. ความเหมาะสมของจุดประสงค์โดยภาพรวมกับการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
ประเมินปัจจัยเบื้องต้น หมายถึง การประเมินสิ่งที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการหลักสูตรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด โดย	<u>ความพร้อมของสถานศึกษา</u>						
	1. สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
ใช้กรรณการ	2. สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้ากลุ่มสาระ ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
<p>เขตเทศบาล</p> <p>ต่างๆและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่น่าสนใจ</p> <p>กระบวนการใช้หลักสูตรประกอบด้วยความพร้อมของสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อาคารสถานที่ และห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อม</p>	3. สร้างความตระหนักให้แก่ครูผู้สอน ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	4. สร้างความตระหนักให้แก่นักเรียน ให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	5. บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	6. คณะกรรมการสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	7. คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กลุ่มบริหารงานวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	8. ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	9. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรนอกสถานศึกษา รับทราบการจัดทำหลักสูตร	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	10. จัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจงให้ครู อาจารย์ทราบ เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	11. จัดให้มีการอบรม สัมมนา ชี้แจงให้คณะกรรมการ สถานศึกษาทราบเกี่ยวกับ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	12. พัฒนาบุคลากร อบรม สัมมนา โดยเชิญวิทยากรให้ ความรู้และฝึกปฏิบัติในการจัดทำ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	13. ส่งเสริมให้บุคลากรใน สถานศึกษา ศึกษาเอกสาร/ชุด ฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	14. คณะกรรมการสถานศึกษามี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การศึกษาของสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>การจัดทำสาระหลักสูตร</u> 15. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างกลุ่มสาระ มาตรฐาน ของหลักสูตรแม่บท	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	16. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมความพร้อมของโรงเรียนด้านบุคลากร อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	17. บุคลากรในโรงเรียนและชุมชนมีส่วนร่วมระดมความคิดเห็นและให้ข้อมูลประกอบการเขียนสาระหลักสูตร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	18. จัดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการด้านวิชาการกำกับดูแลเรื่องหลักสูตร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	19. กำหนดมาตรฐานคุณภาพระดับชั้น เวลาเรียน ตามความจำเป็นของเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	20. จัดทำสาระของหลักสูตรสอดคล้องกับสาระโครงสร้างของแม่บทและความต้องการของท้องถิ่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	21. กำหนดมาตรฐานกลุ่มสาระจัดแบ่งตามจุดประสงค์รายปี/รายภาค	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	22. สาระหลักสูตรมีความเหมาะสมด้านเวลา วย ระดับความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	23. สารระหลักสูตรเป็นไปตาม แนวนโยบายและความต้องการ ของท้องถิ่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	24. การจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้เป็นหน้าที่ของครูผู้สอน ต้องทำตามหลักวิชาการและ สามารถนำไปปฏิบัติได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	25. ศึกษาจุดประสงค์ คำอธิบาย รายวิชา ยึดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาใช้ใน การเขียนแผนการจัดการ เรียนรู้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>อาคารสถานที่และห้องเรียน</u> 26. อาคาร ห้องเรียนมีความ เพียงพอ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	27. อาคารสถานที่และบริเวณที่ เอื้อต่อการเรียนรู้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	28. ห้องเรียนมีความเพียงพอต่อ ความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	29. ห้องเรียนมีพื้นที่เอื้อต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	30. มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เพียงพอต่อการค้นคว้า	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	31. สภาพของห้องเรียนมีความ เหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	32. โต๊ะและเก้าอี้ภายใน ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อ ความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	<u>สื่อการเรียนการสอน</u>						
	33. สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	34. สื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	35. การยืม-คืนสื่อการเรียนการสอนมีความสะดวก	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	36. จำนวนสื่อการเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชามีความเหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	37. จำนวนสื่อการเรียนการสอนกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	38. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>สภาพแวดล้อม</u>						
	39. จัดสภาพของโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ระดมทรัพยากรเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	40. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
ประเมินกระบวนการ หมายถึง การประเมินด้านการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้	<u>การบริหารและการจัดการ</u> 1. จัดทำเอกสาร/หลักฐานเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ โดยครอบคลุมประเด็น การจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้ หลักสูตร การสรุปผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงพัฒนา	2. จัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระและรายวิชาที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	3. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	4. จัดระบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	5. ปฏิบัติตามระเบียบการเทียบโอนผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	6. จัดกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถทำหน้าที่แนะแนวให้กับผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	7. จัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมและตอบสนองจุดเน้นของสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	8. ระดมทรัพยากรเพื่อใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	9. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	10. จัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้หลากหลายเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและชุมชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	11. ส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	12. จัดให้มีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>กระบวนการเรียนการสอน</u> 13. วางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	14. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิด และสรุปเป็นความรู้และแนวคิดด้วยตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	15. จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและฝึกปฏิบัติจริง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	16. ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา ผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	17. จัดให้มีสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพียงพอตามความเหมาะสมของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>การวัดผลประเมินผล</u>						

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	18. คณะกรรมการบริหาร หลักสูตรและวิชาการของ สถานศึกษากำหนดรูปแบบ ระเบียบประเมินผล	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	19. ผู้สอนจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน และประเมินตามสภาพจริง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	20. จัดให้มีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อ การปรับปรุงพัฒนาและตัดสินใจ ผลการเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	21. ผู้อำนวยการสถานศึกษา อนุมัติผลการเรียนรู้และรายงาน ผลการประเมิน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	การนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้ 22. ผู้บริหารจัดทีมนิเทศภายใน จัดทำแผนนิเทศได้ชัดเจนให้ครู ทราบล่วงหน้าอย่างมีระบบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	23. นำผลการนิเทศมาร่วม ประชุม อภิปรายหลังการนิเทศ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	24. นิเทศเพื่อพัฒนาและ ปรับปรุงการดำเนินงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	25. จัดให้มีการประเมินการใช้ หลักสูตร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	การสรุปผลการดำเนินงาน						

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	26. สถานศึกษาต้องจัดทำระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผล	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	27. จัดตั้งคณะกรรมการสรุปผลการดำเนินงานการบริหาร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	28. รายงานคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	<u>การปรับปรุงพัฒนา</u>						
	29. สำนวจความคิดเห็นเพื่อร่วมกันปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	30. สรุปปัญหา อุปสรรค จากการให้หลักสูตรโดยพิจารณาจากกระบวนการใช้หลักสูตรและคุณภาพของผู้เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	31. ประเมินตนเองของสถานศึกษาและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงพัฒนาการบริหาร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	32. ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการแล้วนำมาปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
ประเมินผลผลิต หมายถึง เป็นการประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน โดยเน้นผลที่เกิดขึ้นระหว่างและหลัง	1. มีการประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนทำการสอน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นที่น่าพอใจ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	3. นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้

นิยาม	รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ใช้หลักสูตร รวมทั้งการ ดำเนินการ ปรับปรุงและ แก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ ประเด็น การประเมิน ครอบคลุม เกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์และผล การเรียนรู้ คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ และ ทักษะ ความสามารถใน การปฏิบัติ	4. นักเรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	5. มีการประเมินคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ของนักเรียนก่อนและ หลังการเรียนการสอน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	6. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ตามหลักสูตรกำหนด	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	7. นักเรียนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	8. นักเรียนสามารถทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามแก่ ประเทศชาติและท้องถิ่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	9. นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	10. นักเรียนมีวินัยในตนเองและ เห็นคุณค่าของตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	11. นักเรียนมีความสามารถในการ แก้ปัญหาและพัฒนางานอาชีพ	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ
ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อมูลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

1. หลักสูตรสถานศึกษาของท่านมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น นโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ ความต้องการของสถานศึกษาและชุมชนหรือไม่ อย่างไร

“หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ได้กำหนดบุคคลที่จะต้องมีส่วนร่วมโดยเฉพาะกรรมการบริหารโรงเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครองและตัวแทนชุมชน โดยการเตรียมข้อมูลต่างๆในการประกอบการจัดทำหลักสูตร ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง คือนโยบายการจัดการศึกษาระดับประเทศที่กระทรวงกำหนดและระดับจังหวัด ท้องถิ่น มาวิเคราะห์ ข้อมูลแต่ละด้านที่โรงเรียนวางเป้าหมายไว้และสอดคล้องกับชุมชนในจังหวัดสตูล โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จึงกำหนดจัดทำหลักสูตรตามมาตรฐานตัวชี้วัดและจุดเน้น”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในส่วนรายวิชาสามัญ ส่วนของวิชาศาสนาจัดทำหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ.2546 การนำ 2 หลักสูตรนี้มาสอนควบคู่กัน เพื่อให้มีความสอดคล้อง ตรงกับความต้องการของชุมชน แต่ในส่วนเนื้อหาของสาระบางกลุ่มสาระมีเนื้อหาที่ยังไม่สอดคล้องกันและมากเกินไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ ในการส่งเสริมความรู้ควบคู่คุณธรรม ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“หลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกบ้างบางส่วนซึ่งสามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของสถานศึกษาและชุมชนโดยเฉพาะในส่วนของวิชาเพิ่มเติม แต่ในส่วนวิชาพื้นฐานควรจัดให้มีความยืดหยุ่นได้อีกเล็กน้อย เพราะในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงช่วงระหว่างชั้นปีทำให้สถานศึกษาต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยทำให้เพิ่มภาระกับสถานศึกษาเพราะความไม่แน่นอนของนโยบายทางภาครัฐ ดังนั้นจึงอยากให้นโยบายทางภาครัฐมีความแน่นอนและนิ่งกว่านี้หากมีการเพิ่มหรือลดวิชาหรือการเฉลี่ยหน่วยกิตใหม่ควรมีความชัดเจนและง่ายในการปฏิบัติ ที่สำคัญอย่าให้มีผลกระทบต่อผู้เรียนในการนำความรู้ไปศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น เช่น การเพิ่มวิชาหน้าที่พลเมือง ซึ่งบางหน่วยงานบอกว่าไม่ต้องเพิ่มเป็นอีก 1 วิชา แต่สถานศึกษาได้ดำเนินการเพิ่มไปแล้วตามคำสั่งซึ่งเป็นความไม่แน่นอนไม่เป็นทิศทางเดียวกัน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“ส่วนใหญ่สถานศึกษามีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับกับหลักสูตรแกนกลาง สอดคล้องกับนโยบายของทางรัฐบาล และการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนนั้น โรงเรียนจะให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนเป็นอันดับแรก แต่ที่ผ่านมานั้นจะไม่ค่อยเห็นร่องรอย หลักฐาน ที่แสดงถึงกระบวนการจัดทำหลักสูตรที่ชัดเจน เช่น หลักฐานการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน หรือผู้นำชุมชน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“มีความสอดคล้องกับสภาพการจัดการศึกษาในสภาพปัจจุบัน ตามความต้องการของสถานศึกษาและชุมชน โดยจัดให้นักเรียนได้ศึกษาสภาพแวดล้อมในสังคม ชุมชน ตามหลักสูตรแกนกลางและปรับให้สอดคล้องกับสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“มีความสอดคล้อง เนื่องจากหลักสูตรสถานศึกษาจะยึดนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศเป็นหลักและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน กล่าวคือ สถานศึกษาจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเพิ่มเติมหลักสูตรท้องถิ่นเพิ่มเติมในรายวิชาภาษาต่างประเทศและว่ายน้ำตามความต้องการของชุมชน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“หลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ เนื่องจากโรงเรียนยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา 2561 อีกทั้งยังได้มีการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนและสภาพแวดล้อมภายนอก นำข้อมูลที่ได้มาบูรณาการในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนเพื่อให้ตอบสนองทั้งนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอก”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

2. หลักสูตรสถานศึกษาของท่านมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน เช่น โครงสร้าง เนื้อหาสาระ และเกณฑ์การวัดประเมินผลหรือไม่ อย่างไร

“หลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน โดยกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมเพิ่มเติมและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำหลักสูตรแกนกลางมาปรับเป็นหลักสูตรของสถานศึกษา นำเนื้อหาสาระรายวิชา กำหนดชั่วโมงเวลาเรียนในปีการศึกษา หรือภาคการศึกษา พร้อมทั้งเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ กำหนดบทบาทของผู้สอน ผู้เรียน การวัดและประเมินผลระดับชั้นและระดับสถานศึกษา เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนในการเลื่อนชั้นต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“หลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกัน โดยได้จัดทำตามองค์ประกอบในการจัดทำหลักสูตร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“สอดคล้อง มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“หลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน ทั้งในส่วนของโครงสร้างรายวิชาที่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยได้นำโครงสร้างวิชาทั้งหมดมาบูรณาการกับหลักสูตรอิสลามศึกษาในส่วนของวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้เนื้อหาสาระที่ครบถ้วนทั้ง 2 หลักสูตรภายใต้ชั่วโมงที่มีข้อจำกัด ส่วนในการวัดผลประเมินผลทางสถานศึกษาก็ได้ดำเนินการตามระเบียบวัดและประเมินผลอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“ส่วนใหญ่สถานศึกษาจัดทำโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระ และเกณฑ์การวัดและประเมินผล ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“หลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมและถูกต้อง มีการวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“มีความสอดคล้อง เพราะสถานศึกษาได้กำหนด โครงสร้างรายวิชา เนื้อหาสาระ และเกณฑ์การวัดประเมินผลไว้ตามบริบทของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและเอื้อต่อสภาพแวดล้อมภายใน มีการปรับเปลี่ยนไปตามสภาพผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้มากที่สุด”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“สอดคล้อง โดยฝ่ายจัดทำหลักสูตรได้มีการประชุมวิเคราะห์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระ และเกณฑ์การวัดประเมินผล ที่เป็นบริบทโรงเรียน หลังจากนั้นกำหนดหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกัน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

3. สถานศึกษาของท่านได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร

“สถานศึกษาได้แต่งตั้งคำสั่ง ครูและบุคลากรที่เน้นหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระ และกรรมการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการได้มีการประชุมเพื่อชี้แจงการจัดทำหลักสูตรแก่ผู้เกี่ยวข้อง โดยการเชิญวิทยากรให้ความรู้ หลังจากนั้นจึงได้ปฏิบัติโดยแบ่งงานตามกลุ่มสาระวิชา ในทุกสาระได้ศึกษารายละเอียดเนื้อหาสาระแกนกลางเพื่อบูรณาการในการจัดทำหลักสูตรแกนกลางเป็นแนวในการเขียนหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้วัดการเรียนการสอนต่อไป โดยหัวหน้าฝ่ายจะต้องติดตามและประเมินในการใช้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาของได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หรือติดตามการใช้หลักสูตร จะรับฟังความคิดเห็นมาจากทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร มีการทำงานผ่านกระบวนการกลุ่มสาระ มีการประชุมปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาเป็นระยะๆ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้สร้างความตระหนักให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยการประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางเพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระ และหลักสูตรบูรณาการ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยการประชุมชี้แจงและให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาก่อนลงมือจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และมีการส่งตัวแทนเข้าร่วมอบรมตามหัวข้อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานหลักสูตร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“ส่วนใหญ่สถานศึกษามีการจัดอบรม และส่งครูเข้าอบรม เพื่อเสริมความรู้เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้สร้างความตระหนักให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดอบรมเพื่อพัฒนาครู ส่งครูเข้าอบรม และโรงเรียนมีการประชุมประจำเดือนในทุกๆเดือน และประชุมหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้อในการจัดทำหลักสูตร ปรับปรุงหลักสูตร ตรวจสอบความถูกต้องนำไปขยายผลให้กับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้สร้างความตระหนักให้แก่หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร มีการ

วิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรในปีที่ผ่านมาและนำมาปรับปรุงไปใช้ในปัดไป ส่วนนี้ที่เกิดประสิทธิผลก็ยังคงไว้และหากส่วนไหนที่ต้องเสริมพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขก็นำมาพิจารณาปรับใช้ในปัดไปโดยคำนึงถึงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกัน โดยเกิดประโยชน์ให้มากที่สุด

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“หลังจากที่ฝ่ายบริหารได้มีการประชุม รับคำสั่งแจ้ง หรือคำสั่งต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงได้มีการจัดประชุมเพื่อเผยแพร่ และส่งต่อข้อมูลไปยัง หัวหน้าฝ่าย ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้รับรู้ และเข้าใจแนวทางการจัดการศึกษา และสร้างความตระหนัก ให้มีความสำคัญ เพื่อให้การจัดการศึกษาในสถานศึกษาเป็นไปตามนโยบายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

4. สถานศึกษาของท่านมีการดำเนินการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษาอย่างไร

“การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษากำหนดขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆ เช่น วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอก และความต้องการของชุมชน
2. วิเคราะห์ศักยภาพของโรงเรียน
3. วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางเพื่อนำมามาตรฐาน ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“ในการจัดทำหลักสูตร เริ่มจากการสำรวจ รับฟังความคิดเห็นจากผู้ปกครอง นักเรียน คณะครู ชุมชน จากนั้นนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์โดยผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร มอบหมายกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆช่วยกันทำหลักสูตรกลุ่มสาระ และรวบรวมเป็นหลักสูตรสถานศึกษา นำเสนอคณะกรรมการบริหารโรงเรียน เห็นชอบอนุญาต ประกาศใช้ต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

1. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อรับผิดชอบงานพัฒนาหลักสูตร
2. ประชุมวางแผนการดำเนินงาน
  - 2.1 วิเคราะห์มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้
  - 2.2 จัดทำคำอธิบายรายวิชา/โครงสร้างเวลาเรียน/การจัดทำหน่วยการเรียนรู้
  - 2.3 จัดทำเครื่องมือตรวจสอบและประเมินหลักสูตรเพื่อใช้ในการประเมิน
3. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
4. นำหลักสูตรไปใช้เพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้
5. นิเทศติดตามการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
6. ทำแบบตรวจสอบและประเมินหลักสูตร

7. นำผลการสรุปด้านปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาเตรียมดำเนินการในปีการศึกษาถัดไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้มีการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการจัดทำหลักสูตรและมีการมอบหมายให้ครูแต่ละกลุ่มสาระช่วยกันกำหนดองค์ประกอบต่างๆของหลักสูตรและจัดทำหลักสูตรโดยทุกคนมีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษา เมื่อมีการนำหลักสูตรมาใช้ก็มีการติดตามการใช้หลักสูตรโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามการใช้หลักสูตรเพื่อสามารถนำผลมาปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“ส่วนใหญ่สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่มาจากบุคคลภายใน เช่น ครู หัวหน้าหมวด หัวหน้าฝ่ายวิชาการ เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แต่ส่วนใหญ่สถานศึกษาไม่ได้เชิญบุคคลภายนอก ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ มาร่วมจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาควรเชิญบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“ขั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆ

ขั้นที่ 2 การร่างหลักสูตร

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร

ขั้นที่ 4 การนำหลักสูตรไปใช้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาจัดให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม โดยเริ่มจากการทำให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องของหลักสูตร การประชุมชี้แจง (work shop) การนำไปใช้ในบริบทของสถานศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหาหลังจากการได้นำไปใช้หลักสูตร แต่ละฝ่ายเสนอแนะปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของผู้เรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

1. แต่งตั้งคณะทำงาน โดยมีหัวหน้าฝ่ายวิชาการเป็นผู้ขับเคลื่อนดังนี้
2. ศึกษาข้อมูล ต่าง ๆ ดังนี้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ศึกษาวิเคราะห์ สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. วิเคราะห์ความต้องการและความสอดคล้องของหลักสูตรแกนกลาง กรอบหลักสูตร ท้องถิ่น ความต้องการของชุมชน ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน
4. วิเคราะห์และจัดทำโครงสร้างเวลาเรียน
5. ศึกษาและกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล และเกณฑ์การจบหลักสูตร

6. จัดทำหลักสูตรเป็นรูปเล่มนำเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณาให้ความเห็นชอบ

7. นำหลักสูตรไปใช้

8. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อพัฒนาให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักสูตรและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุดต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 12 มกราคม 2565)

5. สถานศึกษาของท่านมีการจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนอย่างไร

“การจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนของสถานศึกษา

1. การจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนให้อื้ออำนวยและเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละวัย

2. มีแหล่งที่เรียนรู้ที่เอื้ออำนวยแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน โดยส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดห้องเรียนให้แก่ครูทุกห้องเรียน

3. จัดสร้างอาคารและสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียน การสอนให้ได้มาตรฐาน มีความแข็งแรงและปลอดภัย

4. แต่งตั้งครู บุคลากรรับผิดชอบดูแลด้านอาคารสถานที่ที่ชัดเจน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“การจัดการเรียนการสอน แยกห้องเรียนชายและหญิง(ระดับชั้นมัธยมศึกษา) แต่ละห้องเรียนคละกัน(นักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน) และแยกอาคารเรียน นักเรียนชายและหญิงเช่นเดียวกัน ในปีการศึกษา 2565 จะเปิดห้องเรียนพิเศษเพิ่มโดยจัดตามความสนใจ ความถนัดจุดเน้นเฉพาะด้าน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“จัดอาคารสถานที่และห้องเรียนเพียงพอกับชั้นเรียน โดยจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้อื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้มีการจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอและมีพื้นที่ใช้สอยสะดวกกว้างขวาง จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อากาศถ่ายเทสะดวก มีห้องประกอบการเรียนรู้บ้างเล็กน้อยตามความสามารถ แม้ไม่ครบตามที่ต้องการเพราะมีข้อจำกัดทางงบประมาณแต่ครูผู้สอนสามารถหาแนวทางการสอนรูปแบบอื่นๆมาทดแทนผ่านสื่อต่างๆอย่างเหมาะสม ดังนั้นเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษารัฐควรสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และห้องปฏิบัติการต่างๆที่จำเป็นตามหลักสูตรที่กำหนดให้เพียงพอเพื่อให้นักเรียนทุกคนทุกสังกัดมีโอกาสได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานที่กำหนดอย่างเท่าเทียมกัน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดอาคารสถานที่ที่เพียงพอและมีความสวยงาม และมีการจัดห้องเรียนที่เพียงพอ มีการตกแต่งห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ห้องเรียนสามารถรองรับนักเรียนได้ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“จัดอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ และจัดห้องเรียนโดยคำนึงถึงปริมาณนักเรียนในแต่ละห้องไม่มากจนเกินไป เหมาะต่อการเรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาได้จัดอาคารสถานที่และห้องเรียนโดยเอื้อต่อผู้เรียนให้มากที่สุด กล่าวคือ อาคารสำนักงานจะอยู่ส่วนหน้าของสถานศึกษาเพื่อสะดวกในการติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอก อาคารเรียนระดับปฐมวัย จะเป็นอาคารที่มีความสะดวกสบาย ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท พร้อมอุปกรณ์ที่น่าสนใจเพิ่มพัฒนาการ สะอาด และปลอดภัย อาคารเรียนระดับประถมจะยึดให้ผู้เรียนที่อยู่ระดับชั้นที่มากกว่าอยู่ชั้นบนเพื่อเน้นความสะดวกและปลอดภัย ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนตลอดเวลา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“จัดอาคารเรียนแบ่งตามระดับการศึกษา เป็น อนุบาล ประถม มัธยม ในส่วนของมัธยมแบ่งส่วนเป็นมัธยมชาย และมัธยมหญิง จำนวนนักเรียนโดยประมาณ 10 – 30 คน ต่อ ห้อง ตามจำนวนนักเรียน แต่ละอาคารก็เว้นว่างให้มีสวนหย่อม เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ และเพื่อให้เกิดความร่มรื่นน่าอยู่มากขึ้น”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

6. สถานศึกษาของท่านมีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนอย่างไร

“สถานศึกษามีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน เพื่อให้มีศักยภาพในการนำสื่อไปใช้ โดยการศึกษารายละเอียดเนื้อหาในแต่ละสาระวิชาและกำหนดสื่อแต่ละเนื้อหา
2. จัดสภาพแวดล้อมห้องเรียนแหล่งเรียนรู้ภายในให้เน้นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้
3. สนับสนุนงบประมาณให้แก่ครู เพื่อเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำสื่อการสอนตามแผนการสอนแต่ละรายวิชา
4. มีการติดตามการใช้สื่อการสอนของครูและแบบบันทึกการผลิตสื่อ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“พิจารณา จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้(แผนการสอน) มอบหมายให้ฝ่ายวิชาการแจ้งให้หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ แจ้งความประสงค์ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เห็นชอบอนุมัติเบิกเงินให้กลุ่มสาระการเรียนรู้จัดทำสื่อการเรียนการสอนและนำไปใช้ต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“ให้ครูผู้สอนในทุกกลุ่มสาระจัดเตรียมสื่อเทคโนโลยีโดยการจัดหา จัดทำ จัดซื้อ สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม ครอบคลุมเนื้อหาสาระ มีความทันสมัย และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละรายวิชาและระดับชั้น”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษามีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนโดยกำหนดให้ครูประจำวิชาเป็นผู้ออกแบบ และผลิตสื่อด้วยตนเอง มีการซื้อสื่อสำเร็จรูปบ้างเล็กน้อยตามที่จำเป็นต้องใช้ให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่ทำการสอน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“ส่วนใหญ่สถานศึกษาจะจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคอมพิวเตอร์ ให้ครูได้ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่วนในรายวิชาอื่นๆส่วนใหญ่ครูจะต้องเตรียมมาเองสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนในทุกๆสาระวิชา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“ให้ครูผู้สอนจัดสื่อการเรียนการสอนด้วยตนเองโดยมีการเบิกงบประมาณจากโรงเรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษามีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนตามรายวิชาอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ชิ้น สื่อที่ผลิตเองและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีการเก็บรวบรวมเป็นทะเบียนสื่อ และครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ตามเนื้อหาในรายวิชาที่สอนได้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“การจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนถือได้ว่าค่อนข้างน้อยมาก ถ้าเทียบกับความต้องการหรือความพร้อมในการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม ยังขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ โดยเฉพาะอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และอื่น ๆ ไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียนและกลุ่มสาระ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนทำให้ประสิทธิภาพลดลง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 12 มกราคม 2565)

7. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการเรียนการสอนอย่างไร

“โรงเรียนได้กำหนดกระบวนการในการบริหารหลักสูตรด้านการเรียนการสอนไว้ 2 ช่วง คือ การวางแผนการใช้หลักสูตร โดยการวิเคราะห์หลักสูตรเดิมที่ใช้อยู่แล้วไม่สนองต่อความต้องการของผู้เรียน จึงต้องมีการปรับรูปแบบ เนื้อหาสาระที่ครูได้วิเคราะห์ปัญหาการเรียน การสอนในแต่ละสาระวิชา ช่วงที่ 2 การนำหลักสูตรไปใช้จะต้องนำจุดมุ่งหมายเนื้อหาของหลักสูตรที่ครูผู้สอนจะต้องมีส่วนร่วมในการศึกษารายละเอียดในโครงสร้างหลักสูตรและทำความเข้าใจกับคณะครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศในโรงเรียนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“ให้คณะครู วิเคราะห์หลักสูตร จากนั้นให้นำหลักสูตรไปใช้โดยเขียนออกมาเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน สู่การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ควบคุมกำกับดูแล วัดผลและประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป “เต็มที เต็มเวลา เต็มใจ เต็มหลักสูตร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“1. ประชุมวางแผนการดำเนินงาน 2. จัดทำหลักสูตร 3. นำหลักสูตรไปใช้ 4. นิเทศติดตาม 5. ประเมินผล”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“การบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการเรียนการสอน สถานศึกษาได้กำหนดให้มีการติดตามการใช้หลักสูตรเป็นระยะๆเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อย โดยนำผลการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงพัฒนา ทั้งในการนำหลักสูตรมาใช้ในการสอน กระบวนการสอน กระบวนการวัดผลประเมินผล ว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่อย่างไร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการกำหนดให้ครูจัดทำแผนการสอน ที่สอดคล้องกับหลักสูตรฯ และมีการตรวจสอบแผนการสอนจากหัวหน้าหมวด และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการโรงเรียน ก่อนที่จะให้ครูนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เมื่อฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการโรงเรียน ตรวจสอบแผนการสอนแล้ว ผู้บริหารควรให้คำแนะนำแก่ครู เพื่อให้การจัดทำแผนการสอนมีประสิทธิภาพ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาบริบทหรือสภาวะแวดล้อม 2) การวางแผน 3) การนำไปใช้ และ 4) การประเมินผล ซึ่งต้องดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการ โดยไม่แยกส่วน และในการดำเนินการผู้บริหารควรสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการพัฒนาหลักสูตร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านเรียนการสอน โดยยึดใช้หลักสูตรขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกันตามบริบทของสถานศึกษา โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน มีการวัดและประเมินผล ติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเกิดองค์ความรู้มากกว่าการท่องจำ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“ผู้บริหารมอบหมายให้ฝ่ายวิชาการเป็นผู้ดูแล ติดตาม นิเทศ ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนโดยมีหัวหน้าฝ่ายแต่ละฝ่ายคอยกำกับติดตามงาน ตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อการขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนให้ดำเนินไปตามเป้าหมายหลักสูตรที่วางไว้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

8. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลอย่างไร

“หลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดการวัดและประเมินผลของผู้เรียนบนพื้นฐานสองประการ คือ การวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนโดยเน้นผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาตามตัวชี้วัดและมาตรฐานของหลักสูตรและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้น การประเมินผลของโรงเรียน ได้ดำเนินการประเมินผลระดับชั้นเรียน การประเมินผลระดับสถานศึกษา การประเมินระดับต้นสังกัดและประเมินระดับชาติ แต่ละระดับหลักสูตรได้กำหนดการตัดสินผลการเรียนและเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ ซึ่งในหลักสูตรได้กำหนดรูปแบบต่างๆของการวัดประเมินรวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรของโรงเรียน ประกอบด้วย การประเมิน 4 ด้าน 1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ มอบหมายให้ผู้สอนเป็นผู้ประเมิน 2. การประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน มอบหมายให้ผู้สอนทุกรายวิชากิจกรรมและประเมินผลเมื่อสิ้นภาคเรียน แล้วรายงานต่อคณะกรรมการประเมิน 3. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มอบหมายให้ผู้สอนทุกรายวิชาจัดกิจกรรมและประเมินผลเมื่อสิ้นภาคเรียน แล้วรายงานต่อคณะกรรมการประเมิน 4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มอบหมายให้ครูที่ปรึกษาหรือครูที่ได้รับมอบหมายแต่ละกิจกรรมเป็นผู้ประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดส่งผลการประเมินให้หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“ประเมินโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“กระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการวัดและประเมินผล สถานศึกษาได้กำหนดสัดส่วนการให้คะแนนในระดับต่างๆตามที่กำหนด โดยมีการวัดผลทุกตัวชี้วัดที่ระบุอยู่ในหลักสูตร โดยให้ใช้รูปแบบการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายและสอดคล้องกับความเป็นจริงของผู้เรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“ส่วนใหญ่โรงเรียนมีการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบงานวัดและประเมินผล และมีการติดตามการดำเนินงานจากผู้บริหารโรงเรียนเพื่อให้การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“1. สร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร 2. ตรวจสอบเครื่องมือการวัดและประเมินผล 3. นำเครื่องมือมาใช้จริง 4. ประเมินการใช้เครื่องมือ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลเป็นรายปี มีการวัดและประเมินผลตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในโครงสร้างรายวิชา การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน ระหว่างภาค ปลายภาค มีการส่งเสริมผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้เกิดการพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“การบริหารจัดการหลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลได้มอบหมายให้หัวหน้าวิชาการเป็นผู้กำกับติดตาม โดยให้ฝ่ายวัดและประเมินผล วางแผนและเดินไปตามแผนที่วางไว้ และใช้ โปรแกรม School Bright ในการบันทึกข้อมูลการวัดและประเมินผลของนักเรียนทั้งระบบ โดยวัดผลดังนี้

1. วัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้
2. วัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

9. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านการนิเทศ กำกับและติดตามการใช้หลักสูตรอย่างไร

“โรงเรียนมีกระบวนการบริหารหลักสูตรในการนิเทศ กำกับติดตามระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรโดยสร้างความรู้ ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานและตัวชี้วัดบางรายวิชา โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรตามบริบทของโรงเรียนโดยกำหนดให้ฝ่ายบริหารงานวิชาการนิเทศติดตามจากเครื่องมือ ระยะที่ 2 การใช้หลักสูตรในระดับชั้นเรียน ผู้นิเทศติดตามการใช้หลักสูตรระดับชั้นเรียน โดยครูผู้สอนมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำโครงสร้างรายวิชาออกแบบหน่วยการเรียนรู้พร้อมทั้งจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม มอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายวิชาการผ่านหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ประเมินความพึงพอใจในการสอนของครูโดยให้นักเรียนประเมินหลังสอนเสร็จทุกคนผ่าน google form”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“1. แต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้บริหาร หัวหน้างานนิเทศหัวหน้ากลุ่มสาระ และสมาชิกในกลุ่มสาระอย่างน้อย 1 คน 2. จัดประชุมวางแผนการดำเนินงานนิเทศ 3.จัดทำตารางนิเทศ 4. ดำเนินการนิเทศ 5. แจ้งผลการนิเทศ 6. สรุปผลการนิเทศให้ผู้รับการนิเทศทราบเพื่อปรับปรุงพัฒนา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรโดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศกำกับและติดตามการใช้หลักสูตรซึ่งกำหนดให้มีการนิเทศภาคเรียนละครั้งโดยมีผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระเป็นผู้นิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรปีการศึกษาละโดยมีหัวหน้ากลุ่มสาระและคณะครูในแต่ละกลุ่มสาระร่วมกันวิเคราะห์และสรุปผลครั้งหากมีสิ่งที่ต้องแก้ไขปรับปรุงจะมีการดำเนินแก้ไขในปีถัดไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เนื่องจากบุคลากรของโรงเรียนไม่ได้รับการแนะนำแนวทางการดำเนินงานจากหน่วยงานต้นสังกัด เพราะหน่วยงานต้นสังกัดไม่มีศึกษานิเทศที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“1. ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ 2. ตรวจสอบการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 3. นิเทศการสอนครูผู้สอน 4. ตรวจสอบบันทึกหลังการสอนและวิธีแก้ปัญหา 5. ตรวจสอบงานวิจัยในชั้นเรียน 6. ประเมินการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษามีการกำหนดการนิเทศ กำกับและติดตามในการใช้หลักสูตรทุกกลุ่มสาระ โดยจัดให้มีการนิเทศ กำกับและติดตามภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อติดตามในเรื่องของการใช้หลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน มีการติดตามทั้งในด้านครูผู้สอนและผู้เรียนควบคู่เพื่อที่จะเก็บข้อมูลและสภาพปัญหาในการใช้หลักสูตรในการปฏิบัติจริงนำไปปรับปรุงและพัฒนาต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“ 1. แต่งตั้งคณะทำงานโดยให้หัวหน้าฝ่ายวิชาการวางแผนร่วมกับฝ่ายนิเทศ 2. วางแผนการดำเนินงาน 3. โดยมีการนิเทศกำกับติดตามแผนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด เช่น การส่งแผนการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมเยี่ยมชั้นเรียนโดยผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย และครูกลุ่มสาระ ภาคเรียนละ 1 ครั้ง การนิเทศกำกับติดตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นำผลที่ได้มาสรุป วิเคราะห์ผลเพื่อพัฒนาต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 12 มกราคม 2565)

10. สถานศึกษาของท่านมีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านสรุปผลการดำเนินงานอย่างไร

“สถานศึกษาได้กำหนดการบริหารหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา โดยให้งานวิชาการ สรุปผลการพัฒนาหลักสูตร การนำไปใช้ด้วยวิธีการติดตาม นิเทศกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูทุกระดับชั้น ได้มีการวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้จากการติดตามนำมาสรุป เพื่อเสนอต่อฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เมื่อสิ้นปีการศึกษาได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานในการเก็บข้อมูลต่างๆ โครงการกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา รวบรวมจัดระบบเพื่อรายงานผลการดำเนินงานในลักษณะรายงานประเมินตนเองต่อต้นสังกัดเพื่อรับทราบและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต่อไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“มีการประชุมและการแจ้งให้ครูรับทราบถึงงานที่ได้ปฏิบัติ ปัญหาและอุปสรรค ที่ได้ประสบแต่ยังขาดการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“1. จัดทำ SWOT ในทุกกลุ่มสาระและภาพรวมของสถานศึกษา 2. จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจกับผู้ที่เกี่ยวข้อง 3. นำผลการดำเนินงานมาวางแผนเพื่อพัฒนาในปีการศึกษาถัดไป”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านสรุปผลการดำเนินงาน โดยการนำข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการสอบระดับชาติ ผลการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และผลการประเมินการนิเทศกำกับและติดตามการใช้หลักสูตรมาวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของปัญหาและความเชื่อมโยงว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไรแล้วหาข้อสรุปจากข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการผู้เรียนและชุมชนให้ได้มากที่สุด”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“สถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้มีการสรุปผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน คือ ไม่ได้มีการจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อรายงานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“จัดทำรายงานสรุปผลการจัดการหลักสูตร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“สถานศึกษามีกระบวนการในการบริหารและจัดการหลักสูตรด้านสรุปผลการดำเนินงาน โดยจัดให้ทุกฝ่ายมีการรายงานผลการปฏิบัติงานภายในสถานศึกษาภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรายงานผลการปฏิบัติงานไปยังต้นสังกัดในรูปแบบ SAR ปีละ 1 ครั้ง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“สรุปและติดตามประเมินผล จาก 6 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายครูผู้สอน และฝ่ายคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน และชุมชน เช่น ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและเข้าใจนโยบายการจัดการศึกษามากน้อยเพียงใด และส่งเสริมสนับสนุนให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ได้มากน้อยเพียงใด ครูผู้สอน ควรตระหนักและให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด และเกิดความสุขและประโยชน์กับผู้เรียน ชุมชน มีส่วนร่วม และส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาอย่างไรบ้าง นักเรียน ได้รับการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดหรือไม่ บรรลุตามคุณลักษณะและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

11. ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร

“โรงเรียนได้นำหลักสูตรไปใช้โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้ความสามารถและทักษะสมรรถนะของผู้เรียน มีความสามารถในการอ่าน การเขียน ทักษะ กระบวนการคิด การใช้ทักษะชีวิตในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมและมีความสามารถในการสื่อสาร”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 10 มกราคม 2565)

“การนำหลักสูตรมาพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดให้มีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทุกประการ แต่ก็ยังมีปัจจัยบางอย่างที่จะต้องแก้ไข ปรับปรุง เช่น เวลา การให้ความร่วมมือของนักเรียนและผู้ปกครอง ภาระงานของครูที่ต้องรับผิดชอบงานสนับสนุนด้านอื่นๆ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 10 มกราคม 2565)

“สอดคล้อง คือ ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะตามคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและท้องถิ่น ที่เน้นหลักสูตรฐานสมรรถนะและทักษะชีวิตที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 11 มกราคม 2565)

“เนื่องจากสถานศึกษาไม่ได้กำหนดให้มีการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนทำให้นักเรียนมีความแตกต่างทางด้านความรู้ความสามารถในการเรียนค่อนข้างสูง การนำหลักสูตรเดียวกันมาใช้กับนักเรียนทั้งหมดจึงเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ แต่ทางโรงเรียนดำเนินการโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอาจจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ทั้งหมด แต่ทำให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสในการพัฒนาตนเองตามศักยภาพและตามความสามารถที่ตนเองควรจะได้รับ ผ่านการดูแลจากครูผู้สอนที่ทำหน้าที่อย่างสุดความสามารถ เพื่อนักเรียนได้มีโอกาสในการเรียนระดับสูงขึ้นและสามารถใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 11 มกราคม 2565)

“นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ก็มีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ได้ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนน้อย”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 12 มกราคม 2565)

“ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์เมื่อจบปีการศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 12 มกราคม 2565)

“ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื่องจากสถานศึกษาได้กำหนดจุดมุ่งหมายและมีการประกันคุณภาพผู้เรียนเป็นกลุ่มสาระวิชา ตามระดับชั้น ก่อนจะนำไปใช้จริงจึงทำให้ผู้สอนได้กำหนดเป้าหมายหรือผลที่คาดว่าจะได้รับให้กับผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนและผู้สอนดำเนินการตามรายละเอียดที่กำหนดทุกกระบวนการในหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา แผนการจัดการเรียนรู้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 7, 12 มกราคม 2565)

“1. ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5.มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 8, 13 มกราคม 2565)

ภาคผนวก ข
สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งที่ สพฐ 293/2551 เรื่องให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้ โรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนที่มีความพร้อม ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนทั่วไป ปีการศึกษา 2553 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทุกชั้นเรียน สถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง หลักสูตรได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ช่วยทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร หลักการที่สำคัญของหลักสูตร จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ระดับการศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน เอกสารหลักฐานการศึกษา การเทียบโอนผลการเรียน โดยขอเสนอส่วนสำคัญของหลักสูตรดังนี้

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:4)

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:4)

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:5)

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:6)

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:7)

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

6. มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:8)

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพ
8. ภาษาต่างประเทศ

7. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:9)

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

8. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:20)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิด ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตัวได้

อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

1) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2) กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

9. ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:21)

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ ส่วนตนมีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง

สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนเอง และประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

10. การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:25)

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรร กระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ๘ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็น สมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:25)

1. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะ สำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึด ประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตาม ธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

2. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็น สำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้เป็น แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจใน กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึง พิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัด และประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

4. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

บทบาทของผู้สอน

- 1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- 2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- 4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- 7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

บทบาทของผู้เรียน

- 1) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2) แสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- 3) ลงมือปฏิบัติจริง สร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- 5) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

11. สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:27)

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุง เลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถ ส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มี หน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:27)

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่าย การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก
2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับ วิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ
5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของ ผู้เรียน
6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อ การเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การ เรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหา มีความถูกต้องและ ทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการ นำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

12. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การ ประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตาม มาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็น เป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับ สถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็น กระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:28)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:28)

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐาน การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ

ในระดับนโยบายของประเทศข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้อง จัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบน พื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียน ทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มี ปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและ สังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของ สถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันที่ ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและ ประสบความสำเร็จในการเรียนสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบ ว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ แนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุก ฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

13. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

1. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียน ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการ พัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องใน แต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:30)

ระดับประถมศึกษา

- (1) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
- (2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- (3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
- (4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ระดับมัธยมศึกษา

- (1) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ
  - (2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
  - (3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
  - (4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- ในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพิจารณาเลื่อนชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:31)

การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน เป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:31)

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

ระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:31)

การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งการรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:31)

2. เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษาเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:40)

เกณฑ์การจบระดับประถมศึกษา

(1) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

(2) ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษา กำหนด

(3) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์ การประเมินตามที่สถานศึกษา กำหนด

(4) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตาม ที่สถานศึกษา กำหนด

(5) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตาม ที่สถานศึกษา กำหนด

เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(1) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่เกิน 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 63 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตาม ที่สถานศึกษา กำหนด

(2) ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 63 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต

(3) ผู้เรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ในระดับผ่าน เกณฑ์การ ประเมินตาม ที่สถานศึกษา กำหนด

(4) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามที่สถานศึกษา กำหนด

(5) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตาม ที่สถานศึกษา กำหนด

เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

(1) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชา พื้นฐาน 39 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตาม ที่สถานศึกษา กำหนด

(2) ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 39 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต

(3) ผู้เรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ในระดับผ่านเกณฑ์ การ ประเมินตาม ที่สถานศึกษา กำหนด

(4) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามที่สถานศึกษา กำหนด

(5) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตาม ที่สถานศึกษา กำหนด

สำหรับการจบการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทาง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย ให้คณะกรรมการของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ในแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:32)

14. เอกสารหลักฐานการศึกษา

เอกสารหลักฐานการศึกษา เป็นเอกสารสำคัญที่บันทึกผลการเรียน ข้อมูลและสารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:33)

1. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

1) ระเบียบแสดงผลการเรียน เป็นเอกสารแสดงผลการเรียนและรับรองผลการเรียนของผู้เรียนตามรายวิชา ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา และผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาจะต้องบันทึกข้อมูลและออกเอกสารนี้ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) หรือเมื่อลาออกจากสถานศึกษาในทุกกรณี

2) ประกาศนียบัตร เป็นเอกสารแสดงวุฒิการศึกษาเพื่อรับรองศักดิ์และสิทธิ์ของผู้จบการศึกษา ที่สถานศึกษาให้ไว้แก่ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3) แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา เป็นเอกสารอนุมัติการจบหลักสูตรโดยบันทึกรายชื่อและข้อมูลของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) และผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

2. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกพัฒนาการ ผลการเรียนรู้ และข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับผู้เรียน เช่น แบบรายงานประจำตัวนักเรียน แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา ระเบียบสะสม ใบรับรองผลการเรียน และ เอกสารอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการนำเอกสารไปใช้

15 การเทียบโอนผลการเรียน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนในกรณีต่างๆ ได้แก่ การย้ายสถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การออกกลางคันและขอกลับเข้ารับการศึกษาต่อ การศึกษาจากต่างประเทศและขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ นอกจากนี้ ยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เช่น สถานประกอบการ สถาบันศาสนา สถาบันการฝึกอบรมอาชีพ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:34)

การเทียบโอนผลการเรียนควรดำเนินการในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนแรก หรือต้นภาคเรียนแรก ที่สถานศึกษารับผู้ขอเทียบโอนเป็นผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนต้องศึกษา ต่อเนื่องในสถานศึกษาที่รับเทียบโอนอย่างน้อย 1 ภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับผู้เรียนจากการเทียบ โอนควรกำหนดรายวิชา/จำนวนหน่วยกิตที่จะรับเทียบโอนตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:34)

การพิจารณาการเทียบโอน สามารถดำเนินการได้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:34)

1. พิจารณาจากหลักฐานการศึกษา และเอกสารอื่น ๆ ที่ให้ข้อมูลแสดงความรู้ ความสามารถของผู้เรียน
2. พิจารณาจากความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้ง ภาค ความรู้และภาคปฏิบัติ
3. พิจารณาจากความสามารถและการปฏิบัติในสภาพจริง การเทียบโอนผลการเรียนให้ เป็นไปตาม ประกาศ หรือ แนวปฏิบัติ ของกระทรวงศึกษาธิการ

16. การบริหารจัดการหลักสูตร

ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนา หลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับ สถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้และ พัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและ การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติระดับท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดอื่น ๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัด การศึกษา เป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติ ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ โดยมีภารกิจสำคัญ คือ กำหนดเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในระดับท้องถิ่นโดยพิจารณาให้ สอดคล้องกับสิ่งที่เป็นความต้องการในระดับชาติ พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพ การศึกษาในระดับท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การ พัฒนาบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริม ติดตามผล ประเมินผล วิเคราะห์ และรายงานผลคุณภาพของ ผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:35)

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาการวางแผนและดำเนินการใช้ หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือ หน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วน

ที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:35)

